

Wednesday, April 29, 1981

7

ORIOVO-1425

EMIGRATION GROWSY.Korshunov, Izvestia's correspondent

A marked decline of the number of immigrants arriving in Israel has been qualified by Professor Efraim Urbah, a prominent associate at one of Jerusalem's universities, as convincing proof of Zionism's failure. A no less marked increase in emigration from Israel, which can be illustrated by the recently published figures of the Israeli Central Statistical Board, has become added proof of this failure.

According to these figures, last year alone more than 30,000 people left Israel, altogether over 500,000 emigrants fled Israel. As many as 10.9 per cent of the polled Israelis intent to go abroad. As compared with 1979 the number of emigrants last year grew by 80 per cent. The figures, however, are believed to be considerably understated.

According to American data, in the USA alone there are more than half million Israelis.

A France Presse correspondent reports that among the runaways from the Promised Land in the USA there are a former ambassador of Israel to Austria, nearly a hundred and a half diplomats and dozens of emissaries of the World Zionist Organisation who called upon Jews to come to Israel and who then fled it themselves.

Young people who do not want to be cannon fodder are leaving Israel.

The Zionist leaders of Tel Aviv are alarmed and infuriated. Israel's Prime Minister Begin stated that since the time of the establishment of Israel emigration had deprived the country of four divisions, or 12 brigades.

There are a lot of reasons why young people are leaving Israel in great numbers--the lack of ideals, growing military psychosis in the country, the economic crisis, increasing inflation, soaring prices, the highest taxes in the world, the acutest housing problem, and so on.

Beirut.

(April 28. Abridged.)

1. Memleketin ekonomik durumu alak-bulak olmuştur. Sosyal, politik bunalım hızlanmıştır. Bu süreç, kapitalist düzenin, işbirlikçi partilerin ve hükümetlerinin öteden beri köklü reformlara karşı ~~olmalarının~~ yürüttükleri ulusal çıkarlara aykırı, bencil, halk düşmanı politikanın kaçınılmaz sonucudur.

Türkiye saldırgan bloklara sokulmuş, Ortak-Pazar'a bağlanmış, yerli ve yabancı tekellerin arpılığı olmuştur. Bu yüzden kapitalizmin genel bunalım süreci onu daha kolay ve sürekli etkilemektedir. Enflasyonun, pahalılığın, işsizliğin başını alıp gitmesi, yaşamın geniş yığınlar için bir cehennem olması, köyde, kentte geniş katmanların yıkımı, içerden ayrışması, tekellerin vurgunlar vurması böylesi bir kaynaktan geliyor.

2. Türkiye'de hükümet bunalımları süregenleşmiştir. Hükümetlerin kurulma süresi uzuyor, ömürleri kısalıyor. Egemen sınıflar, burjuva partileri artık, eskisi gibi, alışılmış yöntemlerle hükümet edemiyor. Hiç birisi, sıkıyönetime gitmeden ayakta duramıyor.

3. Bununla birlikte, emekle sermaye arasındaki, işçi sınıfıyla, geniş halk yığınlarıyla işbirlikçi burjuvazi ve onların emperyalist ağaları arasındaki uzlaşmaz çelişkiler biteviye yoğunlaşıyor. Sonra burjuvazinin kendi içindeki, partileri arasındaki çekişmeler, post kavgaları sürüp gidiyor. Geçen yılki seçimler bütün bunları açığa vurdu.

Burjuvazi bu çelişkilerin, bunalımların içinden çıkmak amacıyla, en başta işçi sınıfının direnişlerini kırmaya çalışıyor. Bu yolda orduyu, devletin bütün baskı araçlarını ilerici güçlere, örgütlere karşı kullanıyor.

4. NATO'ya bağlı kalan Hükümet, Amerikan emperyalistlerinin yayılma plânları uğruna orduyu, Birleşmiş Milletler üyesi, bağımsız Kıbrıs devletinin üzerine sürdü. Yeşil Adaya kan, yıkım götürdü, onu

böldü. Bu serüvenle Türk burjuvazisi ve hükümeti yeni çelişkiler içine düştü. Dünya halklarının önünde saldırgan olarak boy gösterdi, Birleşmiş Milletler'de sipsivri ortada kaldı.

Burjuva partileri şimdi, Kıbrıs yükümüⁿ, sorumluluğunu birbirlerinin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Hükümet bunalımının bir nedeni de budur.

N 5. İşbirlikçi burjuvazi dünyada olup bitenlere NATO gözlükle riyle bakıyor. Uluslararası gerginliği yumuşatma, Avrupa'da güvenliği sağlama, Akdeniz ve Yakın Doğu'da barışı sağlam temellere oturtma, harp ocaklarını söndürme girişimlerini Çankaya görmezlikten geliyor. Politik havayı yumuşatma direnişinin başını, yeryüzünde öteden beri barış şampiyonluğunu elinden bırakmayan büyük komşumuz Sovyetler Birliği çekiyor. NATO'cu burjuvazi, dünyada böylesi bir güç dengesinin somut gelişmesini göremiyor, görmek istemiyor. Ve, körükörüne NATO'nun dümen sularında gidiyor. Onun bu tutumu Anayurdumuz için en büyük bir tehlike olmuştur.

D 6. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi hareketleri, saldırganlık bloklarından kurtulma direnişleri geliyor. Portekiz olayları, faşizmin alaşağı edilmesi, Yunanistan'daki değişiklikler, NATO'nun askersel örgütünden çekilmesi, İsrail saldırısına karşı Arap ülkelerinin karşı koyuşu, bütün bunlar ulusal bağımsızlık, sosyal kurtuluş ve demokrasi uğrunda savaşıların yeni bir aşamaya ulaştığını gösteriyor.

N 7. Türkiye'nin geniş halk yığınları, toplumun ardıcıl devrimci gücü işçi sınıfı, onun savaşlar içinde uzun yıllar yoğrulmuş, çetin deneylerden geçmiş olan öncü kolu - TKP böylesi bir ortamda düşmanla göğüs göğüse vuruşup gidiyor.

D TKP'nin programı, politikası, halkımızın isteklerini, kendisinin yakın ve uzak amaçlarını gerçekleştirmek ilkelerine dayanıyor. İşçi sınıfının, köylü yığınlarının, geniş halk katmanlarının istekleri somuttur:

Anayurdu yıkımdan,yabancı hegemonyasından kurtarmak,NATO'dan çıkmak, Ortak Pazar'dan çekilmek,ikili kölelik anlaşmalarını bozmak. Bağımsız,tarafsız,aktif bir barış politikası gütmek.Kıbrıs'tan orduyu hemen geri almak.Kıbrıs devletinin bağımsızlığına,egemenlik haklarına,topraklarının bölünmezliğine kesinlikle saygı göstermek.

Gerici egemen çevrelerin,işbirlikçi,talancı burjuvazinin yarattığı bunalımların kışkırtıcısından,burgacından kurtaracak kesin, ilerici dönüşümler yapılmasını istiyor. Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatorasını kırma yolunu açabilecek,köklü reformlara,demokratik oluşumlara gidebilecek,işçi-köylü bağlaşıklığına destek olacak bir hükümetin işbaşına gelmesi zorunludur.Bunun için, ilk ağızda:

Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.Sıkıyönetim ve Güvenlik Mahkemele-ri dağıtılmalıdır.Bütün faşist yasalar,141-142-146 gibi maddeler atılmalıdır.Şartsız,eksiksiz genel af çıkmalıdır.Halka eksiksiz demokratik haklar: Söz,gösteri,yürüyüş,örgüt,konut dokunulmazlığı,işçilere eksiksiz grev hakkı tanınmalıdır. Lokavt yasaklanmalıdır. Sendikalara serbest çalışma olanağı,uluslararası sendikalarla serbestçe,ilişkiler kurma yetkisi verilmelidir. Köylülere,köylerinde politik örgüt kurma hakkı sağlanmalıdır. Devlet mekanizması,baştan aşağı gericilerden,faşistlerden,emperyalist ve CIA ajanlarından temizlenmelidir. TKP'ne konan yasak kaldırılmalıdır. Seçim yasası geniş seçmen yığınlarının yararına değiştirilmelidir.

Bugün,halkın bütün bu canlı sorunları,isteklerini ele alacak, Meclise işçi sınıfının,geniş köylü yığınlarının,orta katmanların çıkarlarını savunan saygıların girmesini sağlayacak halktan yana bir hükümeti işbaşına getirme savaşı duruyor ortada.

D. TKP,halkımızın ezici çoğunluğunun bu istekleri uğrunda savaşıyor. TKP'nin ulusal görevi: Bütün ulusal güçlerin,örgütlerin ele ele vermesi için savaşıdır. Geniş yığınları uyarmak,örgütlemektir. Halktan yana bütün akımları Ulusal Tek Cephe'de toplamaktır.

TKP, bu savaş platformu üzerinde Anayurdun bağımsızlığından, demokratik gelişmeden yana herkesle, her örgütle konuşmaya, görüşlerini açıklamaya hazırdır. İlerici güçleri, örgütleri dağınıklaktan kurtarmak için komünistler her göreve hazırdır.

TKP, bütün bunların başarıyla üstesinden gelebilmek için yığınları savaşta örgütlemeye, kendisi fabrikalarda, köyde, kentte, her yerde örgütlemeye her şeyin üstünde önem vermektedir.

5.X.1974

TKP Merkez Komitesi
Politik Bürosu

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNİN

20-25 TEMMUZ 1974 TARİHLİ, KIBRIS OLAYLARIYLA

İLGİLİ ÇAĞRISI

Yunan faşist cuntası Kıbrıs Cumhuriyetinin varlığına saldırdı. Kıbrıs halkının seçtiği hükümet devirdi. Kanlı teröre geçti. Bu saldırıyı Amerikan emperyalizmi ve NATO'nun belli çevreleri planlaştırdı. Böylece Yakın Doğu ve Balkanlar bölgesinde barış ve güvenliği tehdit eden bir durum meydana geldi.

Yunan cuntası Kıbrıs'a karşı saldırıya geçerken Adayı "kurtarmak" gibi sözler ettiydi. Oysa bu sözlerin ardında Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenlik haklarını çiğnemek, Adayı Yunanistan'a katmak amaçları vardı.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, bütün sosyalist ülkeler, dünya demokratik kamuoyu, Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi-AKEL emperyalistlerin, faşistlerin bu saldırısına kesinlikle karşı çıktılar.

Burada Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin aldığı kararlar özel bir önem taşır. Bu kararlar Kıbrıs'ın iç işlerine dışardan karışmaları önlemenin barışçı yollarını gösteriyor. Sovyetler Birliği Güvenlik Konseyinde bu kararların alınmasında büyük bir rol oynadı.

Bu koşullarda karagün dostumuz Sovyetler Birliği ile daha yakın, daha içten ilişkiler kurmak, hem uusal menfaatlerimiz, hem de bölgede barış ve güvenliğin yeniden güçlenmesi bakımından bir zorunluktur.

Amerikan emperyalizmi, NATO ve Yunan faşist cuntasının Kıbrıs'ta yaptığı hükümet devirmesini bir oldu bittiye getirmek için her türlü baskı ve manevralara başvurdular. Türkiye hükümeti başka bir tutum aldı. Türk ordusu Adaya çıkarma yaptı. Karşı çıkan Yunan cuntasına bağlı birliklerle Türk birlikleri arasında savaş başladı.

Türk hükümeti, açıklamasında: "Adaya savaş ve kan götürmediğini", yasal hükümeti geri getirmek istediğini belirtti.

Türkiye hükümeti, Güvenlik Kurulunda alınan kararların Cenevre Konferansında kabul edilmesi için kesin davranmalıdır. Çünkü bu kararlar hükümetin yapış olduğu açıklamaya uymaktadır. Türkiye Komünist Partisi, hükümetin ilk yaptığı açıklamasıyla verdiği sözü tutmasını istiyor.

Türkiye'de de "kurtarmak" sözleri ile Adanın bir kısmına oturmak isteyen gerici çevreler vardır. Bunlar şovenizm duygularını körüklüyorlar.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNİN

20-25 TEMMUZ 1974 TARİHLİ, KIBRIS OLAYLARIYLA

İLGİLİ ÇAĞRISI

Yunan faşist cuntası Kıbrıs Cumhuriyetinin varlığına saldırdı. Kıbrıs halkının seçtiği hükümet devirdi. Kanlı teröre geçti. Bu saldırıyı Amerikan emperyalizmi ve NATO'nun belli çevreleri planlaştırdı. Böylece Yakın Doğu ve Balkanlar bölgesinde barış ve güvenliği tehdit eden bir durum meydana geldi.

Yunan cuntası Kıbrıs'a karşı saldırıya geçerken Adayı "kurtarmak" gibi sözler ettiydi. Oysa bu sözlerin ardında Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenlik haklarını çiğnemek, Adayı Yunanistan'a katmak amaçları vardı.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, bütün sosyalist ülkeler, dünya demokratik kamuoyu, Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi-AKEL emperyalistlerin, faşistlerin bu saldırısına kesinlikle karşı çıktılar.

Burada Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin aldığı kararlar özel bir önem taşır. Bu kararlar Kıbrıs'ın iç işlerine dışardan karışmaları önlemenin barışçı yollarını gösteriyor. Sovyetler Birliği Güvenlik Konseyinde bu kararların alınmasında büyük bir rol oynadı.

Bu koşullarda karagün dostumuz Sovyetler Birliği ile daha yakın, daha içten ilişkiler kurmak, hem uusal menfaatlerimiz, hem de bölgede barış ve güvenliğin yeniden güçlenmesi bakımından bir zorunluktur.

Amerikan emperyalizmi, NATO ve Yunan faşist cuntasının Kıbrıs'ta yaptığı hükümet devirmesini bir oldu bittiye getirmek için her türlü baskı ve manevralara başvurdular. Türkiye hükümeti başka bir tutum aldı. Türk ordusu Adaya çıkarma yaptı. Karşı çıkan Yunan cuntasına bağlı birliklerle Türk birlikleri arasında savaş başladı.

Türk hükümeti, açıklamasında: "Adaya savaş ve kan götürmediğini", yasal hükümeti geri getirmek istediğini belirtti.

Türkiye hükümeti, Güvenlik Kurulunda alınan kararların Cenevre Konferansında kabul edilmesi için kesin davranmalıdır. Çünkü bu kararlar hükümetin yapış olduğu açıklamaya uymaktadır. Türkiye Komünist Partisi, hükümetin ilk yaptığı açıklamasıyla verdiği sözü tutmasını istiyor.

Türkiye'de de "kurtarmak" sözleri ile Adanın bir kısmına oturmak isteyen gerici çevreler vardır. Bunlar şovenizm duygularını körüklüyorlar.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNİN

20-25 TEMMUZ 1974 TARİHLİ, KIBRIS OLAYLARIYLA

İLGİLİ ÇAĞRISI

Yunan faşist cuntası Kıbrıs Cumhuriyetinin varlığına saldırdı. Kıbrıs halkının seçtiği hükümet devirdi. Kanlı teröre geçti. Bu saldırıyı Amerikan emperyalizmi ve NATO'nun belli çevreleri planlaştırdı. Böylece Yakın Doğu ve Balkanlar bölgesinde barış ve güvenliği tehdit eden bir durum meydana geldi.

Yunan cuntası Kıbrıs'a karşı saldırıya geçerken Adayı "kurtarmak" gibi sözler ettiydi. Oysa bu sözlerin ardında Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenlik haklarını çiğnemek, Adayı Yunanistan'a katmak amaçları vardı.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, bütün sosyalist ülkeler, dünya demokratik kamuoyu, Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi-AKEL emperyalistlerin, faşistlerin bu saldırısına kesinlikle karşı çıktılar.

Burada Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin aldığı kararlar özel bir önem taşır. Bu kararlar Kıbrıs'ın iç işlerine dışardan karışmaları önlemenin barışçı yollarını gösteriyor. Sovyetler Birliği Güvenlik Konseyinde bu kararların alınmasında büyük bir rol oynadı.

Bu koşullarda karagün dostumuz Sovyetler Birliği ile daha yakın, daha içten ilişkiler kurmak, hem uusal menfaatlerimiz, hem de bölgede barış ve güvenliğin yeniden güçlenmesi bakımından bir zorunluktur.

Amerikan emperyalizmi, NATO ve Yunan faşist cuntasının Kıbrıs'ta yaptığı hükümet devirmesini bir oldu bittiye getirmek için her türlü baskı ve manevralara başvurdular. Türkiye hükümeti başka bir tutum aldı. Türk ordusu Adaya çıkarma yaptı. Karşı çıkan Yunan cuntasına bağlı birliklerle Türk birlikleri arasında savaş başladı.

Türk hükümeti, açıklamasında: "Adaya savaş ve kan götürmediğini", yasal hükümeti geri getirmek istediğini belirtti.

Türkiye hükümeti, Güvenlik Kurulunda alınan kararların Cenevre Konferansında kabul edilmesi için kesin davranmalıdır. Çünkü bu kararlar hükümetin yapış olduğu açıklamaya uymaktadır. Türkiye Komünist Partisi, hükümetin ilk yaptığı açıklamasıyla verdiği sözü tutmasını istiyor.

Türkiye'de de "kurtarmak" sözleri ile Adanın bir kısmına oturmak isteyen gerici çevreler vardır. Bunlar şovenizm duygularını körüklüyorlar.

Türkiye Komünist Partisi öteden beri Kıbrıs Cumhuriyetinin toprak bütünlüğüne, ulusal bağımsızlığına, ne biçimde ve kinden gelirse gelsin yapılacak saldırıya, "Enosis"e karşı çıkmış ve çıkmaktadır. Adada savaş tamamiyle durdurulmalıdır. Cenevre konferansının başarı ile sonuçlanması için çalışılmalıdır.

Olayların söreci şu gerçeği bir kez daha doğruluyor: NATO harp, kışkırtıcılık, saldırganlık ocağıdır. Bugünkü çaban başını koparan Amerikan emperyalizmi ve NATO'dur. NATO sık sık Türkiye'yi harpçi serüvenlere, ekonomik yıkımlara sürüklemiştir. NATO'dan çıkmak, i-kili anlaşmaları yırtmak, NATO'nun, Amerika'nın topraklarımızdaki üslerini kaldırmak ve ilk adım olarak bu üslere girmek, onları kontrol altına almak zorunludur.

Türkiye Komünist Partisi Kıbrıs Cumhuriyeti'ne karşı yapılan bütün askersel karışmaların durdurulması ve Adada Yunan cuntasının yaptığı hükümet devirmesinden önceki durumun geri getirilmesinde ayak diriyor.

Türkiye halkının, Yunan halkının, Kıbrıs halkının ortak can düşmanı emperyalizmdir, NATO'dur. Halkımız, işçi sınıfı, bütün yurtseverler, Yunan ve Kıbrıs halkları ile yanyana ulusal bağımsızlık ve kurtuluş için emperyalizme ve NATO'ya karşı, sıkıyönetimlere ve demokratik hakların ayaklar altına alınmasına karşı savaşmalıdır.

20-25.7.1974

TKP MK

E C E V İ T H Ü K Ü M E T İ S O V Y E T L E R İ N T E K L İ F İ N İ N E D E N R E D D E T T İ ?

(Kıbrıs'taki son gelişmeler üzerine Türkiye Komünist Partisi'nin yorumu)

Ecevit hükümeti, Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs bunalımına son vermeyi amaç edinen teklifini reddetti. Bakanlar Kurulu toplantısından sonra kararı Dışişleri Bakanı Güneş açıkladı. Ecevit hükümeti, Sovyetler Birliğinin teklifini reddetmekle kalmadı, NATO'yu da savundu. Dünya kamu oyunda iyice demaske olmuş, harpçi saldırgan niteliği iyice anlaşılmış, soğuk harp yıllarının ürünü olan, emperyalizmin soğuk harp ve silâhlanma yarışına araç olarak kullanılan NATO'yu Ecevit hükümeti Sovyetler Birliğine karşı savunmakla iyice emperyalizmin dümen suyuna girdiğini bir kere daha doğruladı.

"Gerçeğin Sesi" radyosuna Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri'nin yaptığı konuşma.

Kabris'ta geçen dramatik olaylar üzerine "Gerçeğin Sesi" Radyosu, TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşa başvurdu, bazı soruları yanıtlamasını istedi.

~~Konuşmaya başlamadan önce Bilen yoldaş bir selâmlama yaptı.~~

Değerli yoldaşlar! *Sorularınıza yanıtlamadan önce,*

Yunanistan emekçilerinin
Uzun, çok çetin savaşlardan sonra cuntayı devirmekle elde ettiğiniz başarıları yürekten, içtenlikle selâmlarız !

Yunanistan Komünist Partisi'nin ve Yunan halkının yürüttüğü çetin savaşlarla Anayurdunuz askersel karabasanlardan kurtuldu . Sevincinizi, biz, Türk komünistleri derin duygularla yürekten paylaşıyoruz.

Soru: Kıbrıs'taki dramatik durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu bölgede kopan acı olaylar karşısında partinizin konumu, tutumu nedir?

Yanıt: Bu konuda, bu olay karşısında görüşümüz, konumuz ^{muğ} açık ve kesindir. Türkiye'de gerici çevrelerin, egemen kliğin, hükümetin Kıbrıs'a karşı politikası saldırganlıktır, halk düşmanı, ulusal çıkarlara aykırı bir politikadır. Bu politika Türkiye'de gericilerin, işbirlikçilerin ve onlara destek olan Amerikan emperyalizminin, NATO'nun işine yarıyor. Gerici egemen çevrelerin bu saldırıları, bu politikaları Kıbrıs'ta iki cemaatin sorunlarını, hele işbirlikçilerin söyledikleri gibi, çözmek şöyle dursun, bunların çözümlenmesini daha da zorlaştırıyor, çelişkileri daha da sertleştiriyor.

Türk ve Rum toplulukları, bu sorunları, kendi aralarında, dışardan hiç kimse karışmadan, rahat rahat çözebilirlerdi. Bu iki cemaat, uzun yıllar, bu Yeşilada'da dostça, kapı-komşu yaşamışlardır.

İngiliz emperyalizmine karşı çetin, kanlı savaşlardan sonra Kıbrıs halkı özgürlüğünü kazandı. Bağımsız, bütünlüğü bölünmez, demokratik bir devlet kurdu. Bu devlet emperyalistlerin ve Türkiye'de gerici çevrelerin gözlerine diken oldu.

Amerikan emperyalistleri, NATO, Türkiye'de bunların uyduları, Yunanistan'da cunta, bu adayı bir NATO üssü yapmak, burasını Türkiye'nin ve Yunanistan'ın ulusal çıkarlarına, bu halkların kurtuluş savaşlarına karşı, Arap halklarına karşı, sosyalist ülkelere karşı bir saldırı - "atlama tahtası" yapmak için ellerinden geleni arkalarına koymuyorlar.

Yeri gelmişken, Türkiye hükümetinin politikasını, Kıbrıs'a karşı saldırıya geçmekle nasıl bir amaç güttüğünü daha açık gösteren bazı verilere değinmek isterdim. İşbirlikçi güçler, Ankara hükümeti Kıbrıs'a karşı saldırıya geçerken kamuoyunu şaşırtmak, asıl şöven amaçlarını maskeleyerek çabasıyla yalan dolan oyunlarına başvurdular. Başbakan Ecevit: Adaya sözüm ona "barış götürecekle-rinden", Adanın bağımsızlığından, toprak bütünlüğünden, Kıbrıs'ın yasal hükümetini "savunacaklarından" söz etti.

Türkiye Komünist Partisi, gerici çevrelerin bu aldatmaca oyunlarının, demagojilerinin içyüzünü açığa vurdu, hemen maskelerini düşürdü. Olaylar TKP'ni haklı çıkardı. TKP doğruyu söyledi. Türkiye hükümetinin arkasında Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Bunu, söz arası belirtelim, Başbakan Ecevit'in kendisi de, saldırıdan sonra, kabul etti. Adaya çıkarma plânı NATO ve Kizincer'le birlikte, görüşüp konuştuklarını, bunu birlikte hazırladıklarını, basın toplantısında gazetecilere açıkladı. Plân eski Acheson plânıdır, uygulaması yenidir. Adanın Kuzeyini ele geçirmek, onu bölmek. Adanın Beşparmak dağında Amerikan radar istasyonu olduğu için, o yana adım atmamak. Yunanistan NATO'nun askersel örgütünden çekildiğini açıklaması üzerine Başbakan Ecevit te yüz kızartıcı bir açıklama yaptı. "Yunanistan'ın çekil-

mesiyle NATO'da boş kalan yeri Türkiye dolduracaktır",biz NATO'da kalacağız",dedi.

Bilindiği gibi,Türkiye'de işbirlikçi çevrelerin politikası halk düşmanı,ulusal bağımsızlığa aykırı,emperyalistlere,gerici NATO çevrelerine bağlı bir politikadır. TKP bu bağımlı politikaya öteden beri karşıdır,onu yeriyor. Halkımızın çektiği bütün zorlukların,bunalımların kaynağı bu politikadır,yaşadığı cehennem azabı hep bu yüzdendir. Enflasyon ,pahıllılık,işsizlik,terör,şövenlik duygularının körüklenmesi,hepsi buradan geliyor.

TKP hem memleket içinde,hem Batı Avrupada,horantalarıyla birlikte,bir milyonu aşan Türkiyeli işçiler arasında,Türk hükümetinin bu halk düşmanı politikasına,saldırı çıkışına karşı geniş bir aydınlatma ve uyarma kampanyasına geçmiştir.

Batı Avrupa'da çalışan işçilerimiz,Yunanlı işçi kardeşleriyle omuzomuzaya,yıgınsal gösteri yürüyüşlerine çıktılar. "Kıbrıs'tan elinizi çekin !","NATO'ya paydos !" ve bunun gibi sloganlarla,haykırışlarla sokakları,alanları doldurdular. Türkiye'deki protestolar-da: "Türk askeri Kıbrıs'tan çekilmelidir !" ,"Türkiye NATO'dan çıkmalıdır !" yazılı pankartlar omuzlarda taşındı. TKP,halka,kamuyuna,orduda Memetçiğe açıklama ve çağrılarla başvurdu. Bu çağrılar ,belgiler halk arasında geniş yankılar uyandırdı.

Protesto gösterilerinde komünistler,partimizin üyeleri yaptıkları konuşmalarda: Bütün yabancı savaş güçlerinin Adadan çekilmesini, emperyalistlerin Kıbrıs'ın iç işlerine karışmalarına son verilmesini, Kıbrıs halkının yazgısını kendisinin serbestçe çözümlemesini istediler.

Soru: Kıbrıs sorunuyla,olaylarıyla ilgili Sovyet hükümetinin önerisini nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Yanıt: Kıbrıs sorununa karşı Sovyetler Birliğinin tutumu,tâ baştan açık ve seçiktir. Kıbrıs devletinin toprak bütünlüğünü,eğemenlik haklarını,bağımsızlığını Sovyetler Birliği savunagelmıştır.

Sovyetler Birliği,yasal Kıbrıs hükümetinin geri getirilmesini, bütün yabancı silâhlı güçlerin Adadan çekilmesini ve Güvenlik Konseyinin 20 Temmuz 1974 günlü kararının eksiksiz,eylemsel uygulanmasını istiyor. Kıbrıs sorunu NATO kulislerinde değil,ancak Birleşmiş Milletler çerçevesi içinde çözümlenmelidir. Sovyet önerisi, Akdenizin Doğusunda gerginlik ocağının kaldırılması için biricik doğru,adaletli bir öneridir,biricik çıkar yoldur.

Sovyetler Birliğinin önerisini Türk ve Yunan halkları iyi yüreklerle karşıladılar. Bu öneri,bütün dünyada demokratik,ilerici güçler,çevreler arasında geniş yankılar uyandırdı.

Sovyet önerisine karşı çıkanlar,onu desteklemeyenler ancak Türkiye'de gerici,serüvenci çevrelerdir. Kıbrıs'ta bunu istemiyenler, Adada Türk toplumunun çıkarlarını,sözüm yabana savunduklarını söyleyen,böylesi bir rol oynayan Denктаş gibi madrabazlardır. Denктаş bir cellâttır. Elleri yurtseverlerin kanlarıyla boyalıdır. Eski bir Entilijans Servis ajanı olan bu adam,şimdi CİA'ye çalışır. O,zalim,büyük bir toprak beyidir. Sovyet önerisine karşı çıkanlar emperyalistlerdir,NATO'dur,onların ajanlarıdır.

Bir kez daha belirtmeliyim ki, Kıbrıs sorununda Türkiye ve Yunanistan komünist partilerinin görüş ve politikaları birbirine uyumludur. Partilerimiz,ortak düşmana karşı ulusal bağımsızlık,demokrasi,sosyal ilerleme,barış uğrunda iki halkın,ülkelerimizin yürüttükleri savaşta birbirlerine enternasyonalizm,dostluk,kardeşlik bağlarıyla kenetlenmişlerdir.

Yunanistan halkına,Yunan komünistlerine yürüttükleri yüce savaşlarda yeni yeni başarılar dilerim.

Bütün Yunanlı yoldaşlara yürekten,ateşli selâmlar !

24 Ağustos 1974

KUZAY KIBRIS'TAKİ POLİTİK PARTİLER-BAŞKANLARI:

Ulusal Birlik Partisi: Derviş Eroğlu

Toplumcu Kurtuluş Partisi: İsmail Bozkanlı

Cumhuriyetçi Türk Partisi: Özker Özgür (GenSek: Naci Talat)

Kıbrıs Demokrasi Partisi (yeni kuruldu) : Fuat Veziroğlu

Yeni Doğu Partisi: Aytaç Beşerler

Demokratik Halk Partisi: İsmet Hotak

Toplumcu Atılım Partisi: İrsen Küçük

Sosyal Demokrasi Partisi: Rıf Denkteş (Denkteş'in oğlu)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

AYRILIKÇILAR KENDİ REKLAMLARINI YAZIYOR

(Özet)

"Özgürlük"sözü yalnız hoş bir söz olmayabiliyor. Özellikle temel insan haklarının çiğnenmesine, egemen bir devletin toprak bütünlüğünün torpillenmesine yönelik eylemlerin üstünü örtmek için kullanılmak istendiğinde acı bir söz de olabiliyor. Kıbrıs Türk toplumunun propaganda servisleri bir süre önce çıkardıkları reklam broşüründe, "Özgürlüğün tadı" gibi iddialı bir başlık yakıştırdılar. Broşürün yazarları Kıbrıs Rum ve Türk toplumları arasındaki ilişkilere ilişkin sorunları geçmişten hareketle geleceğe bir göz atmayı deniyor. Bu tertibin amacı, Türk ordusunun işgalindeki topraklarda "KKTC" adında bir ayrılıkçı devlet kurmanın yasal ve her bakımdan haklı bir iş olduğunu göstermek.

Broşürün kapağında çorak, yarık bir toprak ve bir de açık-viyole renkte fıstık ağacı. Politik ima açık: "Esir" topraklar üzerinden yükselen milliyetçi devlet.

Ama bu ağacın meyvaları acıdır. Yeni ayrılıkçı devletin hamuru, kendi ülkelerinde göçmen durumuna düşürülen binlerce Rum ve Türk Kıbrıslının gözyaşıyla, acılarıyla yoğurulmuştur. "Kurtulan" Türk Kıbrıslılar bizzat kendi bir sömürü altında: Türk ordusunun, Türkiyeden getirilen göçmenlerin ve yerli burjuvazinin sömürüsü söz konusudur. "Yeni cumhuriyetin" "Özgürlüğü" tadan yurttaşlarının olup bitene üzülmeleri rastlantı değildir. Ayrılıkçı devletin ilânından iki hafta sonra, bu devlet uğruna çabalamış olanlar arasında görüş ayrılıkları ortaya çıktı. "Yasama organında" bağımsız devlet ilanından yana oy kullanan Türk toplumunun kimi muhalefet partileri, kararın böylesine alelacele alınmasına açıkça eleştiriyorlar.

Söz konusu kitapçığı kaleme alanlar bütün bunları suskunlukla geçiriyor. Onlar, kanıtlanması olanaksız bir şeyi kanıtlamaya çabalı-

yorlar: ABD ve NATO'nun Doğu Akdeniz politikasını aklamak, bu politika-
nın Kıbrıs'taki işler acısı olaylarla ilişkisiz olduğunu göstermek
istiyorlar. Ve bunlar, Kıbrıs sorununun özü çarpıtılarak, tarihsel olgu-
lar tepe takla edilerek yapılmak isteniyor. Ülkenin bölünmesi ve daha
sonra ayrılıkçı devleti pekiştirme yönündeki girişimler, adı geçen
brogürde kendiliğinden anlaşılır, doğal kararlar olarak yorumlanıyor.
Dünya kamuoyuna Kıbrıs sorunu Rum hristiyanlarla Türk müslümanlar
arasında bir çatışmanın sonucu olarak açıklanmak isteniyor.

Rum ve Türk asıllı Kıbrıslıların 400 yıllık ortak yaşam ve işbirli-
ği tarihi, bir kaleme siliniveriyor: "Topluluklar her zaman tarihsel,
kültürel ve sosyal özellikleriyle birbirinden ayrı durmuşlardır" deniyo

Kuşkusuz ki, sorunun özü hiç te Rum ve Türk ~~toplulukları~~ toplumla-
rının ulusal uyumsuzluğu değildir. Sorunun özü, ABD ve NATO'nun toplu-
lararası ilişkilere ve Kıbrıs cumhuriyetinin işlerine karışmasıdır.
Belirtmek gerek ki, 1959 Zürih-Londra anlaşmaları Kıbrısın bağımsızlı-
ğını tanımakla birlikte, İngiltere, Türkiye ve Yunanistana garantör ülke-
ler olarak BMÖ üyesi bu ülkenin işlerine ortaklaşa yada tek yanlı
karışma olanağı vererek, Kıbrısın egemenliğini önemli ölçüde ~~azaltmış~~
sınırladı. Başka bir deyişle, Kıbrıs, ulusal düşmanlığı körüklenmiş, Kıbr
rslılar arasında ayrılıkçı eğilimler ~~kışkırtmış~~ ve teşvik etmiş ~~ve~~
yanlışlıkla olarak sağlayan yeni sömürgeci yöntemler uygulama fır-
satı yaratan koşullar dayatıldı ve Kıbrısın bağılantısızlık hareketin-
den kayması, adanın NATO'nun askersel-stratejik hareket alanı durumu-
na getirilmesine temel alındı.

Brogürün yazarları, her iki toplumdan en aşırı çevreler arasından
kazanılan NATO ajanlarının, bunların durumunun değişik gelişme aşamala-
rında halkı hükümete karşı nasıl çıkışlara kışkırttığını suskunlukla
geçştiriyorlar.

Bu kitapçığı kaleme alanlar, PASOK'un hükümete gelmesiyle uluslararası-

arasi yasanin birgok guncel konusunda NATO'dan farkli "Ozel" bir tutum almaya baslayan Yunanistana kargi agir saldirilarda bulunuyorlar. Yunanistan suzumona "KKTC"nin tek yanli ilanini kinadi. Yunanistan yone ticileri bu ayrilikci adimin geri alınmasi icin tum olanaklardan yararlanacaklarini, bu konudaki kararliliklarina duyurdu. Brogurun yazarlari, Yunanistanin "roket sorunu"ndaki tutumunu, Afganistan ve Polonya-daki durumla ilgili degerlendirmelerini animsatarak, su sonuca variyorlar: "Yunanistanin NATO'lu baglasiqlariyla anlaganmasi, Yunan-Turk iliskilerinin niteligine de yansimaktadir". Ve ardindan agir suclamalara yoneliyorlar: "Yunanistan panelenist yayilmacilik temelinde bir politika izliyor" diyorlar, "1963'ten beri Kibrista olup bitenlerin tum tarihsel sorumluluğu, bütünüyle Yunanistana aittir" diye yazıyorlar.

Kibristaki durumun BMÖ Güvenlik Konseyinde ^{sirasinda} ele alınmasi, Batili politikacilarin ve propaganda uzmanlarinin dunya kamuoyuna, Kibris sorununun kökleri konusunda garpik bir gorüs asilama cabalarinx ortaya kaxinx acikga cikti. Güvenlik Konseyi ayrilikci girişimleri yasadisi ilan etti ve tum ulkeleri, "KKTC"ni tanimamaya çağrısını yineledi.

Bununla birlikte gunu da belirtmek gerek: Bugün adada gözlenen olaylar, hiç te ilk kez görünen olaylar değildir. Ayrilikçılık, Batı diplomasisinin Asya, Afrika ve Latin Amerika ulkelerine kargi uyguladığı ana yöntemlerden biri olma durumunu koruyor. Bir tür "Kıbrıslaştırma" değişik dinlere, dil ve kültürlerle bağlı halkların yaşadığı bir çok gelişmek olan ülke de tabi tutulabilir. Bütün bunlar, uyanıklığı elden bırakmamayı ve halkların ve egemen devletlerin yasal hak ve çıkarlarını savunmaya her an hazır olmayı gerektiriyor.

(V. Jarov)

PARTI COMMUNISTE DE GRECE

COMITE CENTRAL

N. 477

12.9.1974.

Au
Comité Central
du Parti Communiste de Turquie

Chers Camarades,

A titre d'information, nous vous faisons parvenir cette note traitant de l'activité de notre parti dans les nouvelles conditions créées dans notre pays.

Les événements en Chypre et en Grèce ont trouvé notre parti, du point de vue idéologique, politique et organisationnel, préparé. Au début de l'année, notre parti a réalisé son 9e Congrès. Le 9e Congrès de notre parti a donné une évaluation de la situation dans le pays, fixa, sur cette base, la ligne politique générale, adopta le programme et les statuts du parti, élit sa nouvelle direction. Les événements qui ont suivi, ont confirmé la justesse de cette ligne. Dès le début des événements, le travail de direction a été transféré en Grèce. Le Bureau Politique et le Comité Central fonctionnent en Grèce.

L'évaluation de la situation, après les récents changements, est contenue dans la résolution du C.C. du 29 juillet, dans les communiqués du B.P. et dans les documents de la Conférence de presse du Premier Secrétaire, le Cam. Harilaos FLORAKIS. (Vous trouverez le texte intégral de ces documents dans les Bulletins du C.C. que nous vous faisons parvenir.)

Notre évaluation sur le changement politique en Grèce, c'est que la lutte ininterrompue du peuple grec pendant les dernières années, la réaction énergique du peuple au coup de force - trahison de la junte au détriment de l'Etat de Chypre et l'isolement international de la junte - tout cela a conduit à l'échec, à l'effondrement de la junte et à la formation d'un gouvernement

civil. Comme souligne la résolution du C.C. du 29 juillet, ce changement, tout en étant un échec avoué, une défaite de la junte et de l'américanocratie, crée de nouvelles possibilités pour la lutte démocratique du peuple. En même temps, la résolution du C.C. et les communiqués du B.P. soulignent que la junte possède toujours des positions puissantes dans l'appareil d'Etat, dans l'armée et dans la police. Dans ces conditions-là - souligne la résolution du C.C. - le P.C.G. estime comme un impératif national que les forces patriotiques unissent leurs efforts et agissent en commun, sur la base d'un programme minimum: pour le respect et la défense de l'indépendance et l'intégrité territoriale de Chypre, pour l'épuration de l'appareil d'Etat des appuis du régime de la junte, pour l'abrogation de toutes les mesures et lois répressives de l'époque de la junte et précédemment, pour la levée de la loi interdisant l'activité du P.C.G., pour l'abrogation des résolutions privant la nationalité grecque à de milliers de citoyens et la reconnaissance du droit du rapatriement à tous les réfugiés politiques, pour l'amnistie politique générale, pour la démocratisation des syndicats, pour la liberté de la Presse et la liberté de réunion, pour la tenue d'élections pour une Assemblée constituante qui adoptera la nouvelle Constitution démocratique, pour l'application d'une politique extérieure indépendante et pour s'appuyer sur l'Union Soviétique et les autres pays socialistes et anti-impérialistes.

Le P.C.G., tout en soutenant toute mesure positive du gouvernement, critique les hésitations et l'indécision du gouvernement. Il se met en tête des mobilisations populaires pour l'application des mesures contenues dans ce programme. En même temps, il souligne dans sa résolution, que seul un gouvernement possédant un tel programme pourrait répondre à la nécessité nationale d'aujourd'hui.

Sur la base de ces constatations le C.C. a réorganisé tout son travail: il a édité le journal "Nea Hellada" (Nouvelle Grèce), au début hebdomadaire et à partir du 10 septembre quotidien; il a ouvert un Bureau intitulé: "Bureau politique de Mr. Harilaos FLORAKIS, Rue Caninghos, 19 (Platia Caninghos) 7e et 8e étages. Tél.: 609-169. Athènes": il a orienté son travail aux organisations légales (en premier lieu aux syndicats

et autres organisations); il a organisé des Conférences de cadres dirigeants du parti avec la Presse locale et étrangère, parmi celles-ci, celle du Premier Secrétaire du C.C. Harilaos FLORAKIS; il s'est mis en tête de l'organisation de rassemblements et de manifestations de masse. Tout en développant, dans la mesure du possible, le travail légal de masse, le Comité Central, tenant compte des conditions difficiles que traverse le mouvement démocratique, prête une attention particulière au développement et à la consolidation des organisations.

Les cinquante jours qui se sont écoulés depuis le changement du 26 juillet, ont montré que la situation reste toujours critique. Certaines mesures prises par le gouvernement sous la pression, avant tout, de la volonté démocratique unanime du peuple, sont jugées, par notre parti, comme positives. Telles sont: le retrait de la Grèce de l'organisation militaire de l'OTAN et un nombre limité de changements effectués dans le commandement suprême de l'Armée et de la Police, ainsi que dans l'Enseignement et la Justice. Ces mesures, pourtant, ne constituent pas une ouverture et une garantie substantielles à la démocratie: il y a encore des lois et des mesures imposées par la dictature qui sont en vigueur. Pour une large part, les mécanismes de la junte restent intacts. Les auteurs du coup d'Etat du 21 avril 1967 et du coup de force-trahison au détriment de Chypre restent toujours impunis. Le gouvernement CARAMANLIS hésite à rappeler les maires élus qui avaient été congédiés par la junte; il ne se résout pas à abroger les décrets sur la base desquels une série d'organisations syndicales ont été liquidées, à légitimer le Parti Communiste de Grèce.

En politique extérieure, malgré la prise d'une mesure positive, à savoir le retrait de la Grèce de l'organisation militaire de l'OTAN, et l'acceptation de la proposition soviétique de résoudre le problème chypriote dans le cadre de l'ONU, le gouvernement ne procède pas à l'abolition des bases étrangères et à la dénonciation des accords bilatéraux avec les Etats-Unis, mais il s'oriente vers l'Europe occidentale c.à d.

l'Europe de monopoles et la Communauté Economique européenne. En plus, il accélère la date des élections, sans avoir assuré les garanties minimum pour l'expression libre de la volonté populaire.

Le gouvernement - composé dans sa majeure partie de conservateurs - ne peut pas et dans de nombreux cas, ne veut pas prendre des mesures de démocratisation résolues, mais il applique une politique pleine de contradictions, ce qui comporte de sérieux dangers. Il encourage ainsi la Réaction qui guette et l'impérialisme américain. Les dangers d'une récurrence fasciste existent toujours.

Conjointement avec la mobilisation du facteur populaire - ouvriers, travailleurs, étudiants - le P.C.G. concentre en ce moment-ci, son attention à la création d'un porteur pandémocratique en vue d'embrasser toutes les forces politiques, indépendamment d'opinions politiques, et d'appliquer le programme de la démocratisation du pays relaté plus haut, ou un autre semblable.

L'union des forces démocratiques pour la démocratisation de la vie politique du pays présuppose le rassemblement et le développement de l'unité de la Gauche elle-même. Cela c'est l'effort permanent du P.C.G.

A cet effort, le groupe révisionniste connu nous met, avec ses activités scissionnistes, des bâtons dans les roues. Sans consulter personne, ce groupe a édité, à nouveau, le journal "Avghi" (organe légal de l'EDA, avant le 21 avril 1967), en s'appropriant d'un titre n'appartenant pas au groupe, mais au Comité directeur de l'EDA et personnellement au c. Vassilis EFREMIDIS, cadre de notre parti.

De même, un groupe de personnes, appartenant eux aussi à ce groupe révisionniste, a diffusé une lettre avec la signature de M. ILIOU, demandant l'autorisation, pour ce dernier, de reconstituer l'EDA. La plupart des membres du Comité directeur de l'EDA n'ont pas signé cette lettre. M. Stavros ILIOPOULOS, cadre dirigeant du Parti Socialiste, ancien député et membre du Comité exécutif de l'EDA a refusé aussi de la signer. Dans une lettre ouverte M. ILIOPOULOS a protesté contre la décision en question,

qui avait été prise - dit-il - unilatéralement par un cercle étroit. Les raisons évoquées de son refus - absolument justifiées - sont deux: premièrement "la méthode et la tactique suivies par ceux qui ont pris l'initiative de reconstituer l'EDA" et deuxièmement - substantielle - que "dans l'espace de sept ans de dictature, une réalité nouvelle a été créée: de nouvelles forces ont surgi de la résistance revendiquant la reconnaissance de leurs luttes démocratiques; le P.C.G. a fait son apparition sur la scène politique et lutte pour sa légitimation; et aujourd'hui, la question de la coopération peut être envisagée comme une question de "coopération de partis indépendants".

Le point de vue de M. ILIOPOULOS a été accepté par le premier secrétaire de notre C.C. Harilaos FLORAKIS, au cours de sa conférence de presse.

L'édition du journal "Avghi" et l'exigence du groupe ILIOU-DRACOPOULOS de monopoliser l'EDA, en passant outre la volonté des dirigeants et de milliers de membres et sympathisants de l'EDA constitue une tentative d'élargir encore plus le clivage existant dans les forces de la Gauche, ne servant, certes, que la réaction et les impérialistes.

Nous sommes informés qu'à la Conférence préparatoire des Partis Communistes et Ouvriers de l'Europe, le groupe révisionniste s'apprête à poser la question de sa représentation à la Conférence internationale, alors qu'une résolution a été déjà prise à ce sujet, lors de la Conférence de Bruxelles, des partis ouest-européens ce qui créera de nouvelles difficultés à l'unité du Mouvement communiste international.

Dans ce combat difficile que mène notre parti, nous vous prions, chaleureusement, de nous aider comme toujours, pour l'indépendance et l'intégrité de Chypre, pour la légitimation du Parti Communiste de Grèce, pour l'amnistie politique générale.

Notre parti fera tous ses efforts pour l'établissement de l'unité d'action sur la base d'une ligne concordée et sur un pied d'égalité avec la participation de tendances aussi nombreuses que possible, de la Gauche.

Avec salutations fraternelles

Pour le
COMITE CENTRAL DU P.C.G.

Costas Isolakis, membre du B.P. du C.C.

Irak Komünist Partisi'nin açıklaması

(Türk birliklerinin Irak topraklarındaki askersel operasyonu ve sonuçları üstüne)

Irak Komünist Partisi, Mayıs ayı sonunda Türk birliklerinin Türkiye ve Irak'ta kürtlere karşı girdiği geniş boyutlu terör ve saldırı operasyonları üstüne bir açıklama yaptı. Açıklamada, Irak hükümetinin onayı ile Türk birliklerinin, Türkiye-Irak-Suriye sınırlarının kesiştiği Batofa bölgesinde, Türk-Irak sınırının 20 kilometrelik kesimi boyunca Irak topraklarına daldığı ve Irak toprakları üzerinde 30 kilometre ilerliyerek bölgede askersel operasyonlar yaptığı belirtiliyor. Çok sayıda Kürt köyünün bu operasyon sırasında kuşatılıp ateşe verildiği, sivil halktan 2000 kişinin "esir" alınarak Türkiye'ye götürüldüğü bildiriliyor. Özel saldırı birliklerindeki asker sayısının 15 bine çıkarıldığına dikkat çekilen Açıklamada, Türk birliklerinin bu bölge'de yeni saldırılar ve operasyon için hazır durumda bekletildiği kaydediliyor.

Irak Komünist Partisinin açıklamasında daha sonra şöyle deniyor

"Askersel üstünlüğüne karşın Türk saldırı birlikleri, Irak Kürdistan'ının büyük bir kesimini kontrolleri altında bulunduran Ulusal Demokratik Cephe'nin silahlı savaşçılarına yoketme amacına ulaşamamıştır. Türk birlikleri daha ilk anda bu güçlerin çetin direnciyle karşılaşmıştır.

1980 yılının sonunda kurulan Ulusal Demokratik Cephe^{yi} Irak Komünist Partisi, Kürdistan Demokrat Partisi ve Kürt Sosyalist Partisi oluşturuyor. Cephe içinde yer alan partiler, Irak'ta demokratik bir koalisyon hükümetinin kurulmasını öngören bir program temelinde işbirliği yapıyorlar.

Irak Komünist Partisi'nin görüşüne göre, Kürt demokratlarına

karşı Türk özel birliklerinin Irak topraklarında imha operasyonlarına girişmesi olgusu, Bağdat rejiminin zayıflığını (güçsüzlüğünü) gösteriyor. Bu rejimin ordularının ülkedeki durumu kontrol edemez olduğunu kanıtlıyor. İran'a karşı başlatılan savaşta 100 binden fazla Irak askeri yaşamını yitirmiş, yaralıların ve esir alınanların sayısı yüzbinlercedir. Toplam nüfusu 13 milyon olan bir ülke için bunun ne ölçüde büyük bir insan kaybı olduğu ortadadır. Bunun içindir ki, Irak'ta hoşnutsuzluk giderek artmakta, savaşa karşı protesto eylemleri çeşitli biçimlerde yükselmektedir.

Irak rejiminin bölücü girişimleri

Türk birliklerinin Irak'ta Kürt demokratlarına açık askersel saldırıya geçmesinden önce, Bağdat rejimi Kürdistan'daki direnç (ayaklanma) hareketini bölmek için çeşitli manevralara başvurdu. 1 Mayıs'ta "Kürdistan Ulusal Birliği" adındaki gruplar, ordu tarafından silahlandırıp yönlendirilerek Irak Komünist Partisi'nin Genel Merkezine ve Ulusal Demokratik Cephe'nin konumlarına saldırdılar. Çarpışmalarda Irak Komünist Partisi'nin 50'den fazla üyesi öldü ve 70'in üzerinde üyesi de yaralandı veya esir alındı.

Bu saldırı Komünist Partisi ve Ulusal Demokratik Cephe'nin öteki güçleri için beklenmedik bir saldırı oldu. Çünkü, "Kürdistan Ulusal Birliği" adındaki örgüt, birkaç aydan beri bizimle, Cephe içinde işbirliği yapmak amacıyla görüşmelerde bulunuyordu.

Beklenmedik bir anda yapılan bu ani saldırı püskürtüldü ve "Kürdistan Ulusal Birliği" adındaki grubun merkezî üssüne karşısaldırıları (hücumlar) yapıldı ve bunlar yer yer sürmektedir.

Iraktaki bu karşılıklı çatışma ve çarpışmaların temelinde, emperyalizmin bölgedeki ilerici güçlere karşı giriştiği manevraların; İsrail'in Lübnan'a karşı saldırısının, Filistin Kurtuluş Örgütü-FKÖ'ne ağır darbe indirme girişimlerinin, İsrail'in Suriye'ye karşı savaş tehditlerinin ve İran TUDEH Partisi'ne karşı koğuşturmanın yattığını görmek mümkündür.

ABD askersel delegasyonları Türkiye'yi ziyaret etmişti

Bununla ilgili olarak dikkati çeken ilginç bir olay da, Türk birliklerinin Irak'taki Kürt demokratlarına karşı askersel baskıya geçmeye hazırlandığı günlerde, Türk hükümetiyle sadece Irak diplomatlarının değil, aynı zamanda yüksek düzeyde bir Amerikan askeri delegasyonun Ankara'ya gelerek görüşmelerde bulunmasıdır."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
NİN HUMANİTE BAYRAMI
ÖZEL YAYINI

i ç i n d e k i l e r

Nazım HİKMET'ten bir şiir

Türkiye Komünist Partisi

Mustafa Suphi - TKP'nin kurucusu

TKP programından

14 Ekim seçimleri üstüne A.Saylan'ın yazısı

TKP'nin Kıbrıs olaylarıyla ilgili çağrısı (20-25 Temmuz 1974)

Ecevit hükümeti Sovyetlerin teklifini neden reddetti (Kıbrıs'taki son durum üstüne TKP'nin yorumu)

orduya çağrı

S E N İ D Ü Ş Ü N Ü Y O R U M

Türkiye Komünist Partisi
TKP'em benim,
seni düşünüyorum.
Sen dünümüz, bugünümüz,
yarınımızsın,
en büyük ustalığımız,
en ince hünerimizsin,
Sen aklımız, yüreğimiz
ve yumruğumuzsun.
Dünyada bir anılır şanlı soyun var:
Sen küçük kardeşisin VKP(B) nin
Sen bana bugün
mübarek alnındaki yara yerinle
ve işçi bileklerinde
zincir izleriyle göründün,
yürüyorsun dindik, pırıl pırıl.
Ömrümde yalnız seninle,
ve senin safında olmakla övündüm.

.....
.....

NAZIM HİKMET
(TKP Merkez Komitesi üyesi)

T Ü R K İ Y E K O M Ü N İ S T P A R T İ S İ

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, emperyalizme, sömürgeciliğe, yabancı kuvvetlerin ülke içinde dayandığı sömürücü çevrelere, gerici sınıflara karşı savaşta, Marksizm-Leninizm temelleri ve kuralları üzerinde meydana geldi.

Türkiyede ilk komünist guruplar üçüçük kümeler olarak 1918 yılında İstanbulda belirmeye başladı. 1919 yılında kümeler birbir ardından sökün etti ve İstanbulda komünist teşkilat iyice gelişti. Bunun yanısıra Anadolu da çeşitli illerde komünist kümeleri, gurupları doğdu ve güçlendi. Gurupların ve kümelerin oluşmasında Rusya'dan esirlikten dönenlerin büyük emeği olmuştur. Bunlar, Büyük Ekim devrimini yaşamışlardı. Komünist kümeler bir yandan İstanbul işgal kuvvetlerine karşı mücadelede giriştiler, diğer yandan Anadolu'da çete savaşlarına katıldılar.

1919 da İstanbul'da İşçi-Çiftçi Sosyalist Partisi, Ethem Nejat, Ahmet Akif, Şefik Hüsnü Değner tarafından kuruldu. Kurtuluş adlı bir dergi çıkardı. 1920 yılında dağıldı, yıl sonunda yeniden kuruldu ve 1925 yılına kadar yaşadı. İkinci kuruluşunda Aydınlık dergisini yayınladı. Bu parti TKP'nin kuruluşuna yardımcı olmuştur.

14 Temmuz 1920 de Ankara'da Komünist Partisi "resmen" kuruldu. Adı: Türkiye Halk Komünist Partisi idi. Kurucuların başında Salih "acıoğlu, Affan Hikmet yoldaşlar vardı. Partinin yayın organları: "mek Gazetesi ve Yeni Hayat dergisidir. Parti, Anadolu'daki 12 komünist teşkilatından kurulmuştur. İşgal altındaki İstanbul Teşkilâtı katılamamıştır.

TKP'nin gelişmesi üç koldan olmuştur: 1) İstanbul Teşkilâtı, 2) Ankara Teşkilâtı, 3) Başında Mustafa Suphi'nin bulunduğu yurt dışında politik göçmenlerden kurulu Teşkilât.

Komünist teşkilâtlarını birleştirmek ve bir merkeze bağlamak bir Kongre ile olabilirdi. Ankara'da resmen kurulmuş olan Türkiye Halk Komünist Partisi bu Kongre için Büyük Millet Meclisi Hükümetinden izin istedi. İzin verilmeyince Kongre'nin ülke dışında yapılması yoluna gidildi.

Böylece TKP'nin Birinci Kongresi 10 Eylül 1920 de Bakü'de açıldı. Çetin gizlilik koşulları içinde İstanbul Teşkilâtı ve ağır baskı altında bulunan Ankara-Anadolu teşkilâtları Kongreye oldukça düzenli geldiler. Seçilen delegelerin çoğu gelmeyi başarmıştı. Kongreye 15 Teşkilâttan 75 delege katıldı. (Mesin oy hakkı olan delegelerin sayısı 32 idi). 51 delege İstanbul ve Anadolu Teşkilâtlarından, ötekiler ülke dışındaki Teşkilâtlardan katılmışlardı. Kongreye delege gönderen Teşkilâtlar: İstanbul, Ankara, İnebolu, Zonguldak, Ereğli, Samsun, Trabzon, Rize, Erzurum, Eskişehir, Konya ve diğerleri.

Izmir ve Adana Teşkilâtlarından seçilen delegeler savaşlar yüzünden Kongreye ulaşamamışlardır. Kongrede 51 de misafir delege vardı. Toplam olarak misafirlerle birlikte 121 komünist Kongrede hazır bulunmuştur. Kongrenin gündemi:

- 1-Geçici Merkez Komitesinin çalışma raporu.
- 2-Milli Kurtuluş ve sömürge meseleleri.
- 3-Köylü meselesi.
- 4-Kooperatif konusu.
- 5-İllerin durumu üstüne rapor.
- 6-Kadınlık meselesi.
- 7-Günün konuları.
- 8-TKP'nin programını onaylama.
- 9-Merkez Komitesi seçimi.

Birinci Kongre altı oturum yaptı ve gündemini büyük bir canlılıkla tartıştı. Türkiye emekçilerinin, halkının özlemlerini ve mücadelesini dile getirdi, yöneltti. Mustafa Suphi Genel Başkanlığa, Ethem Nejat Genel Sekreterliğe seçildiler.

TKP yöneticileri, başta Mustafa Suphi olmak üzere, mücadeleye Anadolu'da devam etmek kararındaydılar. Bu amaçla Bakû'dan gönüllüler ordusu ile birlikte yola çıktılar. Mustafa Kemal yazdığı bir mektupta bu gelişeye taraftar gözüktüyse de, komünist harekete karşı halkta uyanan sempatiden korkusu, burjuvaziyi zalim bir katillige itti: TKP'nin onbeş yöneticisi; Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Nazmi, Hilmi oğlu Hakkı, İsmail Çitoğlu ve diğerleri, yolların kesilmiş olmasına rağmen Trabzon'a vardılar ve orada Âzım Karabekir'in emriyle öldürölüp denize atıldılar. (28 Ocak 1921)

TKP'nin İkinci Kongresi 15 Ağustos 1922 de Ankara'da toplandı. Kongre Millet Bahçesinin sinemasında yapılacaktı. Hükümet, Kongrenin toplanmasına engel olmak için, polisin eliyle sinema binasını yaktırdı. Kongreye gelen delegeleri yıldırma amacıyla çeşitli baskılar yapıldı. Kimisini öldürmeye yeltendiler. Sonunda hükümet, İçişleri Bakanlığı, Kongrenin toplanmasını yasak etti. Bunun üzerine, Kongre Ankara bağlarında gizli toplandı. Kongrenin gündemi:

- 1-Memlekette iç durum-Cephelerde savaş.
- 2-İşçi meseleleri.
- 3-Köylü meselesi, toprak reformu.
- 4-Teşkilât meseleleri.
- 5-Basın-Yayın işleri.

İkinci Kongre toplandıktan bir ay sonra Anadolu düşmanlardan temizlenmiş oluyordu. Burjuvazi, Ankara hükümeti, olanca gücüyle, bütün devlet makinesiyle devrimci kuvvetlere karşı, en başta TKP ye karşı saldırıya kalktı. 1923 yılının başlarında hükümet, -o zamanki Başbakan Rauf bey (Orbay)-, gizli yapılan II. Kongreyi bahane ederek, TKP yi yasak etti. Partinin Merkezini polisler bastı, kapattı. Komünist militanlar tutuklandılar. Ve bu kanlı terör, faşist baskı 50 yıldır sürüp gidiyor.

TKP, yeni tip bir devrimci partidir. Gelişmesi, Türkiye şartlarına sıkı sıkıya bağlı olmuştur.

Kuruluşundan bugüne kadar, proleterya enternasyonalizmine, işçi-köylü bağlaşıklığına bağlı oldu. Emperyalizme ve faşizme karşı tek cephe ilkesini savundu. Türkiye emekçilerinin, halkının, ulusal ve sosyal kuruluş savaşının öncüsü oldu. TKP bu şerefli yolunda yürümeye devam edecek, Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini zafere ulaştıracaktır.

TKP'NİN KURUCUSU MUSTAFA SUPHI

Mustafa Suphi, 1883 te Giresunda doğdu. Erzurumda orta okulu bitirdi. İstanbul'da hukuk Fakültesinden çıktı. Pariste, Sorbon'da Sosyoloji Bilimleri Fakültesinde okudu. Burada Avrupa sosyalistlerinin eserlerini okumak fırsatını buldu. İşçi hareketleriyle ilgilendi. Fransız, Belçika işçilerinin grevleri, gösterileri M. Suphi'nin üzerinde silinmez etkiler bıraktı.

Ama M. Suphinin üzerinde en derin etkiyi, Rusyada patlayan ilk 1905-1907 devrimi yapmıştır. Bu devrim, yüz yıllar boyunca uyuyan "oğuyu uyandırdı. Bu devrim Doğu halklarını "yeni bir yaşantıya, insan haklarının Alfabetesi olan demokrasi için savaşa çağırdı" (Lenin).

M. Suphi Pariste okurken, II. Enternasyonalin Milletlerarası Sosyalistler Bürosuna bağlandı. Tam o günlerde Türkiyede 1908 Burjuva devrim patlak verdi.

M. Suphi, "Türkiyede bir sol sosyalist partisi kurmaya çalıştı. 1912 de bazı arkadaşlarıyla beraber "Osmanlı Sosyalist Partisi"nden ayrıldı. "İfham" -Uyarma- gazetesini çıkardı. Bu, "Türkiyede ilk sosyalist gazeteydi. Sol sosyalist ülküleri yayıyordu. Ama en önemlisi, M. Suphi bu gazetede, İttihatçıların hazırlanmakta oldukları yeni harbe karşı, onların emperyalistlerin kuyruğunda menleketi, halkı korkunç bir uçuruma sürükliyen politikalarına karşı savaş açtı. Bu yüzden artık, M. Suphi, İttihatçılar hükümet için, padişahlık için, gerici çevreler için çok tehlikeli olmaya başlamıştı. Ezmek için fırsat kolluyorlardı. O sırada burjuva partileri birbirlerinin boğazına sarılmışlardı. İttihatçılar ile İtilâfçılar çekişiyordu. Biri, "Türkiyeyi Almanların yanında, öbürü İngiliz-Fransız blokunun yanında emperyalist harbe sürüklemek için kavga ediyorlardı. Bu çekişme sırasında, o zamanki Başbakan M. Şevket paşayı vurdular. İttihatçılar hükümeti bu olaydan hemen faydalandı. M. Suphi de tutsak edildi. Sinop kalesine sürüldü (1913)

1914 yılının başında, M. Suphi bu kaleden bir kayıkla kaçtı, Rusyaya sığındı. M. Suphinin kaçacak başka yolu yoktu. Çarlığın dostu değildi. Niyeti, Rusya üzerinden Avrupaya geçmektir. Birinci Dünya Harbinde Türkiye Almanyanın yanında Rusyaya saldırınca, M. Suphi hemen tutuk ediliyor. Galuga iline gönderiliyor. Sonra, harp esiri olarak Ural'a sürülüyor.

M. Suphi, Uralda büyük fabrikalarda işçi olarak çalıştırılıyor. Bu fabrikalarda çalışan Tatar işçilerin yardımıyla, Uraldaki bolşeviklerle bağ kuruyor. Onlardan Marksist kitaplar alıyor, okuyor. Bolşevikler partisinin: harp, barış, devrim, köylü meselelerini nasıl ele aldığını, görüşünün, teorisinin, taktiklerinin, çalışma yöntemlerinin ne olduğunu öğreniyor. Rusyada işçi hareketini, devrim hareketini, Rus proletaryasının savaş usullerini inceliyor. Artık yeryüzünde devrim hareketinin merkez Rusyaya geçtiğini, Rusyanın, komünizmin ilk doğduğu yer olduğunu anlıyor. M. Suphi, çok iyi Fransızca, Almanca ve Rusça bilirdi.

M. Suphi, Uraldaki Türk harp esirleri arasında çalışıyor. Onların gözlerini açıyor. Onlara Türkiyeyi anlatıyor. Türkiyedeki halk düşmanı rejimi nasıl alaşağı etmek gerektiğini bu esirlere, bu Anadolu köylülerine öğretmeden aşıyor. Uralda, fabrikalarda çalışan Türk harp esirlerinden devrimci bir küme, bir öbek meydana getiriyor. Bu devrimci savaşçılar, daha sonraları, TKP'nin savaşkan bir dalı oluyor.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, M. Suphiyi, arkadaşlarını esirlikten kurtarıyor. M. Suphi 1918 yılının Şubatında Moskova'ya geliyor. Sovyetleri, yeryüzünde ezilen halkların umut ve güvenle baktığı bu ülkeyi bütün varlığıyla savunmaya koyuluyor.

18 Temmuz 1918'de Türk Sol Sosyalistleri bir Kongre topladılar. Bu Kongrede Türkiye Komünist Partisinin bir kolunu kurdular. Kendilerine bir Merkez Komitesi seçtiler. M. Suphi, bu teşkilâtın başkanı oldu. Bu Kongrede, teşkilâtın yayın organı olarak "Yeni Dünya" gazetesini çıkarmaya karar verdiler. M. Suphinin kurduğu bu gazete, TKP'nin gelişmesine yardım etti. "Yeni Dünya" harp esirlerini uyarmak, aydınlatmak işinde önemli rol oynadı. Esirlikten dönenler bu gazeteyi getirdiler, onu Anadolu'ya yaydılar. Bu gazeteyi sürekli, düzenli yaymak için İstanbul'da, Karadenizin kıyı şehirlerinde "posta yerleri" kurdular.

M. Suphi, Mart 1919'da, Türkiye Komünist teşkilâtının temsilcisi olarak, III. Komünist Enternasyonalinin 1. Kongresine katıldı. Komünterinin 1. Kongresinde konuşan M. Suphi, Türkiye halkının, en başta işçi sınıfının en temiz duygularını, devrimci isteklerini dile getirdi: "Burada, Moskova'da, bütün dünyanın geleceğini değiştirecek olan III. Enternasyonalinin büyük Kongresinde konuşmak, ezilen Türk köylüsü ve işçi sınıfı adına konuşmak, kurtuluş, hürriyet, eşitlik,

kardeşlik için konuşmak, emperyalist canavarlardan çekmediği kalmayan Türkiye halkının adına konuşmak en büyük saadettir" dedi.

Mustafa Suphi'nin hayatı böylece Türkiye Komünist Partisi'nin hayatıyla, doğuşuyla birleşiktir. TKP'nin birinci Kongresinde şu sözleriyle, bütün mücadelesiyle olduğu gibi, Türkiye halkına, komünistlerine ışık tutuyordu: "TKP'nin önünde duran ilk ödev, memleketimizde komünizm ülküsünü işçi sınıfı arasında, fakir köylü arasında hızla yaymaktır. Halkın kendi kaderini kendi eline alması için gereken durumu, zemini, yolları hazırlamaktır...TKP'nin en yakın görevi ve ödevi: Emperyalistleri, yabancı kuvvetleri memleketten kovmaktır! Amacımız, halkın sırtından geçinen hazır yeyicileri ortadan kaldırmaktır!"

TKP PROGRAMINDAN

.....

TKP'nin uzak amacı "Türkiyede sosyalizmi kurmaktır.

Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyla ki, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir. Ancak o zaman memleketin üretim güçleri sınırsız bir yükselme yoluna girebilir. Baskının, sömürünün, ezginin, zorbalığın her türü kökünden kazınabilir, "Türkiyede yaşayan halkların gerçek kardeşlik ve dostluğu kurulabilir.

.....

Bütün ülkelerle, Arap komşularımızla, sosyalist devletlerle, özellikle Sovyetler Birliği ile karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan, ekonomik, politik, kültürel içtenli ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir.

.....

Neokolonyalizmin bütün biçimlerine son verilmeli, uluslararası tekellerin Türkiye halkını soymalarına, onun zenginliklerini talan etmelerine yol verilmemelidir. Türkiye Komünist Partisi, bütün ülkelerde işçi sınıfının uluslararası tekellere karşı sürdürdüğü savaşı kendi öz savaşı bilir.

.....

TKP, bankaların, yerli yabancı tekellerin orta tabakaları sömürmesine, ezmesine karşı savaşı ve bu tabakaların ekonomik, politik, sosyal isteklerini, çıkarlarını savunur.

.....

NATO'dan çıkılmalıdır!

.....

Türkiye Komünist Partisi, orta tabakaların, küçük ve orta sanayicilerin, atölyecilerin, esnafın, küçük tüccarın, zanaatçıların çıkarlarını yerli ve yabancı tekelere, emperyalizme ve bunların hükümetlerine karşı savunur.

Mühendis, mimar, doktor, avukat, yazar ve sanatçı gibi serbest meslekten olanların yaşama düzeyinin yükseltilmesi için savaşı.

Emur, öğretmen, subay gibi aydın emekçilerin haklarına sahip çıkar. Maaşlarının kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde olmasını ister.

.....

Türkiye'deki bütün Amerikan ve NATO misyonları, silâhlı birlikleri memleketten çıkarılmalıdır.

.....

Kömrücü zümrelerin çıkarına işliyen bugünkü adaletsiz vergi sistemi kökünden değiştirilmelidir.

.....

Topraklarımızdaki bütün yabancı üsler kaldırılmalıdır.

.....

Sendikalar işçi sınıfının yaygın ve bağımsız örgütleridir. Sendikalar ekonomik, sosyal ve politik bütün sınıfsal ve ulusal sorunların işçi sınıfının, emekçi halkın yararına çözümlenmesi için çaba göstermelidir.

TKP sendikaların burjuvanın politikasına alet edilmesine, sarı sendikacılığa karşı, genel grev, dayanışma grevi haklarının elde edilmesi, sendikal ve toplu sözleşme haklarının genişletilmesi için sürekli bir savaş yürütür.

.....

İkili anlaşmalar kökten bozulmalıdır. Ordu NATO'dan geri alınmalıdır.

.....

TKP, burjuvazinin, gençlik hareketini parçalamak, işçi sınıfından koparmak, hedefinden ayırmak için giriştiği bütün provokasyonlara, ters akımlara, Maculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı var gücüyle savaşı.

14 EKİM SEÇİMLERİ SONUÇLARI,
YARATTIĞI YENİ SORUNLAR,
TÜRKİYEDE SINIF SAVAŞINDA
YENİ AŞAMA

14 Ekim 1973 tarihinde Türkiye'de yapılan Parlamento seçimlerinde Meclisin tümü, Senatonun üçte biri yenilendi. Seçimlere demokratik, anti-emperyalist sloganlarla katılan parti ve adaylar büyük bir başarı sağladılar, işbirlikçi burjuvazinin politik güçlerini temsil eden partileri gerilettiler ve iktidara doğru önemli bir hamle yaptılar. Bu hamleyi yapanların başında CHP gelmektedir. CHP'nin çıkardığı milletvekillerinin yarısından fazlası yenidir. Bu yeni seçilen adaylar arasında olduğu gibi eskiden milletvekili olup da yeniden seçilenler arasında demokratik, anti-feodal ve anti-emperyalist fikirleriyle tanınmış ve bu yönde işbirlikçi burjuvazinin iktidarlarına karşı savaşmış aydınlar, idare adamları, meselâ savcılar veya kaymakamlık yapanlar da vardır.

Öte yandan Adalet Partisi (AP), Cumhuriyetçi Güven Partisi (CGP), Demokratik Parti (DP) gibi işbirlikçi burjuvazinin politik gücünü temsil eden partilerden seçilen milletvekillerinin %78 i eski milletvekilleridir.

Demirel ve sıkıyönetim iktidarları sırasında baskı araçlarının başında bulunan general ve yüksek memurlardan önemli bir kısmı 14 Ekim seçimlerinde AP'den aday olarak gösterilmişlerdi. Bu şekilde aday gösterilenler büyük bir yenilgiye uğramış ve bir general hariç hiçbirisi seçilememişlerdir. Aralarında İzmir, Ankara, İstanbul, Adana sıkıyönetim komutanlıklarında, sıkıyönetim komutanlığı veya yardımcılığı gibi önemli ödevler almış olan dokuz emekli generalden yalnız biri seçilebilmiş, geri kalanlar başarı gösterememişlerdir. Yargıtay eski başkanı, Anayasa Mahkemesi eski başkanı, İstanbul'da Kanlı Pazar gibi yığinsal terör hareketlerini tertipliyen, sıkıyönetim devrinde kanlı baskılara alet olan İstanbul Valisi, Polis Müdürü ve savcısı da AP listelerinde aday gösterilmişlerdi. Halk bunlara da oy vermemiştir.

14 Ekim seçimlerinde 7 sendikacı milletvekili seçilmiştir. Bunlardan 5 i CHP li 2 si de AP lidir.

1969 da Parlamento seçimlerine katılma oranı %64, 3, 1973 seçimlerinde ise katılma oranı %67,6 dır. Fakat genellikle işçilerin kalabalık, devrimci hareketin yoğun olduğu sıkıyönetim bölgelerinde katılma oranı yer yer %80 e kadar yükselmiştir. İzmir, Adana gibi ve Ege'nin AP nin kalesi sayılan birçok bölgelerinde CHP adayları AP lileri yenilgiye uğratmış ve buralarda CHP, AP nin hemen hemen iki misli oy almıştır.

Büyük burjuvazinin iktidarları halk iradesinin Parla-
mentoda yansımalarını engellemek için uzun zamandan
beri gereken bütün tedbirleri aldılar. Karmaşık ve
kendi sınıfsal çıkarlarına yarayan bir seçim siste-
mi uygulamak, seçim kampanyasını sıkıyönetim ve Dev-
let Güvenlik Mahkemeleri baskısı, demokratik hakla-
rın çiğnenmesi, yığınsal tutuklamalar, yargılamalar
büyük burjuvazi iktidarlarının yarattığı seçim kam-
panyası şartları arasındadır.

Daha 1969 seçimlerinden önce "ulusal artık" sistemi,
seçim kanunundan çıkarıldı. Ve böylece Parlamentarizm
şartlarında, burjuvazinin hegemonyasında, halk irade
sinin nispeten daha geniş bir şekilde Parlamentoya
yansımalarını sağlayan bir sistem Seçim Kanunu'ndan
çıkarılmıştı. Fakat Ön Seçim Sistemi bırakılmıştı.
Ön Seçim Sisteminin burjuva partilerinde, seçim pa-
zarlarının açılmasına, parası olanın, yahut baskı
araçlarını daha fazla kullananın listeler girdiği
ve listelerde ön sıraları tuttuğu bilinmektedir. Ay-
rıca tercihli oy gibi anlaşılması zor olan bir sis-
temin uygulanması, seçmenin, son şeklini bulan aday
listelerinde istediğini seçme imkanlarının zorluğu,
halkının %65 i okur-yazar olmayan, köy emekçileri-
nin ise %80-90 a yakını okur-yazar olmayan bir ülke-
de, halkın iradesinin yansımalarını engelleyen başka
bir sebep olarak belirmiştir. Bu karmaşık sistem
birçok emekçinin sandık başına gitmemesine ve 700
bine yakın oyun geçerli sayılmamasına sebep olmuş-
tur.

Genel seçimlerde halk iradesinin gereği gibi yansı-
masını engelleyen nedenler yalnız bunlar değildir.
Bu konuda politik, sosyal, ekonomik sebepler de var-
dır.

Bunların başında büyük burjuvazinin, emperyalizmin
halka karşı 29 aydan beri yürüttüğü sıkıyönetim te-
rörü, sosyalist akımı ve basını yasaklamak, devrim-
ci gençliği kanlı bir teröre tabi tutmak, işçi ha-
reketini ezmeye kalkışmak, köy emekçilerine karşı da
ağa, derebeyi, şeyhlik, seyitlik gibi Orta Çağ ka-
lıntısı kurumları kullanmak geliyor. Resmi ağızla-
rın bile kabul ettiğine göre bugün Türkiye'de 742
köy özel mülkiyete aittir ve insanlarıyla birlikte
alınıp satılmaktadır. Bu rakam daha geniş ve daha
yaygın derebeylik kalıntısı ilişkilerinin kapsamını
küçümsemek için ortaya atılmıştır. Durum daha kar-
maşık ve kötüdür. Bu şartları gözönünden uzak tut-
mamak gerek. Bundan başka hemen hemen bütün yığın-
ları etkiliyen propaganda ve yayın araçlarının, ba-
sının, radyo ve televizyonun, kitap, broşür, duvar
ilânları, kürsü haline getirilen camiler gibi din-
sel olan, olmayan propaganda araçları da büyük bur-
juvazi tarafından emekçi yığınları aldatmak, beyin-
lerini yıkamak, halkın dini inançlarını sınıfsal
çıkarlar için sömürmek, anti-komünizmi körüklemek
ve bu yollardan emekçi halkın oylarını halk düşma-
nı bir iktidar kurmak maksadıyla çelmek için kulla-
nılmıştır.

Sıkıyönetimle silâhlı kuvvetleri, açık-gizli polisi halka karşı süren büyük burjuvazi ve emperyalizm uzun zamandan beri bu seçimlere hazırlandılar. Türkiye işçi partisini kapattılar. Bütün sosyalist literatürü yasakladılar. 350 kadar bilimsel sosyalizme, ulusal bağımsızlığa ait yapıtı yasak listelerine aldılar, toplattılar ve yaktılar. Bu kitapları okuyanlara karşı bile ağır bir terör uyguladılar. Ayrıca sosyalist militan kadroyu ağır ve kanlı bir terörle ortada kaldırmaya, dağıtmaya ve sindirmeye koyuldular. Büyük burjuvazinin iktidarları, emperyalizmin ajanları, 14 Ekim seçimlerinde çoğunluğu elden kaçırmamak için, işçi sınıfına, emekçi yığınlara, orta tabakalara, milli burjuvaziye karşı sınıfsal hegemonyasını sürdürebilmek için baskı ve terörle birlikte her türlü politik, ekonomik tedbiri aldı, anti-komünizmle sınıfsal ideolojisini halk yığınlarına aşılama, halk yığınlarını sorunlarından uzaklaştırmaya kalkıştı ve sömürü düzeninin tamamlayıcı bir parçası haline getirmeye çalıştı. Fakat büyük burjuvazinin sosyalist militan kadroya karşı bu ağır teröre rağmen, illegalite şartlarında, sosyalistler, işçi sınıfının ve emekçi yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarını örgütlemekten sınıf savaşında onlara ışık tutmaktan geri durmadılar.

Bundan ötürü denebilir ki, TİP kapatılmamış, 29 aylık sıkıyönetimin ağır silindiri Türkiyede toplumun ve devrimci akımların üzerinden geçmemiş olsaydı, 14 Ekim genel seçimlerinin sonuçları başka olacak, belki de sosyalist parti hatırı sayılır bir milletvekili grubuyla Meclise girecek, hatta bir sol koalisyonla aday olabilecek duruma gelebilecekti.

İşçi sınıfından, geniş emekçi yığınlarından anti-emperyalist, demokratik yönde gelen baskının önemli bir kısmının sosyalist partiye doğru yönelmesi sosyolojik kanuniyetin doğal bir sonucu olarak beliriyor. Son genel seçimlerde emekçi yığınlarında, orta tabakalarda demokratik, anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist akımlara doğru yönelimin arttığı, bu yöntemleri benimseyen ve uygulayan gerici partilere karşı bir gelişmenin belirdiği açıktır. TİP kapatılmış olduğundan, halk yığınlarından gelen bu yönelim ve baskıyı CHP ve MSP gibi, demokratik ve anti-emperyalist sloganlarla seçime katılan burjuva ve küçük burjuva partileri emmiş ve şekillendirmişlerdir.

14 Ekim seçimleri ve seçim kampanyasının şartları ve sonuçları konusunda üzerinde durulması gereken başka noktalardan biri de, gerek seçim kampanyası sırasında gerekse seçimlerde anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist, demokratik ve ulusal bir cephenin, yahut en azından bugünkü güçler arasında bir eylem birliğinin kurulamamasıdır. Böyle bir gelişme kaydedilebilseydi demokratik güçler güç ve çabalarını ahenkleştirmek, gerici partilere karşı birbirini desteklemek yoluna gitselerdi, gerici partileri daha da geriletmek, demokratik akımların daha büyük bir başarı sağlamaları mümkün olurdu.

Mehmet Ali Aybar gibi bir politikacıyla taraftarlarının, sosyalist yığını, seçmeni ve militanları, emperyalizme ve işbirlikçi burjuvazinin partilerine karşı değil de, "insanın insan tarafından, yurdan da yabancılar tarafından sömürülmesine karşıyız" gibi bir sloganla ortaya çıkan CHP'ye karşı yöneltmeleri böyle bir cephenin veya işbirliğinin kurulmasını daha baştan torpillemiş, gericiler karşısında solun parçalanmasına sebep olmuş ve demokratik, anti-emperyalist sloganlarla seçimlere katılan parti ve adayların daha büyük bir başarı kazanmasını engellemiştir. Büyük burjuva basının Mehmet Ali Aybar ve taraftarlarının seçim kampanyasına sayfelerini geniş olarak açmaları, onları politik alanda ileri sürmeleri 29 aylık sıkıyönetim terörü devrinde bu şahısların hiç rahatsız edilmemeleri, büyük burjuvazinin Mehmet Ali Aybar ve taraftarlarını laş düşmanı bırakıpta burjuvazinin liberal ve muayyen ölçüde de olsa anti-emperyalist koluna saldırma politikasını hoş gördüğüne delildir.

Anti-emperyalist ve demokratik akımlar arasında son parlamento seçimleri vesilesiyle bir işbirliğinin meydana gelmesi tarafsız ve tereddütler geçiren, fakat mevcut enflasyon, sömürü ve talan düzenine karşı olan yığınları harekete geçirmek ve onları demokratik akımlara çekmek bakımından çok olumlu bir etkisi olacaktı. (Çünkü bütün cephe hareketlerinin, olumlu ve sürükleyici taraflarından biri de budur.

Fazını gittikçe artıran enflasyon, halk yığınlarını ezen başdöndürücü fiyat artışı, sıkıyönetim baskısı, kanlı faşist yöntemler, Anayasadan birçok demokratik hakların kaldırılması, sıra sıra çıkarılan faşist kararlar, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, yani büyük burjuvazinin ekonomik, politik, sınıfsal hegemonyasını kuvvetlendirmek için aldığı bütün tedbirler Parlamento seçimlerinde halk yığınlarını etkilemiştir. Büyük burjuvazinin ve emperyalizmin yarattığı halka karşı düzen, geniş emekçi yığınlarının bilinçlenmesinde çok önemli bir rol oynamıştır. Bir yandan halk yığınları, öte yandan işbirlikçi burjuvazi ile emperyalizm arasında mevcut ilişkilerin şekillenmesinde, derinleşmesinde, burjuvazinin liberal koluyla işbirlikçi kolu arasındaki çekişme ve çatışmaların artmasında, hatta işbirlikçi burjuvazinin kendi içinde politik birimlere bölünmesi, parçalanması, işbirlikçi kapitalist düzenin yarattığı kaçınılmaz sonuçlardır. Bunların seçim planında çok önemli bir rol oynadıklarına şüphe yoktur.

Bu düzenin yarattığı objektif şartların, halk yığınlarının bilincine işlemesinde, sınıf savaşına emekçi yığınların daha yüksek bir bilinç düzeyine ulaşmasına yardım eden unsurlar arasında, gerek ülkedeki, gerekse ülke dışındaki sözlü, yazılı, devrimci propaganda araçlarının, özellikle TKP'nin örgütlediği yığinsal yazılı sözlü yayınların önemli bir oynadığına da şüphe yoktur.

Türkiye İşçi Partisinin 10 yıllık legal varlığı, bu 10 yıl içinde Marksist-Leninist literatürün legal olarak Türkçeye çevrilmesi, demokratik, antiemperyalist, anti-feodal ve sosyalist fikirlerin şehir ve köy emekçileri arasında daha hızla, derinlemesine ve geniş ölçüde yayılmasına yardım etmiştir.

Fakat 14 Ekim seçimlerinde alınan sonuçları etkileyen başlıca güç işçi sınıfı olmuştur. Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Partisi, devrimci sendikaları, sosyal demokrat sendikaları, bağımsız sendikaları, hatta Türk-İş'e bağlı birçok ayık ve uyanık sendikacılarıyla işçi sınıfı olmuştur.

Birçok devrimci sendika, işçi sınıfını CHP'ye oy vermeye, yani AP, CGP, DP gibi halk düşmanı partilere oy vermemeye çağırmıştır. Türk-İş yöneticileri, Demirsoy-Tunç grubu, "partiler üstü" politikasıyla işçi sınıfını gerici partilerin yörüngesine çekmek taktiğini yürütmek istemişlerdir. Fakat seçim sonuçlarının da gösterdiği gibi, işçi sınıfının ezici çoğunluğu, Demirsoy-Tunç grubunun bu taktikine yüz çevirmiş, devrimci sendikaların, TKP'nin seçim taktiğini ve şiarlarını benimsemiştir.

Öte yandan egemen çevreler de işçi sınıfına ve onun politik sendikal örgütlerine karşı yürüttükleri baskılarla, politika alanını, büyük burjuvazinin güçlerine daha geniş ölçüde açmak istemişlerdir. Fakat işçi sınıfının 29 aylık sıkıyönetim devrinde daha da artan ve zincirleme grevlerde beliren direnişi karşısında, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin bu taktikleri büyük ölçüde başarısızlığa uğramıştır. İşçi sınıfının bu direnişi, demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist fikirlerin, gittikçe artan bir ölçüde emekçi yığınlarına, hatta köy emekçilerine doğru yayılmasına sebep olmuştur. Bilindiği gibi, köy emekçilerinin, demokratik bir toprak reformu, ağa ve derebeyi yumruğundan kurtulmak yönünde yer yer giriştikleri hareketler, devrimci sendikacıların, işçi militanların, komünistlerin, sosyalistlerin, gerçek Atatürkçülerin ortak çabaları sonucunda gelişmiştir. Bu hareketler, yurtsever, anti-emperyalist, anti-feodal fikirlerin, sosyalizmin büyük ilkelerinin köy emekçileri arasında önemli ölçüde yayılmasına yol açmıştır. 14 Ekim seçimlerinin topografyasına göz atıldığında Adana ve Ege bölgesinde, yani köylü hareketlerinin daha çok yoğunlaştığı bölgelerde AP adaylarının gerilediği, CHP adaylarınınnsa şimdiye kadar görülmedik bir hamle yaptığı anlaşılır. Bu hamle şüphe yok ki, köy emekçileri arasında yapılan uzun ve sabırlı çalışmaların, köy emekçilerinin demokratik toprak reformu ve öteki demokratik hakları için yaptıkları uzun savaşların sağladığı birikimlerin bir sonucudur. İzmir'e bağlı Atalan ve Göllice köylerinde, köy emekçilerinin ağa topraklarını kurtarmaları ve onu topluca işletmeleri, aynı şeyin aşağı yukarı Silivri Eseçe Çiftliğinde tekrarlanması, Adana'da binlerce topraksız köylünün katıldığı "topraksızlar Kurultayının" başarıyla yapılması, bu ve bunun gibi köylü hareketlerinin yarattığı gelenekler yarışmış, canlılığını sürdürmüş ve köy emekçilerini etkileyen, onları uyandıran, demokratik akımlara yönelten bir unsur olarak belirlemiştir.

Anti-emperyalist, ileri demokratik düzen kurmak için illegal eylem gösteren TKP, 14 Ekim genel seçimlerin kampanyasına katıldı. 10 Temmuz 1973 tarihinde TKP Merkez Komitesinin yayınladığı bildiride toplum yaşamında gelişmeler konusunda işçi sınıfının direnişi üzerinde ısrarla duruluyor. Bu direnişin, halk yığınlarının, orta tabakaların, milli burjuvazinin sol kanadının daha açık, daha belirli anti-emperyalist, demokratik yönde gelişmesine yardım ettiği belirtiliyor. TKP MK'si, bütün emekçileri, halkı, AP, DP, CGP gibi gerici partilerin adaylarına oy vermemeye, emperyalizme karşı, demokratik haklardan yana olan adaylara oy vermeye çağırıyordu. TKP'nin seçim taktiği, emperyalizme bağlı burjuvazinin politik akımlarını, yani Demirel, Feyzioğlu, Bozbeyli ve Satır gruplarını yenilgiye uğratmak, onların halk düşmanı çehresini yığınlar göstermek, böylece onları izole etmek, solcu, demokratik akımların Parlamento'yu elde etmelerine, hiç olmazsa oraya kuvvetli ve etkili bir muhalefet olarak girmelerine yardım etmeye dayanıyordu. Mevcut şartlar içinde benimsenecek başka taktik de yoktu. Bundan ötürü, TKP MK'si halkı, yığınsal bir şekilde seçim kampanyasına katılmaya, gerici adayları seçim toplantılarında demaske etmeye, ve yine yığınsal bir şekilde seçim günü sandık başlarına gitmeye çağırdı. 14 Ekim 1973 seçimlerine katılma oranının 1969 seçimlerine kıyasla daha yüksek olması, demokratik, anti-emperyalist sloganlarla çıkan adayların büyük başarılar kazanması, buna karşılık AP, CGP gibi partilerin gerilemesi, TKP'nin uyguladığı seçim taktik ve stratejisinin gerçekçi ve doğru bir tahlile dayandığını göstermiştir.

14 Ekim Parlamento seçimlerinin sonuçlarını, yalnız Parlamento aritmetiğinde elde edilen, olumlu, başarılı sonuçlarla ölçmemek gerek. Bu seçimlerde parlamento aritmetiğinin ilerisinde bir başarı kaydedilmiş, demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist fikirlerin daha geniş ölçüde halk yığınlarına yayılması sağlanmıştır. Seçimde elde edilen sonuçlar, kendi şartlarına göre örgütlü ve örgütler tarafından yürütülen bir savaşın sonucudur. Bundan ötürü bu seçimlerde elde edilen olumlu sonuçlar, halk yığınlarına örgütlenmenin, örgütlü savaş yürütmenin gereğini daha geniş ölçüde göstermiştir. Ayrıca son Parlamento seçimlerinin Aybar gibi sosyalizm adına hareket eden ama esasta burjuvazinin sol akımları, sosyalistleri parçalama taktiğini yürüten oportünistlerin demaske olması, başarısızlığa uğraması, etkilerinin azalması, devrimci sendikaların bütün anti-emperyalist, demokratik akımları eylem birliğine çekecek bir taktik ve gulamaları şüphe yok ki, 14 Ekim seçimlerinden sonra da geniş halk yığınlarını, sosyalist militan kadroları etkilemeye devam eden unsurlar olarak kalacaklardır. Bundan ötürüdür ki, 14 Ekim seçimleri, halkçı, reformcu, demokratik, anti-emperyalist fikirlerin geniş halk yığınlarına yayılması ve onlar etrafında ortak bir eylemin kuvvetlenmesi bakımından yarına açılan bir kapı, uzun yılların sağladığı birikimin yeni bir basamağı, yeni bir aşaması niteliğini taşımaktadır.

Son seçimler, ayrıca, Türkiye'de Parlamenter yolla demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist bir kampanya yürütmek, demokratik hakları sürekli olarak genişletmek, Parlamento'yu gericielerin elinde bir alet olmaktan kurtarmak için yeni yeni imkânlar açmıştır. Bu yeni imkânlar yeni şartların belirmesi, toplumda yeni yeni ilerici güçlerin kendilerini göstermesi, toplumdaki kuvvet dengesinin demokratik güçler yararına değişmesi, kuvvetlenmesi sonucunda elde edilmişlerdir.

14 Ekim seçimleri sırasında Maocular, MDD'ciler, Troçkistler, anarşistler, her tipten her soydan anti-markсист, anti-leninist sapık akımlar, likidatörler, oportünistler yenilgiye uğramış, iflâsa yaklaşmışlardır. Bu sapık akımların seçim kampanyasındaki taktikleri halkı seçim kampanyasının dışına çekmek ve meydana azıllı gerici partilerin yöneticilerine, Demirel, Feyzioğlu, Bozbeyli ve Satır gruplarına bırakmak olmuştur. Anti-emperyalist, demokratik ve sosyalist akımlardan yana olan seçmen yığınlarını, seçim kampanyasından ve sandıklardan uzak tutmak, seçimleri boykot etmek taktiği, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin ekmeğine yağ süren bu güçlere meydana boş bırakan bir taktiktir. MDD'ci, Maocu, Troçkist yöneticilerin emperyalizmden ve işbirlikçi burjuvaziden yana bu taktikleri, bu yöneticilerin demagojisine kapılmış birçok iyi niyetli yurttaşın gözünü açmıştır.

Son Parlamento seçimlerinde her zaman olduğu gibi din sorunu, daha doğrusu gerici politikacılar tarafından din sömürücülüğü sorunu da tekrar gün ışığına çıkmıştır. Son Parlamento seçimlerinde işbirlikçi politikacıların halkın dinî hislerini sömürerek, emekçi yığınlarının oylarını çelmek, emekçilerin oylarıyla, emekçilere düşman işbirlikçi iktidarlar kurmak yolunda uzun yıllardan beri burjuvazinin uyguladığı taktik de bir darbe yedi. Sandıktan çıkan sonuçlar, burjuvazinin bu taktiği alabildiğine, istediği gibi ve pervasızca uygulamak imkânlarının daraldığını, dine bağlı geniş emekçi yığınların dostu düşmanı seçmeye başladıkları, din sömürücü politikacıların ardından eskisi kadar gitmediklerini göstermiştir. Erbakan ve onun gibi Politikacılar bile, halkın dinsel inançlarını sömürmek konusunda taktik değiştirmek zorunda kalmışlardır. Erbakan ve adamları din sömürücülüğü yanında, anti-emperyalist, demokratik ve ileri sosyal isteklere de yer vermenin kaçınılmazlığını anlamışlardır. MSP'nin sınırlı da olsa elde ettiği başarının sırrı buradadır.

Dünya şartlarında sosyalist devletler topluluğu yararına meydana gelen değişiklik, yani dünyadaki kuvvet dengesinin sosyalist ülkeler yararına daha hızla değişmeye başlaması, Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin barış, genel silâhsızlanma, soğuk harbe son verme politikalarının dünya ölçüsündeki başarısı da Türkiye'deki kamuoyunu olumlu yönde, ilerici, yurtsever, barışçı ve anti-emperyalist güçler yararına etkilemiştir. Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin dünya politikasındaki devrimci, ilerici tutumu sonucunda emperyalizmin gerilemesi, çökme süreci daha da hız-

lanmış, emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin ekonomik, politik, sosyal bunalımları daha da hızlanmış ve derinleşmiştir. Emperyalizmin çökme sürecinde saldırganlığını daha da arttırması, Amerikan emperyalizminin Orta Doğu'da İsrail militaristlerini Arap halklarına karşı saldırıya teşvik etmesi ve bu teşvik sonucunda İsrail militaristlerinin 6 Ekim günü Mısır ve Suriye'ye saldırarak kanlı bir harbe sebep olmaları, Viyetnam, Kamboç ve Laos halklarının Amerikan emperyalistlerine karşı kazandıkları tarihsel zafer, Şili'de halkın seçtiği demokratik ve sosyalizme açılan bir iktidarın Amerikan emperyalistlerinin tertipledikleri komplolar sonucunda, ona bağlı bir militarist klik tarafından devrilmesi ve bu ülkede kanlı faşist bir terörün yerleşmesi, Amerikan emperyalizmini ve genellikle emperyalizmin Türkiyede kamuoyu önünde daha geniş demaske olmasını ve ona bağlı işbirlikçi politik güçlerin de halkın gözünden düşmelerini sağlamıştır. Buna karşılık sosyalist ülkelerin Arap halklarının ulusal kurtuluş savaşını var güçleriyle, politik, ekonomik, teknik ve askeri yönlerden desteklemesi, sosyalizmin moralman daha da yükselmesi ve sosyalist fikirlerin halk yığınları arasında daha geniş ölçüde yayılması, bunların sempatiyle karşılanması gibi sonuçlar doğurmuştur.

Yabancı ülkelerde bulunan bir milyonu aşkın işçi ve öğrenci 14 Ekim seçimlerine katılamamışlardır. Sıkıyönetim iktidarlara yabancı ülkelerde bulunan ve daha yüksek sınıfsal bir bilince ulaşma süreci içinde olan bir emekçi yığınının seçimlerin dışında tutmakta sınıfsal çıkar görmüştür. Alınan dolaylı dolaysız tedbirler, yabancı ülkelerde bulunan işçi ve gençlerin pratik olarak seçimlere katılmaması gibi bir durum doğurmuştur. Fakat bunlar sınırlı da olsa memlekette bulunan yakınlarını etkilemek, onları demokratik akımlara yöneltmek imkânlarını bulabilmişlerdir. Ayrıca 18-21 yaş arasında olan ve sayısı 2,5 milyon civarında olduğu tahmin edilen bir gençlik yığını da seçimlerin dışına bırakılmıştır. Çalışan, üreten, yani milli ekonomiye katkısı bulunan, devrimci savaşta kendilerine öz bir yeri olan bu gençlik yığınının seçimlere katılması ile 14 Ekim seçimlerinin sonuçları çok daha başka, çok daha demokratik ve anti-emperyalist yönde olabilirdi.

14 Ekim seçimleri sonucunda başarı kazanan ve demokratik haklardan yana olan partiler büyük burjuvazinin ve emperyalizmin taktiklerini boşa çıkarmak, iktidarda kalmak ve demokratik bir programı uygulamak imkânlarına sahiptirler. Ama bunun için, başta gelen şart, kesin bir anti-emperyalist ve anti-feodal, demokratik, halkçı ve ulusal bir programı içtenlikle uygulamak, ordu ve devlet organlarını azıllı gericilerden, emperyalizmin ajanlarından temizlemek ve bu organları yurtseverlerin yönetimine vermektir. Yığınların yaşam seviyesini yükseltecek, onların demokratik haklarını sürekli olarak genişletecek, yığınlara demokratik haklarını savunma olanaklarını sağlayacak, emperyalizme

müttefik olan sınıf ve zümrelerin varlığını ortadan kaldıracak, ulusal, demokratik bir programı bütün ulusal güçlerin ve bu arada işçi sınıfının katılmasıyla uygulamaktır.

Bu şartlar altında TKP ve genellikle öteki devrimciler ne yapacaklar? 14 Ekim sonrası aşamada ne gibi bir taktik ve strateji uygulamaları doğru olacaktır? TKP'nin yeni programında, içine girdiğimiz bu yeni aşamada komünistlerin ve genellikle devrimcilerin ne gibi bir taktik ve strateji uygulayacaklarına dair açık seçik bilgi vardır. Bu aşamada her şeyden evvel söz konusu olan büyük tekellerin, büyük toprak beylerinin, emperyalizmin Türkiyedeki hegemonyasını kırmak, işçi sınıfının da katıldığı bütün ulusal güçlerden kurulacak bir iktidarla ileri demokratik bir düzene geçmektir. Bu hedefe ulaşabilmek için bütün ulusal güçlerin bir eylem birliğine girişmesi, sosyalist akımın güçlenmesi şarttır. Bu aşamada işçi sınıfının iktidarı ele alması şart değildir, fakat iktidara katılması şarttır.

Şüphe yok ki, 14 Ekim seçimlerinden sonra bu gibi koşullar yaratılmış değildir. Fakat bu aşamaya ulaşmak için bazı kapılar ve yollar açılmıştır.

CHP gibi partilerin sosyalizmle bir ilişkileri olmadığı gibi, bu gibi partilerin meydana getireceği iktidarın da sosyalizmle ilişkisi olmayacaktır. Bunlar burjuvazinin Türkiye şartlarında liberal sayılacak kolunun siyasi güçleridir.

Burjuvazi, liberal de olsa sömürgeci bir sınıftır. Ama bu sınıf emperyalizmin baskısı altında olduğu gibi, büyük toprak beyliğini de ekonomik ve politik gelişmesine engel saymaktadır. Bundan ötürü anti-feodal, kısmen de anti-emperyalisttir. Fakat, sömürgeci sınıf olduğundan aynı zamanda işçi sınıfına ve emekçi yığınlara karşıdır. Burjuvaziyi nitelerken onun bu iki yönlü tarafını gözden kaçırmamak gerekmektedir. Bundan ötürüdür ki, liberal burjuvazinin politik akımlarını yönetenler içlerinde burjuvazinin döneçlikten tutun da, oportünizme kadar bütün mikroplarını ve hastalıklarını taşımaktadırlar. Meselâ seçim kampanyasına "insanın insanı, yabancıların da yurdu sömürmesine karşıyız" gibi devrimci sloganlarla katılan CHP Genel Başkanı Ecevit seçimlerde kaydettiği başarıdan sonra 28 Ekim günü Batı Almanya televizyonu muhabirine verdiği demeçte, Türkiye'nin Ortak Pazarla işbirliğini daha da genişletmesine taraftar olduğunu, NATO'yla bağların olduğu gibi devam ettirileceğini, yalnız Amerikanın İncirlik üssünden hükümet olarak bazı tedbirlerin alınmasını gerekli gördüğünü söyledi.

Ecevit bu demeciyle Ortak Pazar ve Amerikan emperyalizmiyle, NATO'cularla ilişkileri daha sıklaştıracaklarını belirtmesi, seçim kampanyasında ileri sürdüğü anti-emperyalist sloganlarla taban tabana zıttır. Ayrıca CHP yöneticilerinin, TİP'in kapatılmasıyla işçi hareketinde meydana gelen "boşluğu" doldurmak, TİP'ten kalma mirasa sahip çıkmak ve işçi hareketini, genellikle işçi sınıfını yedeklerine almak istediklerine ve isteyeceklerine de şüphe yoktur.

14 Ekim seçimlerinin sonuçlandığı, Millet Meclisinin ilk toplantısını yaptığı günlerde, Millet Meclisinin binasında, millet vekillerinin toplandığı salonun hemen yanında NATO ülkeleri Assamblesi toplandı. Ankara, hemen dünya ölçüsünde soğuk harbin merkezlerinden biri haline geldi. Hükümetten çekilmiş olan eski başbakan Talu, Türkiye Cumhuriyeti adına NATO'ya, harpçılığa, saldırganlığa, harp kışkırtıcılığına methiye okudu. NATO genel sekreteri Luns Sovyetler Birliğine karşı kılıç şakırdattı. Soğuk harbin en yüksek noktasına vardı. 11 günlerde kullanılan terimlerle, soğuk harbin en zehirli silâhlarıyla Sovyetler Birliğine saldırdı. Bu demektir ki, emperyalizm Türkiyede hâlâ egemendir. İktidarı, yani en büyük politik üssünü istediği yönde kullanabilmektedir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak beylerinin 101 tane üssüyle, banka ve tekelleriyle başta gelen destekleyicisi ve dayanağıdır.

Öte yandan Türkiyedeki kuvvetler dengesi içinde, 29 aylık bir sıkıyönetimden, terörden ve ateşten başarıyla, hatta zaferle çıkmış bir işçi sınıfı vardır. Bu ağır, kanlı savaş günleri işçi sınıfının sınıfsal bilincini bir hayli yükseltti, biletti, komünist, sosyalist akımlar işçi sınıfından gelme yeni kadrolarla güçlendi. TKP'nin ve komünistlerin bu gerçeği gözönünde tutarak, ırganlara, işçi sınıfına, fabrikalara, işletmelere örgütlü savaş yürütmek üzere inmeleri, küçük burjuva reformizmine karşı işçi sınıfının ideolojik savaşını durmadan yürütmeleri, işçi sınıfını ve emekçileri yeni savaş hedeflerine, yeni savaş mevzilerine yöneltmeleri gerekiyor. Bunun için 14 Ekim seçimlerinden sonra daha elverişli şartlar yaratılmıştır.

Liberal burjuvazinin bu aradaki CHP'nin işçi hareketini yedeğine almasını engellemek için, işçi sınıfını sınıf savaşı içinde yetiştirmek, terbiye etmek, onun ideolojisinin, Marksizm-Leninizmin saflarında yerleşmesine kuvvet vermek, milli burjuvazinin bütün ilerici, reformcu akımlarını desteklemeye engel bir tutum değildir. Burjuvazinin bütün ileri adımları, halkçı reformları TKP tarafından desteklenmiştir. Bundan sonra da desteklenecektir. Milli burjuvazinin, orta tabakaların politik güçleriyle anti-emperyalist, anti-feodal bir platform üzerinde ittifaklar kurmak imkânları da TKP tarafından her zaman aranmıştır, bundan sonra da aranacaktır. Fakat bütün bu eylemlere paralel olarak TKP, işçi sınıfının köy emekçileriyle ittifakını güçlendirmek ve bunu politik bir etken haline getirmek yollarını arayacaktır. Bu yapıldığı oranda ulusal, demokratik bir cephe yaratmak ve TKP'nin legale çıkma olanakları artacaktır.

14 Ekim seçimleriyle işbirlikçi burjuvazi ağır bir darbe yemiştir. Fakat onun elinde işçi sınıfına ve devrimci güçlere karşı kullanılabilecek daha birçok silâh vardır. Sıkıyönetim devrinde, büyük burjuvazi fırsatıtan istifade ederek politik hegemonyasını faşist kanunlarla, sivil sıkıyönetim anlamına gelen Güvenlik Mahkemeleriyle donatmış ve Anayasadaki birçok demokratik hükümleri kaldırmıştır. Bundan ötürü 14 Ekim seçimlerinden sonra açılan devrede işçi sınıfıyla büyük burjuva-

zi arasında daha sert, daha amansız bir sınıf savaşının yürütüleceğini gözönünde tutmak, iktidara gelse bile milli burjuvazinin döneçlik ve kaypaklığını hiçbir zaman unutmamak, sınıf savaşında taktik ve stratejiyi ona göre ayarlamak gerekiyor.

TKP'nin, komünistlerin, sosyalistlerin ve öteki bütün devrimcilerin üzerinde durmaları gereken sorunlardan biri de 14 Ekim seçimlerinden çıkmış olan Parlamantonun ne kadar yaşayacağı, ömrünün uzun olup olmayacağıdır. Kapitalist ülkelerde, burjuvazinin Parlamontoyu sınıfsal çıkarlarına hizmet ettiği ana kadar tuttuğu, Parlamantonun sınıfsal çıkarlarını engellediği anda onu tepelediği bilinen bir gerçektir. Türkiye'de ise Parlamontoyu kapatmamak, onu dekor haline getirmek ve bu dekorun ardında faşist yöntemler uygulamak gelenek haline gelmiştir. 50 yıllık Cumhuriyetin 27 yılı sıkıyönetim altında geçtiği ve bu uzun sıkıyönetimlerin hep Parlamento yoluyla kabullenip uygulandığı da bir gerçektir. Yeni kuşaklar bu tip uygulamanın sonuncusunu 26 Nisan 1971'de başlayan ve 26 Eylül 1973'te biten 29 aylık sıkıyönetim devrinde gördüler. TKP'nin ve öteki bütün devrimcilerin önünde duran ödevlerden biri de Parlamenter yoldan halkın demokratik yönde elde ettiği bütün kazanımları savunmak, onlara sahip çıkmak ve çiğnetmemektir. Bu bakımdan TKP ve öteki devrimcilerin 14 Ekim seçimleriyle elde edilen kazanımları savunmak için, bir yandan işçi sınıfı içinde hızla örgütlenmeleri, bir yandan da bütün anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist ulusal güçler arasında ittifakların, eylem birliğinin kurulmasına yardımcı olmaları kaçınılmazdır.

Son genel seçimlerde AP, CGP ve DP gibi partiler anti-komünizmi seçim taktiklerinin temellerinden biri haline getirdiler. Bu alanda sürekli bir propaganda kampanyası yürüttüler. Bu parti yöneticilerinin 14 Ekim seçimlerinde gerilemeleri, yenilgiye uğramaları, aynı zamanda anti-komünizm kampanyasının gerilemesi, yenilmesi anlamına geliyor. Fakat bu demek değildir ki, Türkiye'de anti-komünizm tam bir yenilgiye uğramıştır. Emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, halkın demokratik haklarını tepelemek için kullandığı anti-komünizm silâhı hâlâ karanlıkta kalmış, hurafe, kör inançlara bağlı yığınları, beyinleri yıkanmış önemli bir aydın yığınının etkiliyor. Fakat 14 Ekim seçimlerinde anti-komünizmin de onu yürütenlerle beraber yenilgiye uğradığı, önemli bir emekçi yığınının, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin kurduğu anti-komünizm tuzağına düşmediği, oyunu sosyal, ekonomik ve politik haklarını elde etmek yönünde kullandığı da görüldü.

Anti-komünizmle din sömürücülüğü yapışık kardeşlerdir. Birbirinden hemen hemen ayrılmazlar. Bundan ötürü anti-komünizm derken TKP'nin ve öteki devrimcilerin yığınlarına dönük bir din politikasının varlığı kaçınılmaz oluyor. Lenin "İşçi Partisinin Dine Karşı Tutumu"

adlı makalesinde ve onu izliyen daha başka yazılarında komünistlerin dine karşı tutumunu açıkça belirtmiştir. Lenin, komünistlerin materyalist olduklarını ve dinle bir ilgileri bulunmadıklarını, dinin Marksın da belirttiği gibi burjuvazinin halk yığınlarını uyutmak için afyon olarak kullandığını belirtiyor. Fakat emekçi yığınlarının önemli bir kısmının allaha inandıklarını da yazıyor. Lenin'e göre karanlıkta kalmış, kör inançlara saplanmış emekçileri sınıf savaşı içinde eğitmek, aydınlatmak gerek. Sert tedbirlerle, çıkışlarla emekçileri: - ri dini inançlarından alıkoymaya imkân yoktur. Bu bakımdan komünistlerin din konusunda materyalist görüşlerini emekçi yığınlarına dayatmak, bu inançları tepeden inme ve çiğ bir şekilde zorlamak durumuna düştükleri takdirde yığınlardan izole olmak, sınıf savaşında işçi sınıfının devrimci savaşına öncülük yapmak niteliğinden yoksun kalmak gibi bir duruma düşmeleri gibi bir tehlike baş gösterir, bu da, burjuvazinin yararına olur, ona işçi sınıfını daha rahatça sömürmek imkânlarını yaratır.

Ahmet SAYDAN

(Yeni Çağ dergisinin Ekim 1973 tarihli sayısından)

KIBRIS SORUNU ÇÖZÜM BEKLİYOR

Kıbrıs'ta 15 Temmuzda Amerikan emperyalistlerinin tertipledikleri kanlı bir darbe oldu. Darbeyi yapanlar faşist EOKA-2 örgütüne bağlı subaylardı. Darbecilerin başkanı kaatil Sampson'un bir Amerikan ajanı olduğu herkesçe bilinmektedir.

AMERİKA NE İSTİYOR ?

Amerikan emperyalistlerinin gayesi Kıbrıs'ın bağımsızlığına son vermek, adayı Yunan cuntasına bağliyerek veya iki NATO ülkesi Türkiye ve Yunanistan arasında taksim ederek, adayı askeri bir NATO üssü haline getirmektir. Böylece de adadan İsrail saldırganlarını destekliyerek Arap halklarının bağımsızlık mücadelesini boğmak ve Akdeniz'deki mutlak hakimiyetlerini gerçekleştirmekti.

TÜRKİYE'NİN TUTUMU

Bu darbe üzerine 20 Temmuz'da Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs'a çıkartma yaptı ve adada çarpışmalar başladı. Ecevit, yaptığı basın toplantısında dünya kamuoyuna "Adaya savaş için değil, barış ve demokrasiyi gerçekleştirmek ve anayasal düzene dönülmesini sağlamak amacıyla çıkarmanın yapıldığını" belirtti.

Cenevre'de Türkiye, Yunanistan ve İngiltere arasında görüşmeler başladı. Bu görüşmeler bir sonuç vermedi ve bir süre önce Türk Silahlı Kuvvetleri adada ikinci bir harekate giriştiler. Adanın yüzde 40'ı işgal edildi. Adada binlerce insan öldü ve yaralandı. Ada bir harabeye döndü.

KIBRIS NASIL BU DURUMA GELDİ ?

Kıbrıs 1959'a kadar İngiliz emperyalistlerinin bir sömürgesi idi. Kıbrıs halkı yıllarca süren mücadelesinden sonra, İngiliz emperyalistleri Kıbrıs'ın bağımsızlığını tanımak zorunda kaldılar. Böylece 1959 da Zürih ve Londra anlaşmaları imzalandı. Fakat İngilizler adadan tamamen ayrılmadılar. Adada bir bölgede askeri üs bırakmak şartıyla ayrılmaya razı oldular. Anlaşmaya göre de 3 NATO ülkesi Türkiye, Yunanistan ve İngiltere adanın "garantör" devletleri oldular.

Kıbrıs, bağımsız bir ülke olduktan sonra hızla kalkınmaya başladı. Tarafsız ülkeler arasında yer aldı. Barışçı bir dış politika izledi. Birleşmiş Milletler Teşkilatına üye oldu.

AMERİKA VE NATO YİNE SAHNEDE

Fakat adanın bu şekilde barış, tarafsızlık ve bağımsızlık yönünde gelişmesi Amerikan emperyalistlerinin ve NATO'nun işine gelmiyordu. Böyle bir gelişme Amerikan emperyalistlerinin adayı askeri bir üs olarak kullanma emellerine gem vuruyordu.

Bunun üzerine bu gerici ve harpçi çevreler adayı karıştırmaya başladılar. Bu-

nun için en iyi yol, adada yüzyıllarca birarada dostça yaşamış olan Türk ve Rum toplumlarını birbirlerine düşürmek, düşman etmek, iki halkı birbirine kırdırmak ve böylece adada karışıklık yaratmaktır. Emperyalistler bu emellerini gerçekleştirebilmek için her iki toplumdaki gerici, şövenist ve faşist unsurları körüklemeye ve desteklemeye başladılar.

Amerikan emperyalistlerinin ve NATO'nun bu kışkırtmaları yüzünden adada çok karışıklıklar çıktı, çok kan döküldü. 1963, 1967 ve 1974 de Türkiye, komşusu Yunanistan'la üç defa harbin eşiğine geldi.

A M E R İ K A ' N I N V E N A T O ' N U N M A Ş A L A R I K İ M ?

Kıbrıs'ın türk kesiminde bu kışkırtmaları yapanların başında Rauf Denktaş gelir. Kıbrıs'ta türk kesiminin temsilcisi olduğunu söyleyen bu kişi, ada daha ingiliz sömürgesi iken, ingiliz makamlarında savcılık görevi yapmaktaydı. Ve yine aynı adam, Ecevit Londra'da görüşmelerde bulunurken, türk toplumunda ve bütün dünyada büyük tepkilerle karşılanan adadaki faşist darbeyi "Rumların bir iç meselesi" olduğunu söylemiş, darbeye karşı çıkmamış ve bu tutumuyla Amerikan planına hizmet etmiştir.

Türkiye'nin Kıbrıs türk kesimine yaptığı yardımlar, bu kişinin eline geçer ve Denktaş bunun dağıtımını kendi bildiği gibi yapar. Türk kesimindeki politik ve iktisadi hayat bu kişinin elindedir.

Denktaş'ın çeteleri vardır. Demirel devrinde yönetime gelen bu kişi, çeteleri vasıtasıyla ilerici, devrimci, sosyalist ve sosyal demokrat kişilere uzun yıllardan beri kanlı baskılar uygulatıp, kan kusturmuştur.

Uzun yıllar ingilizlerin, şimdi de Amerikalıların ajanlığını yapan Denktaş, adadaki türk kesimini temsil edemez ve onun adına konuşamaz.

Adanın rum kesiminde ise bu kışkırtma faaliyetini yapanlar ve bunun için Amerika'dan yardım görenler, faşist EOKA-2 örgütüne bağlı çetelerdir. Son faşist darbeyi yapanlar da bunlardır.

A M E R İ K A N İ Y E T Ü R K İ Y E ' Y İ D E S T E K L İ Y O R ?

Bu son olayda darbeyi tertip edenler ve planlarını hazırlayanların Amerikan gizli casusluk teşkilatı "CIA" olduğu bütün dünyaca bilinmektedir.

Fakat darbeye karşı Kıbrıs ve Yunanistan halklarının ve tüm dünya demokratik güçlerinin direnişi üzerine, Kıbrıs ve Yunanistan'da faşistler, geri çekilmek zorunda kalmışlardır.

Bunun üzerine Amerika, planın ikinci kısmını uygulayarak adadaki emellerini Türkiye'yi kullanarak gerçekleştirmek yoluna gitti.

Amerika Kıbrıs harekatında Türkiye'yi destekliyor, fakat Türkiye halkının milli çıkarları için değil, tamamen kendi askeri ve harpçi emelleri için, ve böylece Türkiye'yi bir felakete sürüklüyor.

Bu harekat Türkiye'ye 9 Milyar liraya mal oldu. Milyarlarca karşılıksız para basıldı. Bu paralar Amerikan ve Batı Alman silah fabrikatörlerinin cebine akıyor. Ve bütün bu masraflar da yine halkımızın sırtından çıkacak, yeni

zamlar, vergiler, pahalılık, enflasyon, işsizlik kapıda bekliyor.

Amerika ne zaman halkımızın milli çıkarlarını gözetmiştir?. Daha haşhaş gibi milli bir meselemizde hükümeti tehdit eden ve halkımıza karşı cephe alan Amerika değilmiydi? 12 Mart 1971 de paşaları iktidara getiren, halkımıza açlık, yoksulluk, baskı, ölüm saçtıran yine aynı Amerika değilmiydi.?

Kıbrıs'ta ilk çıkarma sırasında Rum Muhafız Birliklerinin kullandığı silahların NATO için Türkiye'deki silah fabrikalarında imal edildiği açıklandı. Bu silahları cuntacı subaylara, Kıbrıs Milli Muhafız Gücüne ve EOKA-2 faşistlerine dağıtıp, adada darbe yaptırtan NATO'dur. Amerika'dır.

Arap- İsrail savaşı sırasında ise, Adana Incirlik hava üssünden ve Kıbrıs taki İngiliz üslerinden İsrail siyonistlerine askeri yardım yapıldı. İsrail, bu silahları Arap halklarına karşı kullandı ve hala da kullanmaktadır.

30 AĞUSTOS VE GÜNÜMÜZÜN KAHRAMANLIĞI !

Birleşmiş Milletler üyesi, bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'a karşı askeri harekate geçilmiştir. Adanın yüzde 40 ı işgal edilmiş, burada oturan 250bin rum, evlerini, topraklarını terkederek kaçmak zorunda bırakılmışlardır. Bu, ordumuzun bir kahramanlığı olarak gösterilmektedir. Aslında gerçek kahramanlığı, ordumuz ve halkımız bundan 52 yıl önce 30 Ağustos da İngiliz, Fransız, Amerikan emperyalistlerinin Yunanistan 'daki gerici çevreler vasıtasıyla ülkemizin işgaline ve paylaşılmasına karşı kurtuluş ve bağımsızlık savaşı vererek göstermiştir.

Bugünün kahramanlığı ise, kendi topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerine girmek, bizi köleleştiren ikili anlaşmaları bozmak, Amerikayı ve NATO'yu en kısa zamanda yurdumuzdan kovmaktır.

HÜKÜMETİN VERDİĞİ SÖZ VE YURDUMUZDAKİ — HARPÇİLER

Hükümet programına aldığı "barışçı bir dış politika"yı uygulamalı ve Ecevit'in " Adaya savaş için değil, barış ve demokrasiyi götürmek için gidiyoruz" şeklinde bütün dünya kamuoyuna ve halkımıza verilen söz tutulmalıdır.

14 Ekim seçimlerinde halkımız, Ecevit ve CHP'ye Amerikan'ın ve NATO'nun savunuculuğunu yapsın diye oy vermemiştir.

Yurdumuzda harbi körükliyen, halkımızı harp için kışkırtan Amerikancı, gerici, şövenist çevreler vardır. AP- DP- CGP- MHP ve MSP gibi gerici partiler Sancar ve Amerikancı generaller, gerici basın, halkımızı bir felakete uçuruma sürüklemek istiyorlar.

KIBRIS SORUNU NATO ÜLKELERİ ARASINDA ÇÖZÜ- LEMEZ !

Kıbrıs sorunu, devletler hukukuna, Birleşmiş Milletler Anayasasına, Güvenlik Kurulu kararlarına saygılı olarak çözülmelidir. Kıbrıs, Türkiye Yunanistan Birleşmiş Milletler Güvenlik Kurulu üyeleri, tarafsız ülkeler, bir masaya oturarak Kıbrıs'ın bağımsızlığını, egemenliğini, toprak bütünlüğünü ve birliğini

adadaki türk ve rum halklarının hak ve çıkarlarını garanti altına alan kararlar alınmalı ve uygulanmalıdır.

Komşumuz Sovyetler Birliğinin, Birleşmiş Milletlere yaptığı bu yöndeki teklif, ülkemizi içine yuvarladığı bunalımdan kurtaracak, onurumuzu yükseltecek, barışçı bir çözüm getirecek yegane tekliftir.

Çevirdikleri dolapların dünya kamuoyunda açığa vurulmasından korkan Amerika ve İngiltere ise, suçluların telaşı içinde sorunu NATO çevresinde gizlemeye çalışıyorlar.

Yılların tecrübesi ve adadaki karışıklıklar, Kıbrıs sorununun NATO'nun dar çerçevesi içinde çözülemeyeceğini ispatlamıştır.

Ecevit Hükümetinin bu politikaya ayak uydurması, her yanından çatırdayan, halkımız ve tüm dünya halkları için büyük bir tehlike teşkil eden NATO'yu savunur bir tavırda görünmesi milli çıkarlarımızla bağdaşmaz.

T Ü R K - Y U N A N V E K İ B R İ S H A L K L A R I D O S T T U R

Vakit geçirmeden Kıbrıs'taki her türlü dış müdahaleye son verilmeli, tüm yabancı birlikler ve askeri üsler Kıbrıs'tan çekilmeli, Kıbrıs halkı kaderini ve geleceğini bizzat kendisi tayin etmelidir.

Kıbrıs'ta şimdiye kadar Türk ve Rum toplumlarını birbirine düşman eden, onları birbirine kırdıran Emperyalizm ve NATO olmuştur. Kıbrıs- Türk-Yunan halklarının hiçbir çıkar çelişkisi yoktur. Onların düşmanı birdir ve ortaktır. O da Emperyalizm ve NATO'dur.

Kahrolsun Emperyalizm ve NATO !

Yaşasın bağımsız ve demokratik KIBRIS

Yaşasın Türk- Yunan ve Kıbrıs halklarının dostluğu ve dayanışması.

B T T O

1 Berlin 21

Turm Str.20

MINIMUM PROGRAMME
OF
DEMOCRATIC CO-OPERATION
BETWEEN
DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

APRIL 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

MINIMUM PROGRAMME
OF
DEMOCRATIC CO-OPERATION
BETWEEN
DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

APRIL 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

APRIL 1982

MINIMUM PROGRAMME OF DEMOCRATIC CO—OPERATION BETWEEN THE DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

The Parties signing this programme agree and declare that:

1. The present situation in our country is a result of conspiratorial plans by foreign reactionary circles and situations and of foreign interventions in general which apparently had as target the partition of Cyprus and robbing the people of Cyprus of their rights. The coup of the junta and EOKA B, which served foreign interests, as well as the Turkish invasion, are the culmination of these conspiratorial actions and interventions. The Cyprus problem continues to be a problem of foreign interventions, invasion and occupation and flagrant violation of the Cypriot people's rights.

2. The freeing of Cyprus from the consequences of the coup and the Turkish invasion and the facing of the dangers from foreign designs, as well as the struggle for the independence and steady continuation of the social progress of our people make the unity and cooperation of the patriotic democratic forces essential.

3. For the more effective conduct of the Cypriot people's struggle and the facing of the problems created by the coup, the invasion and the occupation, the collaborating parties accept the following minimum

programme and will seek its implementation in the best possible manner, taking the most appropriate measures to this end.

A. OBJECTIVES AND AIMS

The collaborating parties set the following objectives and aims:—

- (a) The correct and just solution to the Cyprus problem, through the securing of the full independence and the safeguarding of the sovereignty, territorial integrity and unity of the country and the non-alignment of the Cyprus state.
- (b) The demilitarization of Cyprus.
- (c) The continuation of a correct non-aligned foreign policy.
- (d) The implementation of a correct domestic policy which will secure:
 - (i) The unity and cooperation of the patriotic democratic forces and of the people in general.
 - (ii) Permanent internal stability.
 - (iii) The protection and promotion of democratic institutions.
 - (iv) The combating of any anomaly and irregularity in the state and the semi-state machinery.
- (e) The implementation of a sound democratic economic and social policy which will serve

the interests of the people as a whole and particularly of the economically weaker strata of the people.

- (f) The rapprochement of Greek Cypriots and Turkish Cypriots and the restoration of mutual trust, friendship and cooperation.

B. THE SOLUTION OF THE CYPRUS PROBLEM

Considering the Cyprus problem as a problem of foreign conspiracies and interventions which culminated in the coup, the invasion and the continuing occupation, and expressing their concern at the lack of progress towards the solution of the problem, the collaborating parties declare that they will struggle:

- (a) for a just, peaceful, mutually acceptable and viable solution to the Cyprus problem, based on the relevant U.N. resolutions and the high-level agreements.
- (b) For the removal of foreign armies from Cyprus and its complete demilitarization.
- (c) For the continuous internationalization of the Cyprus problem to the greatest possible degree.
- (d) For the strengthening of the entity of the Cyprus state. The Cyprus problem has two aspects: the internal and the international.

The internal aspect consists of:

- (a) The achievement of an agreement on the

constitutional structure of the Cyprus state. In connection with this, we are seeking the creation of a Federal State which will comprise two regions (or districts), one under Greek Cypriot administration and another under Turkish Cypriot administration.

- (b) The solution of the refugee problem in accordance with the U.N. resolutions.
- (c) The safeguarding of the fundamental freedoms and rights of all Cypriots.
- (d) The tracing of missing persons.
- (e) The implementation of the relevant agreement concerning the enclaved.
- (f) The smoothing out of the relations, rapprochement, reconciliation and cooperation of Greek Cypriots and Turkish Cypriots.

The collaborating parties declare that they are against the policy and any action which will promote the annexation or union of the whole or part of Cyprus with any other state or the secession of part of it, or its partition, or the creation of two separate independent states or a confederation.

The collaborating parties declare that for the peaceful, just, mutually acceptable and viable solution of the internal aspect of the Cyprus problem, the procedure of the intercommunal talks within the framework and under the auspices of the United Nations is in the present circumstances the most indicated. For

this reason, they will work with consistency, persistence and patience for the conduct and success of substantive and constructive intercommunal talks in accordance with the U.N. resolutions and the high-level agreements. The collaborating parties reject any tactics based on the use of military force for the solution of the Cyprus problem. In case of a deadlock in the intercommunal talks, without this procedure being denounced the cooperating Parties will promote other procedures and mainly the discussion of the Cyprus problem at the U.N. General Assembly and the Security Council depending on the circumstances.

While pursuing a just solution to the Cyprus problem by peaceful means, we consider at the same time the strengthening of our defence as an elementary measure of resistance to any possible new acts of aggression. A reinforced defence will permit Cyprus to put up decisive resistance to a possible Turkish attack.

The international aspect consists of:

- (a) The abolition of the Treaty of Alliance and annulment or replacement of the Treaty of Guarantee, in the framework of a solution to the Cyprus problem, as well as the revision of the Treaty of Establishment, where this is necessary.
- (b) The withdrawal of all foreign troops and the complete demilitarization of Cyprus.
- (c) Securing sound international guarantees for the independence, sovereignty, territorial integrity and

non-alignment of the Cyprus Republic.

- (d) The withdrawal of Turkish settlers from Cyprus.

As regards the settlement of the international aspect of the Cyprus problem, the cooperating Parties will work systematically for the holding of a special international conference under the auspices and within the framework of the United Nations.

C. DOMESTIC POLICY

The basic aims of our domestic policy are:

- (a) The consolidation of the cooperation of the patriotic, democratic forces, which constitutes the main factor for a broader unity among the people.
- (b) Achieving unity among the people and strengthening it, maintaining and consolidating democratic order and normality, clean-up of state and semi-state services and combating any irregularities in them, so that the functioning of the state machinery and the semi-state organisations may become smooth and more efficient.
- (c) Safeguarding and consolidating democracy and democratic procedure in the running of the state and of local administration, the various organisations and corporations and democratic education of the people in general.

- (d) The opening of the Cyprus File as a corrective measure and so that the people may be informed of the back-stage activity, the facts, the moral instigators and the perpetrators of the treacherous coup and so that the protagonists of the destruction of our country may be brought before the courts and punished. The motives for the opening of the Cyprus File are not vindictive. The punishment of the protagonists of the coup, as well as of those who are responsible for murders is viewed as a matter of restoration of moral and historic order, setting an example of administration of justice. The aim is not to punish those who were misled and supported lawlessness, regardless of the degree of guilt, but particular importance is attached to the punishment of the unrepentant protagonists of the treachery.

D. RAPPROCHEMENT OF THE TWO COMMUNITIES

The rapprochement of Greek Cypriots and Turkish Cypriots is considered as the most essential prerequisite to the viability of a mutually acceptable Cyprus solution. The restoration and consolidation of confidence, friendship and cooperation between Greek Cypriots and Turkish Cypriots will create prerequisites for the peaceful coexistence of all the inhabitants of Cyprus.

In order to achieve this aim, it is imperative to uproot chauvinism and cultivate a spirit of mutual respect between Greek Cypriots and Turkish Cypriots. It is imperative to avoid any acts from any quarters which could hurt the national dignity of Greek Cypriots and Turkish Cypriots. Pending a comprehensive solution of the Cyprus problem, it is imperative to take and put into effect practical and concrete measures, such as the payment of benefits to eligible Turkish Cypriot workers from the Social Insurance Fund and the Provident Funds, the offer to them of employment in industrial or other enterprises and facilities in general in various fields.

It is imperative for the state and the Greek Cypriot side to show interest in and understanding for the economic and social problems facing our Turkish Cypriot compatriots. The standard of living of the two communities within the framework of an integrated economy must be raised to the same level and the two sides must show the necessary spirit of cooperation to the benefit and for the welfare of the Cyprus people as a whole.

E. FOREIGN POLICY

- (a) The non-aligned foreign policy followed since the establishment of the Cyprus Republic must be continued and strengthened, because there is identity of principles and aims with the non-aligned countries in the

struggle for peace, independence and social progress and also because our non-aligned policy strengthens and supports our struggle for a just, democratic and viable solution of our problem.

(b) In the framework of the above policy and faithful to the principles of the non-aligned countries which are opposed to imperialism, colonialism, neo-colonialism, fascism and also to any kind of oppression and exploitation, Cyprus will continue her active contribution to the consolidation of freedom, justice detente and peace in the world.

(c) Our effort is to secure the widest possible international support in order to strengthen our independence and to develop the best possible relations with all countries in the world based on mutual respect and non-interference in our internal affairs.

(d) We consider the existing good relations with the non-aligned, the neutral and the socialist countries, as well as our good and improving relations with many countries of the west and the solidarity of public opinion in these countries, as a valuable element in our struggle. For this reason these relations must be safeguarded, strengthened and expanded. In particular the existing close relations and our cooperation with the

democratic Greek Government must be safeguarded. The declared policy and decisive support of the Greek Government, as well as the support of the political world and the people of Greece constitute the mainstay of our struggle for survival and vindication.

- (e) Within the framework of the non-aligned foreign policy, the development of all sound economic and trade relations with all countries on the basis of mutual interest is to be pursued.

F. ECONOMIC AND SOCIAL POLICY

In the economic and social fields we shall follow a policy whose main targets will be:

- (a) The continuous development of the Cyprus economy on the basis of concrete programmes and the creation of employment opportunities;
- (b) The raising of the living standard of the people particularly of the low income classes;
- (c) The protection and strengthening of the middle class;
- (d) The more equitable distribution and redistribution of the national income;
- (e) The revision of the fiscal and tax policy in a way which will serve better and more effectively the entire population and particularly low-income classes;

- (f) Within the framework of the Mixed Economy system the state, while continuing to encourage private initiative, will intervene - where the private sector is unable or does not wish to undertake initiatives and where this will be considered necessary in the general interest — more actively and decisively in the economic sector, through the creation of state, semi-state or mixed industrial units, or nationalisation in vital sectors in the interest of the people and the economy of the country.
- (g) The methodisation for the nationalisation of water resources under a representative Central Water Authority, their planned development with the construction of new dams and the Southern Conveyor Project and the equitable distribution of water resources.
- (h) The continuation and completion of the programme for the facing of the housing problem of the refugees and the implementation of the decisions for the facing of the housing problem of all working people, particularly those with low income, as well as the problems of the relatives of missing persons, the enclaved and other victims of the coup and the invasion.
- (i) The implementation of concrete measures for the combating of tax-evasion, the strengthening of the Prices Committee and the Market Inspection Service for the more

effective carrying out of their task, as well as measures for the combating of inflation, the stagnation in economic development and the deficit in the trade balance.

- (j) The execution of special programmes for the overall development of the economically backward hill areas and the improvement of the living conditions of their inhabitants.
- (k) The complete clean-up and strengthening of the Cooperative Movement.
- (l) The implementation of special measures for the raising of the position of women in society and generally the principle of equal pay.
- (m) The implementation of special programmes for the proper recreation of youth and the vocational rehabilitation of unemployed university graduates.

G. SOCIAL BENEFITS

- (a) Completion of the Free education scheme, increase in votes for Scholarships and Student Loans, the gradual expansion of pre-primary Education and the establishment of a University.
- (b) Implementation of a General Health Scheme.
- (c) Special care for needy persons and increase in grants and assistance.

H. METHODS FOR THE IMPLEMENTATION OF THE MINIMUM PROGRAMME

The implementation of the Minimum Programme will be promoted through the following measures:—

- (a) The formation by the President of the Republic of a Government made up of competent, qualified and impeccable persons, who will be loyal to the President and whom the President will choose and appoint, exercising his constitutional prerogative and taking into consideration the views of the cooperating parties on the matter. The persons to be chosen, who will be known for their democratic beliefs, will carry out their duties as members of the Government under the instructions of the President of the Republic for the implementation of the Minimum Programme, which will be the framework and the guideline of the Government Programme.
- (b) The securing of the smooth and efficient functioning of the Government Machine, this basic tool for the promotion and implementation of Government policy, within the framework of its real role, which is the faithful and loyal execution of Government decisions and the prompt and

conscientious rendering of services to the people, free from any partisan or other influence and expediency.

J. IMPLEMENTATION OF THE MINIMUM PROGRAMME

The Minimum Programme will be implemented in a planned manner and will constitute the official Government Programme.

The Minimum Programme will form the common basis on which the cooperating parties will support and conduct the campaign of the democratic patriotic forces for the election of the President of the Republic.

A special high level Committee to watch over the implementation of the Minimum Programme will be set up with the participation of representatives of the cooperating Parties, which will periodically submit its findings, observations and suggestions to the President of the Republic.

T Ü R K İ Y E K O M Ü N İ S T P A R T İ S İ

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, emperyalizme, sömürgeciliğe, yabancı kuvvetlerin ülke içinde dayandığı sömürücü çevrelere, gerici sınıflara karşı savaşta, Marksizm-Leninizm temelleri ve kuralları üzerinde meydana geldi.

Türkiyede ilk komünist guruplar üçüçük kümeler olarak 1918 yılında İstanbulda belirmeye başladı. 1919 yılında kümeler birbir ardından sökün etti ve İstanbulda komünist teşkilat iyice gelişti. Bunun yanısıra Anadolu da çeşitli illerde komünist kümeleri, gurupları doğdu ve güçlendi. Gurupların ve kümelerin oluşmasında Rusya'dan esirlikten dönenlerin büyük emeği olmuştur. Bunlar, Büyük Ekim devrimini yaşamışlardı. Komünist kümeler bir yandan İstanbul işgal kuvvetlerine karşı mücadelede giriştiler, diğer yandan Anadolu'da çete savaşlarına katıldılar.

1919 da İstanbul'da İşçi-Çiftçi Sosyalist Partisi, Ethem Nejat, Ahmet Akif, Şefik Hüsnü Değner tarafından kuruldu. Kurtuluş adlı bir dergi çıkardı. 1920 yılında dağıldı, yıl sonunda yeniden kuruldu ve 1925 yılına kadar yaşadı. İkinci kuruluşunda Aydınlık dergisini yayınladı. Bu parti TKP'nin kuruluşuna yardımcı olmuştur.

14 Temmuz 1920 de Ankara'da Komünist Partisi "resmen" kuruldu. Adı: Türkiye Halk Komünist Partisi idi. Kurucuların başında Salih "acıoğlu, Affan Hikmet yoldaşlar vardı. Partinin yayın organları: "mek Gazetesi ve Yeni Hayat dergisidir. Parti, Anadolu'daki 12 komünist teşkilatından kurulmuştur. İşgal altındaki İstanbul Teşkilâtı katılamamıştır.

TKP'nin gelişmesi üç koldan olmuştur: 1) İstanbul Teşkilâtı, 2) Ankara Teşkilâtı, 3) Başında Mustafa Suphi'nin bulunduğu yurt dışında politik göçmenlerden kurulu Teşkilât.

Komünist teşkilâtlarını birleştirmek ve bir merkeze bağlamak bir Kongre ile olabilirdi. Ankara'da resmen kurulmuş olan Türkiye Halk Komünist Partisi bu Kongre için Büyük Millet Meclisi Hükümetinden izin istedi. İzin verilmeyince Kongre'nin ülke dışında yapılması yoluna gidildi.

Böylece TKP'nin Birinci Kongresi 10 Eylül 1920 de Bakü'de açıldı. Çetin gizlilik koşulları içinde İstanbul Teşkilâtı ve ağır baskı altında bulunan Ankara-Anadolu teşkilâtları Kongreye oldukça düzenli geldiler. Seçilen delegelerin çoğu gelmeyi başarmıştı. Kongreye 15 Teşkilâtтан 75 delege katıldı. (Esin oy hakkı olan delegelerin sayısı 32 idi). 51 delege İstanbul ve Anadolu Teşkilâtlarından, ötekiler ülke dışındaki Teşkilâtlardan katılmışlardı. Kongreye delege gönderen Teşkilâtlar: İstanbul, Ankara, İnebolu, Zonguldak, Ereğli, Samsun, Trabzon, Rize, Erzurum, Eskişehir, Konya ve diğerleri.

Izmir ve Adana Teşkilâtlarından seçilen delegeler savaşlar yüzünden Kongreye ulaşamamışlardır. Kongrede 51 de misafir delege vardı. Toplam olarak misafirlerle birlikte 121 komünist Kongrede hazır bulunmuştur. Kongrenin gündemi:

1-Geçici Merkez Komitesinin çalışma raporu.

2-Milli Kurtuluş ve sömürge meseleleri.

3-Köylü meselesi.

4-Kooperatif konusu.

5-İllerin durumu üstüne rapor.

6-Kadınlık meselesi.

7-Günün konuları.

8-TKP'nin programını onaylama.

9-Merkez Komitesi seçimi.

Birinci Kongre altı oturum yaptı ve gündemini büyük bir canlılıkla tartıştı. Türkiye emekçilerinin, halkının özlemlerini ve mücadelesini dile getirdi, yöneltti. Mustafa Suphi Genel Başkanlığa, Ethem Nejat Genel Sekreterliğe seçildiler.

TKP yöneticileri, başta Mustafa Suphi olmak üzere, mücadeleye Anadolu'da devam etmek kararındaydılar. Bu amaçla Bakû'dan gönüllüler ordusu ile birlikte yola çıktılar. Mustafa Kemal yazdığı bir mektupta bu gelişeye taraftar gözüktüyse de, komünist harekete karşı halkta uyanan sempatiden korkusu, burjuvaziyi zalim bir katillige itti: TKP'nin onbeş yöneticisi; Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Nazmi, Hilmi oğlu Hakkı, İsmail Çitoğlu ve diğerleri, yolların kesilmiş olmasına rağmen Trabzon'a vardılar ve orada Âzım Karabekir'in emriyle öldürülüp denize atıldılar. (28 Ocak 1921)

TKP'nin İkinci Kongresi 15 Ağustos 1922 de Ankara'da toplandı. Kongre Millet Bahçesinin sinemasında yapılacaktı. Hükümet, Kongrenin toplanmasına engel olmak için, polisin eliyle sinema binasını yaktırdı. Kongreye gelen delegeleri yıldırma amacıyla çeşitli baskılar yapıldı. Kimisini öldürmeye yeltendiler. Sonunda hükümet, İçişleri Bakanlığı, Kongrenin toplanmasını yasak etti. Bunun üzerine, Kongre Ankara bağlarında gizli toplandı. Kongrenin gündemi:

1-Memlekette iç durum-Cephelerde savaş.

2-İşçi meseleleri.

3-Köylü meselesi, toprak reformu.

4-Teşkilât meseleleri.

5-Basın-Yayın işleri.

İkinci Kongre toplandıktan bir ay sonra Anadolu düşmanlardan temizlenmiş oluyordu. Burjuvazi, Ankara hükümeti, olanca gücüyle, bütün devlet makinesiyle devrimci kuvvetlere karşı, en başta TKP ye karşı saldırıya kalktı. 1923 yılının başlarında hükümet, -o zamanki Başbakan Rauf bey (Orbay)-, gizli yapılan II. Kongreyi bahane ederek, TKP yi yasak etti. Partinin Merkezini polisler bastı, kapattı. Komünist militanlar tutuklandılar. Ve bu kanlı terör, faşist baskı 50 yıldır sürüp gidiyor.

TKP, yeni tip bir devrimci partidir. Gelişmesi, Türkiye şartlarına sıkı sıkıya bağlı olmuştur.

Kuruluşundan bugüne kadar, proleterya enternasyonalizmine, işçi-köylü bağlaşıklığına bağlı oldu. Emperyalizme ve faşizme karşı tek cephe ilkesini savundu. Türkiye emekçilerinin, halkının, ulusal ve sosyal kuruluş savaşının öncüsü oldu. TKP bu şerefli yolunda yürümeye devam edecek, Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini zafere ulaştıracaktır.

TKP'NİN KURUCUSU MUSTAFA SUPHI

Mustafa Suphi, 1883 te Giresunda doğdu. Erzurumda orta okulu bitirdi. İstanbul'da hukuk Fakültesinden çıktı. Pariste, Sorbon'da Sosyoloji Bilimleri Fakültesinde okudu. Burada Avrupa sosyalistlerinin eserlerini okumak fırsatını buldu. İşçi hareketleriyle ilgilendi. Fransız, Belçika işçilerinin grevleri, gösterileri M. Suphi'nin üzerinde silinmez etkiler bıraktı.

Ama M. Suphinin üzerinde en derin etkiyi, Rusyada patlayan ilk 1905-1907 devrimi yapmıştır. Bu devrim, yüz yıllar boyunca uyuyan "oğuyu uyandırdı. Bu devrim Doğu halklarını "yeni bir yaşantıya, insan haklarının Alfabetesi olan demokrasi için savaşa çağırdı" (Lenin).

M. Suphi Pariste okurken, II. Enternasyonalin Milletlerarası Sosyalistler Bürosuna bağlandı. Tam o günlerde Türkiyede 1908 Burjuva devrim patlak verdi.

M. Suphi, "Türkiyede bir sol sosyalist partisi kurmaya çalıştı. 1912 de bazı arkadaşlarıyla beraber "Osmanlı Sosyalist Partisi"nden ayrıldı. "İfham" -Uyarma- gazetesini çıkardı. Bu, "Türkiyede ilk sosyalist gazeteydi. Sol sosyalist ülkeleri yayıyordu. Ama en önemlisi, M. Suphi bu gazetede, İttihatçıların hazırlanmakta oldukları yeni harbe karşı, onların emperyalistlerin kuyruğunda menleketi, halkı korkunç bir uçuruma sürükleyen politikalarına karşı savaş açtı. Bu yüzden artık, M. Suphi, İttihatçılar hükümet için, padişahlık için, gerici çevreler için çok tehlikeli olmaya başlamıştı. Ezmek için fırsat kolluyorlardı. O sırada burjuva partileri birbirlerinin boğazına sarılmışlardı. İttihatçılar ile İtilâfçılar çekişiyordu. Biri, "Türkiyeyi Almanların yanında, öbürü İngiliz-Fransız blokunun yanında emperyalist harbe sürüklemek için kavga ediyorlardı. Bu çekişme sırasında, o zamanki Başbakan M. Şevket paşayı vurdular. İttihatçılar hükümeti bu olaydan hemen faydalandı. M. Suphi de tutsak edildi. Sinop kalesine sürüldü (1913)

1914 yılının başında, M. Suphi bu kaleden bir kayıkla kaçtı, Rusyaya sığındı. M. Suphinin kaçacak başka yolu yoktu. Çarlığın dostu değildi. Niyeti, Rusya üzerinden Avrupaya geçmektir. Birinci Dünya Harbinde Türkiye Almanyanın yanında Rusyaya saldırınca, M. Suphi hemen tutuk ediliyor. Galuga iline gönderiliyor. Sonra, harp esiri olarak Ural'a sürülüyor.

M. Suphi, Uralda büyük fabrikalarda işçi olarak çalıştırılıyor. Bu fabrikalarda çalışan Tatar işçilerin yardımıyla, Uraldaki bolşeviklerle bağ kuruyor. Onlardan Marksist kitaplar alıyor, okuyor. Bolşevikler partisinin: harp, barış, devrim, köylü meselelerini nasıl ele aldığını, görüşünün, teorisinin, taktiklerinin, çalışma yöntemlerinin ne olduğunu öğreniyor. Rusyada işçi hareketini, devrim hareketini, Rus proletaryasının savaş usullerini inceliyor. Artık yeryüzünde devrim hareketinin merkez Rusyaya geçtiğini, Rusyanın, komünizmin ilk doğduğu yer olduğunu anlıyor. M. Suphi, çok iyi Fransızca, Almanca ve Rusça bilirdi.

M. Suphi, Uraldaki Türk harp esirleri arasında çalışıyor. Onların gözlerini açıyor. Onlara Türkiyeyi anlatıyor. Türkiyedeki halk düşmanı rejimi nasıl alaşağı etmek gerektiğini bu esirlere, bu Anadolu köylülerine öğretmeden aşıyor. Uralda, fabrikalarda çalışan Türk harp esirlerinden devrimci bir küme, bir öbek meydana getiriyor. Bu devrimci savaşçılar, daha sonraları, TKP'nin savaşkan bir dalı oluyor.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, M. Suphiyi, arkadaşlarını esirlikten kurtarıyor. M. Suphi 1918 yılının Şubatında Moskova'ya geliyor. Sovyetleri, yeryüzünde ezilen halkların umut ve güvenle baktığı bu ülkeyi bütün varlığıyla savunmaya koyuluyor.

18 Temmuz 1918'de Türk Sol Sosyalistleri bir Kongre topladılar. Bu Kongrede Türkiye Komünist Partisinin bir kolunu kurdular. Kendilerine bir Merkez Komitesi seçtiler. M. Suphi, bu teşkilâtın başkanı oldu. Bu Kongrede, teşkilâtın yayın organı olarak "Yeni Dünya" gazetesini çıkarmaya karar verdiler. M. Suphinin kurduğu bu gazete, TKP'nin gelişmesine yardım etti. "Yeni Dünya" harp esirlerini uyarmak, aydınlatmak işinde önemli rol oynadı. Esirlikten dönenler bu gazeteyi getirdiler, onu Anadolu'ya yaydılar. Bu gazeteyi sürekli, düzenli yaymak için İstanbul'da, Karadenizin kıyı şehirlerinde "posta yerleri" kurdular.

M. Suphi, Mart 1919'da, Türkiye Komünist teşkilâtının temsilcisi olarak, III. Komünist Enternasyonalinin 1. Kongresine katıldı. Komünterinin 1. Kongresinde konuşan M. Suphi, Türkiye halkının, en başta işçi sınıfının en temiz duygularını, devrimci isteklerini dile getirdi: "Burada, Moskova'da, bütün dünyanın geleceğini değiştirecek olan III. Enternasyonalinin büyük Kongresinde konuşmak, ezilen Türk köylüsü ve işçi sınıfı adına konuşmak, kurtuluş, hürriyet, eşitlik,

kardeşlik için konuşmak, emperyalist canavarlardan çekmediği kalmayan Türkiye halkının adına konuşmak en büyük saadettir" dedi.

Mustafa Suphi'nin hayatı böylece Türkiye Komünist Partisi'nin hayatıyla, doğuşuyla birleşiktir. TKP'nin birinci Kongresinde şu sözleriyle, bütün mücadelesiyle olduğu gibi, Türkiye halkına, komünistlerine ışık tutuyordu: "TKP'nin önünde duran ilk ödev, memleketimizde komünizm ülküsünü işçi sınıfı arasında, fakir köylü arasında hızla yaymaktır. Halkın kendi kaderini kendi eline alması için gereken durumu, zemini, yolları hazırlamaktır...TKP'nin en yakın görevi ve ödevi: Emperyalistleri, yabancı kuvvetleri memlekettten kovmaktır! Amacımız, halkın sırtından geçinen hazır yeyicileri ortadan kaldırmaktır!"

TKP PROGRAMINDAN

.....

TKP'nin uzak amacı "Türkiyede sosyalizmi kurmaktır.

Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyla ki, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir. Ancak o zaman memleketin üretim güçleri sınırsız bir yükselme yoluna girebilir. Baskının, sömürünün, ezginin, zorbalığın her türü kökünden kazınabilir, "Türkiyede yaşayan halkların gerçek kardeşlik ve dostluğu kurulabilir.

.....

Bütün ülkelerle, Arap komşularımızla, sosyalist devletlerle, özellikle Sovyetler Birliği ile karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan, ekonomik, politik, kültürel içtenli ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir.

.....

Neokolonyalizmin bütün biçimlerine son verilmeli, uluslararası tekellerin Türkiye halkını soymalarına, onun zenginliklerini talan etmelerine yol verilmemelidir. Türkiye Komünist Partisi, bütün ülkelerde işçi sınıfının uluslararası tekellere karşı sürdürdüğü savaşı kendi öz savaşı bilir.

.....

TKP, bankaların, yerli yabancı tekellerin orta tabakaları sömürmesine, ezmesine karşı savaşı ve bu tabakaların ekonomik, politik, sosyal isteklerini, çıkarlarını savunur.

.....

NATO'dan çıkılmalıdır!

.....

Türkiye Komünist Partisi, orta tabakaların, küçük ve orta sanayicilerin, atölyecilerin, esnafın, küçük tüccarın, zanaatçıların çıkarlarını yerli ve yabancı tekelere, emperyalizme ve bunların hükümetlerine karşı savunur.

Mühendis, mimar, doktor, avukat, yazar ve sanatçı gibi serbest meslekten olanların yaşama düzeyinin yükseltilmesi için savaşı.

Emur, öğretmen, subay gibi aydın emekçilerin haklarına sahip çıkar. Maaşlarının kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde olmasını ister.

.....

Türkiye'deki bütün Amerikan ve NATO misyonları, silâhlı birlikleri memleketten çıkarılmalıdır.

.....

Kömrücü zümrelerin çıkarına işliyen bugünkü adaletsiz vergi sistemi kökünden değiştirilmelidir.

.....

Topraklarımızdaki bütün yabancı üsler kaldırılmalıdır.

.....

Sendikalar işçi sınıfının yâğınsal ve bağımsız örgütleridir. Sendikalar ekonomik, sosyal ve politik bütün sınıfsal ve ulusal sorunların işçi sınıfının, emekçi halkın yararına çözümlenmesi için çaba göstermelidir.

TKP sendikaların burjuvanın politikasına alet edilmesine, sarı sendikacılığa karşı, genel grev, dayanışma grevi haklarının elde edilmesi, sendikal ve toplu sözleşme haklarının genişletilmesi için sürekli bir savaş yürütür.

.....

İkili anlaşmalar kökten bozulmalıdır. Ordu NATO'dan geri alınmalıdır.

.....

TKP, burjuvazinin, gençlik hareketini parçalamak, işçi sınıfından koparmak, hedefinden ayırmak için giriştiği bütün provokasyonlara, ters akımlara, Maculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı var gücüyle savaşı.

14 EKİM SEÇİMLERİ SONUÇLARI,
YARATTIĞI YENİ SORUNLAR,
TÜRKİYEDE SINIF SAVAŞINDA
YENİ AŞAMA

14 Ekim 1973 tarihinde Türkiye'de yapılan Parlamento seçimlerinde Meclisin tümü, Senatonun üçte biri yenilendi. Seçimlere demokratik, anti-emperyalist sloganlarla katılan parti ve adaylar büyük bir başarı sağladılar, işbirlikçi burjuvazinin politik güçlerini temsil eden partileri gerilettiler ve iktidara doğru önemli bir hamle yaptılar. Bu hamleyi yapanların başında CHP gelmektedir. CHP'nin çıkardığı milletvekillerinin yarısından fazlası yenidir. Bu yeni seçilen adaylar arasında olduğu gibi eskiden milletvekili olup da yeniden seçilenler arasında demokratik, anti-feodal ve anti-emperyalist fikirleriyle tanınmış ve bu yönde işbirlikçi burjuvazinin iktidarlarına karşı savaşmış aydınlar, idare adamları, meselâ savcılar veya kaymakamlık yapanlar da vardır.

Öte yandan Adalet Partisi (AP), Cumhuriyetçi Güven Partisi (CGP), Demokratik Parti (DP) gibi işbirlikçi burjuvazinin politik gücünü temsil eden partilerden seçilen milletvekillerinin %78 i eski milletvekilleridir.

Demirel ve sıkıyönetim iktidarları sırasında baskı araçlarının başında bulunan general ve yüksek memurlardan önemli bir kısmı 14 Ekim seçimlerinde AP'den aday olarak gösterilmişlerdi. Bu şekilde aday gösterilenler büyük bir yenilgiye uğramış ve bir general hariç hiçbirisi seçilememişlerdir. Aralarında İzmir, Ankara, İstanbul, Adana sıkıyönetim komutanlıklarında, sıkıyönetim komutanlığı veya yardımcılığı gibi önemli ödevler almış olan dokuz emekli generalden yalnız biri seçilebilmiş, geri kalanlar başarı gösterememişlerdir. Yargıtay eski başkanı, Anayasa Mahkemesi eski başkanı, İstanbul'da Kanlı Pazar gibi yığinsal terör hareketlerini tertipliyen, sıkıyönetim devrinde kanlı baskılara alet olan İstanbul Valisi, Polis Müdürü ve savcısı da AP listelerinde aday gösterilmişlerdi. Halk bunlara da oy vermemiştir.

14 Ekim seçimlerinde 7 sendikacı milletvekili seçilmiştir. Bunlardan 5 i CHP li 2 si de AP lidir.

1969 da Parlamento seçimlerine katılma oranı %64, 3, 1973 seçimlerinde ise katılma oranı %67,6 dır. Fakat genellikle işçilerin kalabalık, devrimci hareketin yoğun olduğu sıkıyönetim bölgelerinde katılma oranı yer yer %80 e kadar yükselmiştir. İzmir, Adana gibi ve Ege'nin AP nin kalesi sayılan birçok bölgelerinde CHP adayları AP lileri yenilgiye uğratmış ve buralarda CHP, AP nin hemen hemen iki misli oy almıştır.

Büyük burjuvazinin iktidarları halk iradesinin Parla-
mentoda yansımalarını engellemek için uzun zamandan
beri gereken bütün tedbirleri aldılar. Karmaşık ve
kendi sınıfsal çıkarlarına yarayan bir seçim siste-
mi uygulamak, seçim kampanyasını sıkıyönetim ve Dev-
let Güvenlik Mahkemeleri baskısı, demokratik hakla-
rın çiğnenmesi, yığınsal tutuklamalar, yargılamalar
büyük burjuvazi iktidarlarının yarattığı seçim kam-
panyası şartları arasındadır.

Daha 1969 seçimlerinden önce "ulusal artık" sistemi,
seçim kanunundan çıkarıldı. Ve böylece Parlamentarizm
şartlarında, burjuvazinin hegemonyasında, halk irade
sinin nispeten daha geniş bir şekilde Parlamentoya
yansımalarını sağlayan bir sistem Seçim Kanunu'ndan
çıkarılmıştı. Fakat Ön Seçim Sistemi bırakılmıştı.
Ön Seçim Sisteminin burjuva partilerinde, seçim pa-
zarlarının açılmasına, parası olanın, yahut baskı
araçlarını daha fazla kullananın listeler girdiği
ve listelerde ön sıraları tuttuğu bilinmektedir. Ay-
rıca tercihli oy gibi anlaşılması zor olan bir sis-
temin uygulanması, seçmenin, son şeklini bulan aday
listelerinde istediğini seçme imkanlarının zorluğu,
halkının %65 i okur-yazar olmayan, köy emekçileri-
nin ise %80-90 a yakını okur-yazar olmayan bir ülke-
de, halkın iradesinin yansımalarını engelleyen başka
bir sebep olarak belirmiştir. Bu karmaşık sistem
birçok emekçinin sandık başına gitmemesine ve 700
bine yakın oyun geçerli sayılmamasına sebep olmuş-
tur.

Genel seçimlerde halk iradesinin gereği gibi yansı-
masını engelleyen nedenler yalnız bunlar değildir.
Bu konuda politik, sosyal, ekonomik sebepler de var-
dır.

Bunların başında büyük burjuvazinin, emperyalizmin
halka karşı 29 aydan beri yürüttüğü sıkıyönetim te-
rörü, sosyalist akımı ve basını yasaklamak, devrim-
ci gençliği kanlı bir teröre tabi tutmak, işçi ha-
reketini ezmeye kalkışmak, köy emekçilerine karşı da
ağa, derebeyi, şeyhlik, seyitlik gibi Orta Çağ ka-
lıntısı kurumları kullanmak geliyor. Resmi ağızla-
rın bile kabul ettiğine göre bugün Türkiye'de 742
köy özel mülkiyete aittir ve insanlarıyla birlikte
alınıp satılmaktadır. Bu rakam daha geniş ve daha
yaygın derebeylik kalıntısı ilişkilerinin kapsamını
küçümsemek için ortaya atılmıştır. Durum daha kar-
maşık ve kötüdür. Bu şartları gözönünden uzak tut-
mamak gerek. Bundan başka hemen hemen bütün yığın-
ları etkiliyen propaganda ve yayın araçlarının, ba-
sının, radyo ve televizyonun, kitap, broşür, duvar
ilânları, kürsü haline getirilen camiler gibi din-
sel olan, olmayan propaganda araçları da büyük bur-
juvazi tarafından emekçi yığınları aldatmak, beyin-
lerini yıkamak, halkın dini inançlarını sınıfsal
çıkarlar için sömürmek, anti-komünizmi körüklemek
ve bu yollardan emekçi halkın oylarını halk düşma-
nı bir iktidar kurmak maksadıyla çelmek için kulla-
nılmıştır.

Sıkıyönetimle silâhlı kuvvetleri, açık-gizli polisi halka karşı süren büyük burjuvazi ve emperyalizm uzun zamandan beri bu seçimlere hazırlandılar. Türkiye işçi partisini kapattılar. Bütün sosyalist literatürü yasakladılar. 350 kadar bilimsel sosyalizme, ulusal bağımsızlığa ait yapıtı yasak listelerine aldılar, toplattılar ve yaktılar. Bu kitapları okuyanlara karşı bile ağır bir terör uyguladılar. Ayrıca sosyalist militan kadroyu ağır ve kanlı bir terörle ortada kaldırmaya, dağıtmaya ve sindirmeye koyuldular. Büyük burjuvazinin iktidarları, emperyalizmin ajanları, 14 Ekim seçimlerinde çoğunluğu elden kaçırmamak için, işçi sınıfına, emekçi yığınlara, orta tabakalara, milli burjuvaziye karşı sınıfsal hegemonyasını sürdürebilmek için baskı ve terörle birlikte her türlü politik, ekonomik tedbiri aldı, anti-komünizmle sınıfsal ideolojisini halk yığınlarına aşılama, halk yığınlarını sorunlarından uzaklaştırmaya kalkıştı ve sömürü düzeninin tamamlayıcı bir parçası haline getirmeye çalıştı. Fakat büyük burjuvazinin sosyalist militan kadroya karşı bu ağır teröre rağmen, illegalite şartlarında, sosyalistler, işçi sınıfının ve emekçi yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarını örgütlemekten sınıf savaşında onlara ışık tutmaktan geri durmadılar.

Bundan ötürü denebilir ki, TİP kapatılmamış, 29 aylık sıkıyönetimin ağır silindiri Türkiyede toplumun ve devrimci akımların üzerinden geçmemiş olsaydı, 14 Ekim genel seçimlerinin sonuçları başka olacak, belki de sosyalist parti hatırı sayılır bir milletvekili grubuyla Meclise girecek, hatta bir sol koalisyonla aday olabilecek duruma gelebilecekti.

İşçi sınıfından, geniş emekçi yığınlarından anti-emperyalist, demokratik yönde gelen baskının önemli bir kısmının sosyalist partiye doğru yönelmesi sosyolojik kanuniyetin doğal bir sonucu olarak beliriyor. Son genel seçimlerde emekçi yığınlarında, orta tabakalarda demokratik, anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist akımlara doğru yönelimin arttığı, bu yöntemleri benimseyen ve uygulayan gerici partilere karşı bir gelişmenin belirdiği açıktır. TİP kapatılmış olduğundan, halk yığınlarından gelen bu yönelim ve baskıyı CHP ve MSP gibi, demokratik ve anti-emperyalist sloganlarla seçime katılan burjuva ve küçük burjuva partileri emmiş ve şekillendirmişlerdir.

14 Ekim seçimleri ve seçim kampanyasının şartları ve sonuçları konusunda üzerinde durulması gereken başka noktalardan biri de, gerek seçim kampanyası sırasında gerekse seçimlerde anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist, demokratik ve ulusal bir cephenin, yahut en azından bugünkü güçler arasında bir eylem birliğinin kurulamamasıdır. Böyle bir gelişme kaydedilebilseydi demokratik güçler güç ve çabalarını ahenkleştirmek, gerici partilere karşı birbirini desteklemek yoluna gitselerdi, gerici partileri daha da geriletmek, demokratik akımların daha büyük bir başarı sağlamaları mümkün olurdu.

Mehmet Ali Aybar gibi bir politikacıyla taraftarlarının, sosyalist yığını, seçmeni ve militanları, emperyalizme ve işbirlikçi burjuvazinin partilerine karşı değil de, "insanın insan tarafından, yurdun da yabancılar tarafından sömürülmesine karşıyız" gibi bir sloganla ortaya çıkan CHP'ye karşı yöneltmeleri böyle bir cephenin veya işbirliğinin kurulmasını daha baştan torpillemiş, gericiler karşısında solun parçalanmasına sebep olmuş ve demokratik, anti-emperyalist sloganlarla seçimlere katılan parti ve adayların daha büyük bir başarı kazanmasını engellemiştir. Büyük burjuva basının Mehmet Ali Aybar ve taraftarlarının seçim kampanyasına sayfelerini geniş olarak açmaları, onları politik alanda ileri sürmeleri 29 aylık sıkıyönetim terörü devrinde bu şahısların hiç rahatsız edilmemeleri, büyük burjuvazinin Mehmet Ali Aybar ve taraftarlarını laş düşmanı bırakıpta burjuvazinin liberal ve muayyen ölçüde de olsa anti-emperyalist koluna saldırma politikasını hoş gördüğüne delildir.

Anti-emperyalist ve demokratik akımlar arasında son parlamento seçimleri vesilesiyle bir işbirliğinin meydana gelmesi tarafsız ve tereddütler geçiren, fakat mevcut enflasyon, sömürü ve talan düzenine karşı olan yığınları harekete geçirmek ve onları demokratik akımlara çekmek bakımından çok olumlu bir etkisi olacaktı. (Çünkü bütün cephe hareketlerinin, olumlu ve sürükleyici taraflarından biri de budur.

Fazını gittikçe artıran enflasyon, halk yığınlarını ezen başdöndürücü fiyat artışı, sıkıyönetim baskısı, kanlı faşist yöntemler, Anayasadan birçok demokratik hakların kaldırılması, sıra sıra çıkarılan faşist kararlar, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, yani büyük burjuvazinin ekonomik, politik, sınıfsal hegemonyasını kuvvetlendirmek için aldığı bütün tedbirler Parlamento seçimlerinde halk yığınlarını etkilemiştir. Büyük burjuvazinin ve emperyalizmin yarattığı halka karşı düzen, geniş emekçi yığınlarının bilinçlenmesinde çok önemli bir rol oynamıştır. Bir yandan halk yığınları, öte yandan işbirlikçi burjuvazi ile emperyalizm arasında mevcut ilişkilerin şekillenmesinde, derinleşmesinde, burjuvazinin liberal koluyla işbirlikçi kolu arasındaki çekişme ve çatışmaların artmasında, hatta işbirlikçi burjuvazinin kendi içinde politik birimlere bölünmesi, parçalanması, işbirlikçi kapitalist düzenin yarattığı kaçınılmaz sonuçlardır. Bunların seçim planında çok önemli bir rol oynadıklarına şüphe yoktur.

Bu düzenin yarattığı objektif şartların, halk yığınlarının bilincine işlemesinde, sınıf savaşına emekçi yığınların daha yüksek bir bilinç düzeyine ulaşmasına yardım eden unsurlar arasında, gerek ülkedeki, gerekse ülke dışındaki sözlü, yazılı, devrimci propaganda araçlarının, özellikle TKP'nin örgütlediği yığinsal yazılı sözlü yayınların önemli bir oynadığına da şüphe yoktur.

Türkiye İşçi Partisinin 10 yıllık legal varlığı, bu 10 yıl içinde Marksist-Leninist literatürün legal olarak Türkçeye çevrilmesi, demokratik, antiemperyalist, anti-feodal ve sosyalist fikirlerin şehir ve köy emekçileri arasında daha hızla, derinlemesine ve geniş ölçüde yayılmasına yardım etmiştir.

Fakat 14 Ekim seçimlerinde alınan sonuçları etkileyen başlıca güç işçi sınıfı olmuştur. Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Partisi, devrimci sendikaları, sosyal demokrat sendikaları, bağımsız sendikaları, hatta Türk-İş'e bağlı birçok ayık ve uyanık sendikacılarıyla işçi sınıfı olmuştur.

Birçok devrimci sendika, işçi sınıfını CHP'ye oy vermeye, yani AP, CGP, DP gibi halk düşmanı partilere oy vermemeye çağırmıştır. Türk-İş yöneticileri, Demirsoy-Tunç grubu, "partiler üstü" politikasıyla işçi sınıfını gerici partilerin yörüngesine çekmek taktiğini yürütmek istemişlerdir. Fakat seçim sonuçlarının da gösterdiği gibi, işçi sınıfının ezici çoğunluğu, Demirsoy-Tunç grubunun bu taktikine yüz çevirmiş, devrimci sendikaların, TKP'nin seçim taktiğini ve şiarlarını benimsemiştir.

Öte yandan egemen çevreler de işçi sınıfına ve onun politik sendikal örgütlerine karşı yürüttükleri baskılarla, politika alanını, büyük burjuvazinin güçlerine daha geniş ölçüde açmak istemişlerdir. Fakat işçi sınıfının 29 aylık sıkıyönetim devrinde daha da artan ve zincirleme grevlerde beliren direnişi karşısında, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin bu taktikleri büyük ölçüde başarısızlığa uğramıştır. İşçi sınıfının bu direnişi, demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist fikirlerin, gittikçe artan bir ölçüde emekçi yığınlarına, hatta köy emekçilerine doğru yayılmasına sebep olmuştur. Bilindiği gibi, köy emekçilerinin, demokratik bir toprak reformu, ağa ve derebeyi yumruğundan kurtulmak yönünde yer yer giriştikleri hareketler, devrimci sendikacıların, işçi militanların, komünistlerin, sosyalistlerin, gerçek Atatürkçülerin ortak çabaları sonucunda gelişmiştir. Bu hareketler, yurtsever, anti-emperyalist, anti-feodal fikirlerin, sosyalizmin büyük ilkelerinin köy emekçileri arasında önemli ölçüde yayılmasına yol açmıştır. 14 Ekim seçimlerinin topografyasına göz atıldığında Adana ve Ege bölgesinde, yani köylü hareketlerinin daha çok yoğunlaştığı bölgelerde AP adaylarının gerilediği, CHP adaylarınınnsa şimdiye kadar görülmedik bir hamle yaptığı anlaşılır. Bu hamle şüphe yok ki, köy emekçileri arasında yapılan uzun ve sabırlı çalışmaların, köy emekçilerinin demokratik toprak reformu ve öteki demokratik hakları için yaptıkları uzun savaşların sağladığı birikimlerin bir sonucudur. İzmir'e bağlı Atalan ve Göllice köylerinde, köy emekçilerinin ağa topraklarını kurtarmaları ve onu topluca işletmeleri, aynı şeyin aşağı yukarı Silivri Eseçe Çiftliğinde tekrarlanması, Adana'da binlerce topraksız köylünün katıldığı "topraksızlar Kurultayının" başarıyla yapılması, bu ve bunun gibi köylü hareketlerinin yarattığı gelenekler yarışmış, canlılığını sürdürmüş ve köy emekçilerini etkileyen, onları uyandıran, demokratik akımlara yönelten bir unsur olarak belirlemiştir.

Anti-emperyalist, ileri demokratik düzen kurmak için illegal eylem gösteren TKP, 14 Ekim genel seçimlerin kampanyasına katıldı. 10 Temmuz 1973 tarihinde TKP Merkez Komitesinin yayınladığı bildiride toplum yaşamında gelişmeler konusunda işçi sınıfının direnişi üzerinde ısrarla duruluyor. Bu direnişin, halk yığınlarının, orta tabakaların, milli burjuvazinin sol kanadının daha açık, daha belirli anti-emperyalist, demokratik yönde gelişmesine yardım ettiği belirtiliyor. TKP MK'si, bütün emekçileri, halkı, AP, DP, CGP gibi gerici partilerin adaylarına oy vermemeye, emperyalizme karşı, demokratik haklardan yana olan adaylara oy vermeye çağırıyordu. TKP'nin seçim taktiği, emperyalizme bağlı burjuvazinin politik akımlarını, yani Demirel, Feyzioğlu, Bozbeyli ve Satır gruplarını yenilgiye uğratmak, onların halk düşmanı çehresini yığınlar göstermek, böylece onları izole etmek, solcu, demokratik akımların Parlamento'yu elde etmelerine, hiç olmazsa oraya kuvvetli ve etkili bir muhalefet olarak girmelerine yardım etmeye dayanıyordu. Mevcut şartlar içinde benimsenecek başka taktik de yoktu. Bundan ötürü, TKP MK'si halkı, yığınsal bir şekilde seçim kampanyasına katılmaya, gerici adayları seçim toplantılarında demaske etmeye, ve yine yığınsal bir şekilde seçim günü sandık başlarına gitmeye çağırdı. 14 Ekim 1973 seçimlerine katılma oranının 1969 seçimlerine kıyasla daha yüksek olması, demokratik, anti-emperyalist sloganlarla çıkan adayların büyük başarılar kazanması, buna karşılık AP, CGP gibi partilerin gerilemesi, TKP'nin uyguladığı seçim taktik ve stratejisinin gerçekçi ve doğru bir tahlile dayandığını göstermiştir.

14 Ekim Parlamento seçimlerinin sonuçlarını, yalnız Parlamento aritmetiğinde elde edilen, olumlu, başarılı sonuçlarla ölçmemek gerek. Bu seçimlerde parlamento aritmetiğinin ilerisinde bir başarı kaydedilmiş, demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist fikirlerin daha geniş ölçüde halk yığınlarına yayılması sağlanmıştır. Seçimde elde edilen sonuçlar, kendi şartlarına göre örgütlü ve örgütler tarafından yürütülen bir savaşın sonucudur. Bundan ötürü bu seçimlerde elde edilen olumlu sonuçlar, halk yığınlarına örgütlenmenin, örgütlü savaş yürütmenin gereğini daha geniş ölçüde göstermiştir. Ayrıca son Parlamento seçimlerinin Aybar gibi sosyalizm adına hareket eden ama esasta burjuvazinin sol akımları, sosyalistleri parçalama taktiğini yürüten oportünistlerin demaske olması, başarısızlığa uğraması, etkilerinin azalması, devrimci sendikaların bütün anti-emperyalist, demokratik akımları eylem birliğine çekecek bir taktik ve gulamaları şüphe yok ki, 14 Ekim seçimlerinden sonra da geniş halk yığınlarını, sosyalist militan kadroları etkilemeye devam eden unsurlar olarak kalacaklardır. Bundan ötürüdür ki, 14 Ekim seçimleri, halkçı, reformcu, demokratik, anti-emperyalist fikirlerin geniş halk yığınlarına yayılması ve onlar etrafında ortak bir eylemin kuvvetlenmesi bakımından yarına açılan bir kapı, uzun yılların sağladığı birikimin yeni bir basamağı, yeni bir aşaması niteliğini taşımaktadır.

Son seçimler, ayrıca, Türkiye'de Parlamenter yolla demokratik, anti-emperyalist ve sosyalist bir kampanya yürütmek, demokratik hakları sürekli olarak genişletmek, Parlamento'yu gericielerin elinde bir alet olmaktan kurtarmak için yeni yeni imkânlar açmıştır. Bu yeni imkânlar yeni şartların belirmesi, toplumda yeni yeni ilerici güçlerin kendilerini göstermesi, toplumdaki kuvvet dengesinin demokratik güçler yararına değişmesi, kuvvetlenmesi sonucunda elde edilmişlerdir.

14 Ekim seçimleri sırasında Maocular, MDD'ciler, Troçkistler, anarşistler, her tipten her soydan anti-markсист, anti-leninist sapık akımlar, likidatörler, oportünistler yenilgiye uğramış, iflâsa yaklaşmışlardır. Bu sapık akımların seçim kampanyasındaki taktikleri halkı seçim kampanyasının dışına çekmek ve meydana azıllı gerici partilerin yöneticilerine, Demirel, Feyzioğlu, Bozbeyli ve Satır gruplarına bırakmak olmuştur. Anti-emperyalist, demokratik ve sosyalist akımlardan yana olan seçmen yığınlarını, seçim kampanyasından ve sandıklardan uzak tutmak, seçimleri boykot etmek taktiği, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin ekmeğine yağ süren bu güçlere meydana boş bırakan bir taktiktir. MDD'ci, Maocu, Troçkist yöneticilerin emperyalizmden ve işbirlikçi burjuvaziden yana bu taktikleri, bu yöneticilerin demagojisine kapılmış birçok iyi niyetli yurttaşın gözünü açmıştır.

Son Parlamento seçimlerinde her zaman olduğu gibi din sorunu, daha doğrusu gerici politikacılar tarafından din sömürücülüğü sorunu da tekrar gün ışığına çıkmıştır. Son Parlamento seçimlerinde işbirlikçi politikacıların halkın dinî hislerini sömürerek, emekçi yığınlarının oylarını çelmek, emekçilerin oylarıyla, emekçilere düşman işbirlikçi iktidarlar kurmak yolunda uzun yıllardan beri burjuvazinin uyguladığı taktik de bir darbe yedi. Sandıktan çıkan sonuçlar, burjuvazinin bu taktiği alabildiğine, istediği gibi ve pervasızca uygulamak imkânlarının daraldığını, dine bağlı geniş emekçi yığınların dostu düşmanı seçmeye başladıkları, din sömürücü politikacıların ardından eskisi kadar gitmediklerini göstermiştir. Erbakan ve onun gibi Politikacılar bile, halkın dinsel inançlarını sömürmek konusunda taktik değiştirmek zorunda kalmışlardır. Erbakan ve adamları din sömürücülüğü yanında, anti-emperyalist, demokratik ve ileri sosyal isteklere de yer vermenin kaçınılmazlığını anlamışlardır. MSP'nin sınırlı da olsa elde ettiği başarının sırrı buradadır.

Dünya şartlarında sosyalist devletler topluluğu yararına meydana gelen değişiklik, yani dünyadaki kuvvet dengesinin sosyalist ülkeler yararına daha hızla değişmeye başlaması, Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin barış, genel silâhsızlanma, soğuk harbe son verme politikalarının dünya ölçüsündeki başarısı da Türkiye'deki kamuoyunu olumlu yönde, ilerici, yurtsever, barışçı ve anti-emperyalist güçler yararına etkilemiştir. Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin dünya politikasındaki devrimci, ilerici tutumu sonucunda emperyalizmin gerilemesi, çökme süreci daha da hız-

lanmış, emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin ekonomik, politik, sosyal bunalımları daha da hızlanmış ve derinleşmiştir. Emperyalizmin çökme sürecinde saldırganlığını daha da arttırması, Amerikan emperyalizminin Orta Doğu'da İsrail militaristlerini Arap halklarına karşı saldırıya teşvik etmesi ve bu teşvik sonucunda İsrail militaristlerinin 6 Ekim günü Mısır ve Suriye'ye saldırarak kanlı bir harbe sebep olmaları, Viyetnam, Kamboç ve Laos halklarının Amerikan emperyalistlerine karşı kazandıkları tarihsel zafer, Şili'de halkın seçtiği demokratik ve sosyalizme açılan bir iktidarın Amerikan emperyalistlerinin tertipledikleri komplolar sonucunda, ona bağlı bir militarist klik tarafından devrilmesi ve bu ülkede kanlı faşist bir terörün yerleşmesi, Amerikan emperyalizmini ve genellikle emperyalizmin Türkiyede kamuoyu önünde daha geniş demaske olmasını ve ona bağlı işbirlikçi politik güçlerin de halkın gözünden düşmelerini sağlamıştır. Buna karşılık sosyalist ülkelerin Arap halklarının ulusal kurtuluş savaşını var güçleriyle, politik, ekonomik, teknik ve askeri yönlerden desteklemesi, sosyalizmin moralman daha da yükselmesi ve sosyalist fikirlerin halk yığınları arasında daha geniş ölçüde yayılması, bunların sempatiyle karşılanması gibi sonuçlar doğurmuştur.

Yabancı ülkelerde bulunan bir milyonu aşkın işçi ve öğrenci 14 Ekim seçimlerine katılamamışlardır. Sıkıyönetim iktidarlara yabancı ülkelerde bulunan ve daha yüksek sınıfsal bir bilince ulaşma süreci içinde olan bir emekçi yığınının seçimlerin dışında tutmakta sınıfsal çıkar görmüştür. Alınan dolaylı dolaysız tedbirler, yabancı ülkelerde bulunan işçi ve gençlerin pratik olarak seçimlere katılmaması gibi bir durum doğurmuştur. Fakat bunlar sınırlı da olsa memlekette bulunan yakınlarını etkilemek, onları demokratik akımlara yöneltmek imkânlarını bulabilmişlerdir. Ayrıca 18-21 yaş arasında olan ve sayısı 2,5 milyon civarında olduğu tahmin edilen bir gençlik yığını da seçimlerin dışına bırakılmıştır. Çalışan, üreten, yani milli ekonomiye katkısı bulunan, devrimci savaşta kendilerine öz bir yeri olan bu gençlik yığınının seçimlere katılması ile 14 Ekim seçimlerinin sonuçları çok daha başka, çok daha demokratik ve anti-emperyalist yönde olabilirdi.

14 Ekim seçimleri sonucunda başarı kazanan ve demokratik haklardan yana olan partiler büyük burjuvazinin ve emperyalizmin taktiklerini boşa çıkarmak, iktidarda kalmak ve demokratik bir programı uygulamak imkânlarına sahiptirler. Ama bunun için, başta gelen şart, kesin bir anti-emperyalist ve anti-feodal, demokratik, halkçı ve ulusal bir programı içtenlikle uygulamak, ordu ve devlet organlarını azıllı gericilerden, emperyalizmin ajanlarından temizlemek ve bu organları yurtseverlerin yönetimine vermektir. Yığınların yaşam seviyesini yükseltecek, onların demokratik haklarını sürekli olarak genişletecek, yığınlara demokratik haklarını savunma olanaklarını sağlayacak, emperyalizme

müttefik olan sınıf ve zümrelerin varlığını ortadan kaldıracak, ulusal, demokratik bir programı bütün ulusal güçlerin ve bu arada işçi sınıfının katılmasıyla uygulamaktır.

Bu şartlar altında TKP ve genellikle öteki devrimciler ne yapacaklar? 14 Ekim sonrası aşamada ne gibi bir taktik ve strateji uygulamaları doğru olacaktır? TKP'nin yeni programında, içine girdiğimiz bu yeni aşamada komünistlerin ve genellikle devrimcilerin ne gibi bir taktik ve strateji uygulayacaklarına dair açık seçik bilgi vardır. Bu aşamada her şeyden evvel söz konusu olan büyük tekellerin, büyük toprak beylerinin, emperyalizmin Türkiyedeki hegemonyasını kırmak, işçi sınıfının da katıldığı bütün ulusal güçlerden kurulacak bir iktidarla ileri demokratik bir düzene geçmektir. Bu hedefe ulaşabilmek için bütün ulusal güçlerin bir eylem birliğine girişmesi, sosyalist akımın güçlenmesi şarttır. Bu aşamada işçi sınıfının iktidarı ele alması şart değildir, fakat iktidara katılması şarttır.

Şüphe yok ki, 14 Ekim seçimlerinden sonra bu gibi koşullar yaratılmış değildir. Fakat bu aşamaya ulaşmak için bazı kapılar ve yollar açılmıştır.

CHP gibi partilerin sosyalizmle bir ilişkileri olmadığı gibi, bu gibi partilerin meydana getireceği iktidarın da sosyalizmle ilişkisi olmayacaktır. Bunlar burjuvazinin Türkiye şartlarında liberal sayılacak kolunun siyasi güçleridir.

Burjuvazi, liberal de olsa sömürgeci bir sınıftır. Ama bu sınıf emperyalizmin baskısı altında olduğu gibi, büyük toprak beyliğini de ekonomik ve politik gelişmesine engel saymaktadır. Bundan ötürü anti-feodal, kısmen de anti-emperyalisttir. Fakat, sömürgeci sınıf olduğundan aynı zamanda işçi sınıfına ve emekçi yığınlara karşıdır. Burjuvaziyi nitelerken onun bu iki yönlü tarafını gözden kaçırmamak gerekmektedir. Bundan ötürüdür ki, liberal burjuvazinin politik akımlarını yönetenler içlerinde burjuvazinin döneçlikten tutun da, oportünizme kadar bütün mikroplarını ve hastalıklarını taşımaktadırlar. Meselâ seçim kampanyasına "insanın insanı, yabancıların da yurdu sömürmesine karşıyız" gibi devrimci sloganlarla katılan CHP Genel Başkanı Ecevit seçimlerde kaydettiği başarıdan sonra 28 Ekim günü Batı Almanya televizyonu muhabirine verdiği demeçte, Türkiye'nin Ortak Pazarla işbirliğini daha da genişletmesine taraftar olduğunu, NATO'yla bağların olduğu gibi devam ettirileceğini, yalnız Amerikanın İncirlik üssünden hükümet olarak bazı tedbirlerin alınmasını gerekli gördüğünü söyledi.

Ecevit bu demeciyle Ortak Pazar ve Amerikan emperyalizmiyle, NATO'cularla ilişkileri daha sıklaştıracaklarını belirtmesi, seçim kampanyasında ileri sürdüğü anti-emperyalist sloganlarla taban tabana zıttır. Ayrıca CHP yöneticilerinin, TİP'in kapatılmasıyla işçi hareketinde meydana gelen "boşluğu" doldurmak, TİP'ten kalma mirasa sahip çıkmak ve işçi hareketini, genellikle işçi sınıfını yedeklerine almak istediklerine ve isteyeceklerine de şüphe yoktur.

14 Ekim seçimlerinin sonuçlandığı, Millet Meclisinin ilk toplantısını yaptığı günlerde, Millet Meclisinin binasında, millet vekillerinin toplandığı salonun hemen yanında NATO ülkeleri Assamblesi toplandı. Ankara, hemen dünya ölçüsünde soğuk harbin merkezlerinden biri haline geldi. Hükümetten çekilmiş olan eski başbakan Talu, Türkiye Cumhuriyeti adına NATO'ya, harpçılığa, saldırganlığa, harp kışkırtıcılığına methiye okudu. NATO genel sekreteri Luns Sovyetler Birliğine karşı kılıç şakırdattı. Soğuk harbin en yüksek noktasına vardı. 11 günlerde kullanılan terimlerle, soğuk harbin en zehirli silâhlarıyla Sovyetler Birliğine saldırdı. Bu demektir ki, emperyalizm Türkiyede hâlâ egemendir. İktidarı, yani en büyük politik üssünü istediği yönde kullanabilmektedir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak beylerinin 101 tane üssüyle, banka ve tekelleriyle başta gelen destekleyicisi ve dayanağıdır.

Öte yandan Türkiyedeki kuvvetler dengesi içinde, 29 aylık bir sıkıyönetimden, terörden ve ateşten başarıyla, hatta zaferle çıkmış bir işçi sınıfı vardır. Bu ağır, kanlı savaş günleri işçi sınıfının sınıfsal bilincini bir hayli yükseltti, biletti, komünist, sosyalist akımlar işçi sınıfından gelme yeni kadrolarla güçlendi. TKP'nin ve komünistlerin bu gerçeği gözönünde tutarak, ırganlara, işçi sınıfına, fabrikalara, işletmelere örgütlü savaş yürütmek üzere inmeleri, küçük burjuva reformizmine karşı işçi sınıfının ideolojik savaşını durmadan yürütmeleri, işçi sınıfını ve emekçileri yeni savaş hedeflerine, yeni savaş mevzilerine yöneltmeleri gerekiyor. Bunun için 14 Ekim seçimlerinden sonra daha elverişli şartlar yaratılmıştır.

Liberal burjuvazinin bu aradaki CHP'nin işçi hareketini yedeğine almasını engellemek için, işçi sınıfını sınıf savaşı içinde yetiştirmek, terbiye etmek, onun ideolojisinin, Marksizm-Leninizmin saflarında yerleşmesine kuvvet vermek, milli burjuvazinin bütün ilerici, reformcu akımlarını desteklemeye engel bir tutum değildir. Burjuvazinin bütün ileri adımları, halkçı reformları TKP tarafından desteklenmiştir. Bundan sonra da desteklenecektir. Milli burjuvazinin, orta tabakaların politik güçleriyle anti-emperyalist, anti-feodal bir platform üzerinde ittifaklar kurmak imkânları da TKP tarafından her zaman aranmıştır, bundan sonra da aranacaktır. Fakat bütün bu eylemlere paralel olarak TKP, işçi sınıfının köy emekçileriyle ittifakını güçlendirmek ve bunu politik bir etken haline getirmek yollarını arayacaktır. Bu yapıldığı oranda ulusal, demokratik bir cephe yaratmak ve TKP'nin legale çıkma olanakları artacaktır.

14 Ekim seçimleriyle işbirlikçi burjuvazi ağır bir darbe yemiştir. Fakat onun elinde işçi sınıfına ve devrimci güçlere karşı kullanılabilecek daha birçok silâh vardır. Sıkıyönetim devrinde, büyük burjuvazi fırsatıtan istifade ederek politik hegemonyasını faşist kanunlarla, sivil sıkıyönetim anlamına gelen Güvenlik Mahkemeleriyle donatmış ve Anayasadaki birçok demokratik hükümleri kaldırmıştır. Bundan ötürü 14 Ekim seçimlerinden sonra açılan devrede işçi sınıfıyla büyük burjuva-

zi arasında daha sert, daha amansız bir sınıf savaşının yürütüleceğini gözönünde tutmak, iktidara gelse bile milli burjuvazinin döneçlik ve kaypaklığını hiçbir zaman unutmamak, sınıf savaşında taktik ve stratejiyi ona göre ayarlamak gerekiyor.

TKP'nin, komünistlerin, sosyalistlerin ve öteki bütün devrimcilerin üzerinde durmaları gereken sorunlardan biri de 14 Ekim seçimlerinden çıkmış olan Parlamantonun ne kadar yaşayacağı, ömrünün uzun olup olmayacağıdır. Kapitalist ülkelerde, burjuvazinin Parlamontoyu sınıfsal çıkarlarına hizmet ettiği ana kadar tuttuğu, Parlamantonun sınıfsal çıkarlarını engellediği anda onu tepelediği bilinen bir gerçektir. Türkiye'de ise Parlamontoyu kapatmamak, onu dekor haline getirmek ve bu dekorun ardında faşist yöntemler uygulamak gelenek haline gelmiştir. 50 yıllık Cumhuriyetin 27 yılı sıkıyönetim altında geçtiği ve bu uzun sıkıyönetimlerin hep Parlamento yoluyla kabullenip uygulandığı da bir gerçektir. Yeni kuşaklar bu tip uygulamanın sonuncusunu 26 Nisan 1971'de başlayan ve 26 Eylül 1973'te biten 29 aylık sıkıyönetim devrinde gördüler. TKP'nin ve öteki bütün devrimcilerin önünde duran ödevlerden biri de Parlamenter yoldan halkın demokratik yönde elde ettiği bütün kazanımları savunmak, onlara sahip çıkmak ve çiğnetmemektir. Bu bakımdan TKP ve öteki devrimcilerin 14 Ekim seçimleriyle elde edilen kazanımları savunmak için, bir yandan işçi sınıfı içinde hızla örgütlenmeleri, bir yandan da bütün anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist ulusal güçler arasında ittifakların, eylem birliğinin kurulmasına yardımcı olmaları kaçınılmazdır.

Son genel seçimlerde AP, CGP ve DP gibi partiler anti-komünizmi seçim taktiklerinin temellerinden biri haline getirdiler. Bu alanda sürekli bir propaganda kampanyası yürüttüler. Bu parti yöneticilerinin 14 Ekim seçimlerinde gerilemeleri, yenilgiye uğramaları, aynı zamanda anti-komünizm kampanyasının gerilemesi, yenilmesi anlamına geliyor. Fakat bu demek değildir ki, Türkiye'de anti-komünizm tam bir yenilgiye uğramıştır. Emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, halkın demokratik haklarını tepelemek için kullandığı anti-komünizm silâhı hâlâ karanlıkta kalmış, hurafe, kör inançlara bağlı yığınları, beyinleri yıkanmış önemli bir aydın yığınının etkiliyor. Fakat 14 Ekim seçimlerinde anti-komünizmin de onu yürütenlerle beraber yenilgiye uğradığı, önemli bir emekçi yığınının, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin kurduğu anti-komünizm tuzağına düşmediği, oyunu sosyal, ekonomik ve politik haklarını elde etmek yönünde kullandığı da görüldü.

Anti-komünizmle din sömürücülüğü yapışık kardeşlerdir. Birbirinden hemen hemen ayrılmazlar. Bundan ötürü anti-komünizm derken TKP'nin ve öteki devrimcilerin yığınlara dönük bir din politikasının varlığı kaçınılmaz oluyor. Lenin "İşçi Partisinin Dine Karşı Tutumu"

adlı makalesinde ve onu izliyen daha başka yazılarında komünistlerin dine karşı tutumunu açıkça belirtmiştir. Lenin, komünistlerin materyalist olduklarını ve dinle bir ilgileri bulunmadıklarını, dinin Marksın da belirttiği gibi burjuvazinin halk yığınlarını uyutmak için afyon olarak kullandığını belirtiyor. Fakat emekçi yığınlarının önemli bir kısmının allaha inandıklarını da yazıyor. Lenin'e göre karanlıkta kalmış, kör inançlara saplanmış emekçileri sınıf savaşı içinde eğitmek, aydınlatmak gerek. Sert tedbirlerle, çıkışlarla emekçilere dini inançlarından alıkoymaya imkân yoktur. Bu bakımdan komünistlerin din konusunda materyalist görüşlerini emekçi yığınlarına dayatmak, bu inançları tepeden inme ve çiğ bir şekilde zorlamak durumuna düştükleri takdirde yığınlardan izole olmak, sınıf savaşında işçi sınıfının devrimci savaşına öncülük yapmak niteliğinden yoksun kalmak gibi bir duruma düşmeleri gibi bir tehlike baş gösterir, bu da, burjuvazinin yararına olur, ona işçi sınıfını daha rahatça sömürmek imkânlarını yaratır.

Ahmet SAYDAN

(Yeni Çağ dergisinin Ekim 1973 tarihli sayısından)

KIBRIS SORUNU ÇÖZÜM BEKLİYOR

Kıbrıs'ta 15 Temmuzda Amerikan emperyalistlerinin tertipledikleri kanlı bir darbe oldu. Darbeyi yapanlar faşist EOKA-2 örgütüne bağlı subaylardı. Darbecilerin başkanı kaatil Sampson'un bir Amerikan ajanı olduğu herkesçe bilinmektedir.

A M E R I K A N E İ S T İ Y O R ?

Amerikan emperyalistlerinin gayesi Kıbrıs'ın bağımsızlığına son vermek, adayı Yunan cuntasına bağliyerek veya iki NATO ülkesi Türkiye ve Yunanistan arasında taksim ederek, adayı askeri bir NATO üssü haline getirmektir. Böylece de adadan İsrail saldırganlarını destekliyerek Arap halklarının bağımsızlık mücadelesini boğmak ve Akdeniz'deki mutlak hakimiyetlerini gerçekleştirmekti.

T Ü R K İ Y E ' N İ N T U T U M U

Bu darbe üzerine 20 Temmuz'da Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs'a çıkartma yaptı ve adada çarpışmalar başladı. Ecevit, yaptığı basın toplantısında dünya kamuoyuna "Adaya savaş için değil, barış ve demokrasiyi gerçekleştirmek ve anayasal düzene dönülmesini sağlamak amacıyla çıkarmanın yapıldığını" belirtti.

Cenevre'de Türkiye, Yunanistan ve İngiltere arasında görüşmeler başladı. Bu görüşmeler bir sonuç vermedi ve bir süre önce Türk Silahlı Kuvvetleri adada ikinci bir harekate giriştiler. Adanın yüzde 40'ı işgal edildi. Adada binlerce insan öldü ve yaralandı. Ada bir harabeye döndü.

K İ B R İ S N A S İ L B U D U R U M A G E L D İ ?

Kıbrıs 1959'a kadar İngiliz emperyalistlerinin bir sömürgesi idi. Kıbrıs halkı yıllarca süren mücadelesinden sonra, İngiliz emperyalistleri Kıbrıs'ın bağımsızlığını tanımak zorunda kaldılar. Böylece 1959 da Zürih ve Londra anlaşmaları imzalandı. Fakat İngilizler adadan tamamen ayrılmadılar. Adada bir bölgede askeri üs bırakmak şartıyla ayrılmaya razı oldular. Anlaşmaya göre de 3 NATO ülkesi Türkiye, Yunanistan ve İngiltere adanın "garantör" devletleri oldular.

Kıbrıs, bağımsız bir ülke olduktan sonra hızla kalkınmaya başladı. Tarafsız ülkeler arasında yer aldı. Barışçı bir dış politika izledi. Birleşmiş Milletler Teşkilatına üye oldu.

A M E R I K A V E N A T O Y İ N E S A H N E D E

Fakat adanın bu şekilde barış, tarafsızlık ve bağımsızlık yönünde gelişmesi Amerikan emperyalistlerinin ve NATO'nun işine gelmiyordu. Böyle bir gelişme Amerikan emperyalistlerinin adayı askeri bir üs olarak kullanma emellerine gem vuruyordu.

Bunun üzerine bu gerici ve harpçi çevreler adayı karıştırmaya başladılar. Bu-

nun için en iyi yol, adada yüzyıllarca birarada dostça yaşamış olan Türk ve Rum toplumlarını birbirlerine düşürmek, düşman etmek, iki halkı birbirine kırdırmak ve böylece adada karışıklık yaratmaktır. Emperyalistler bu emellerini gerçekleştirebilmek için her iki toplumdaki gerici, şövenist ve faşist unsurları körüklemeye ve desteklemeye başladılar.

Amerikan emperyalistlerinin ve NATO'nun bu kışkırtmaları yüzünden adada çok karışıklıklar çıktı, çok kan döküldü. 1963, 1967 ve 1974 de Türkiye, komşusu Yunanistan'la üç defa harbin eşiğine geldi.

A M E R İ K A ' N I N V E N A T O ' N U N M A Ş A L A R I K İ M ?

Kıbrıs'ın türk kesiminde bu kışkırtmaları yapanların başında Rauf Denktaş gelir. Kıbrıs'ta türk kesiminin temsilcisi olduğunu söyleyen bu kişi, ada daha ingiliz sömürgesi iken, ingiliz makamlarında savcılık görevi yapmaktaydı. Ve yine aynı adam, Ecevit Londra'da görüşmelerde bulunurken, türk toplumunda ve bütün dünyada büyük tepkilerle karşılanan adadaki faşist darbeyi "Rumların bir iç meselesi" olduğunu söylemiş, darbeye karşı çıkmamış ve bu tutumuyla Amerikan planına hizmet etmiştir.

Türkiye'nin Kıbrıs türk kesimine yaptığı yardımlar, bu kişinin eline geçer ve Denktaş bunun dağıtımını kendi bildiği gibi yapar. Türk kesimindeki politik ve iktisadi hayat bu kişinin elindedir.

Denktaş'ın çeteleri vardır. Demirel devrinde yönetime gelen bu kişi, çeteleri vasıtasıyla ilerici, devrimci, sosyalist ve sosyal demokrat kişilere uzun yıllardan beri kanlı baskılar uygulatıp, kan kusturmuştur.

Uzun yıllar ingilizlerin, şimdi de Amerikalıların ajanlığını yapan Denktaş, adadaki türk kesimini temsil edemez ve onun adına konuşamaz.

Adanın rum kesiminde ise bu kışkırtma faaliyetini yapanlar ve bunun için Amerika'dan yardım görenler, faşist EOKA-2 örgütüne bağlı çetelerdir. Son faşist darbeyi yapanlar da bunlardır.

A M E R İ K A N İ Y E T Ü R K İ Y E ' Y İ D E S T E K L İ Y O R ?

Bu son olayda darbeyi tertip edenler ve planlarını hazırlayanların Amerikan gizli casusluk teşkilatı "CIA" olduğu bütün dünyaca bilinmektedir.

Fakat darbeye karşı Kıbrıs ve Yunanistan halklarının ve tüm dünya demokratik güçlerinin direnişi üzerine, Kıbrıs ve Yunanistan'da faşistler, geri çekilmek zorunda kalmışlardır.

Bunun üzerine Amerika, planın ikinci kısmını uygulayarak adadaki emellerini Türkiye'yi kullanarak gerçekleştirmek yoluna gitti.

Amerika Kıbrıs harekatında Türkiye'yi destekliyor, fakat Türkiye halkının milli çıkarları için değil, tamamen kendi askeri ve harpçi emelleri için, ve böylece Türkiye'yi bir felakete sürüklüyor.

Bu harekat Türkiye'ye 9 Milyar liraya mal oldu. Milyarlarca karşılıksız para basıldı. Bu paralar Amerikan ve Batı Alman silah fabrikatörlerinin cebine akıyor. Ve bütün bu masraflar da yine halkımızın sırtından çıkacak, yeni

zamlar, vergiler, pahalılık, enflasyon, işsizlik kapıda bekliyor.

Amerika ne zaman halkımızın milli çıkarlarını gözetmiştir?. Daha haşhaş gibi milli bir meselemizde hükümeti tehdit eden ve halkımıza karşı cephe alan Amerika değilmiydi? 12 Mart 1971 de paşaları iktidara getiren, halkımıza açlık, yoksulluk, baskı, ölüm saçtıran yine aynı Amerika değilmiydi.?

Kıbrıs'ta ilk çıkarma sırasında Rum Muhafız Birliklerinin kullandığı silahların NATO için Türkiye'deki silah fabrikalarında imal edildiği açıklandı. Bu silahları cuntacı subaylara, Kıbrıs Milli Muhafız Gücüne ve EOKA-2 faşistlerine dağıtıp, adada darbe yaptırtan NATO'dur. Amerika'dır.

Arap- İsrail savaşı sırasında ise, Adana Incirlik hava üssünden ve Kıbrıs taki İngiliz üslerinden İsrail siyonistlerine askeri yardım yapıldı. İsrail, bu silahları Arap halklarına karşı kullandı ve hala da kullanmaktadır.

30 AĞUSTOS VE GÜNÜMÜZÜN KAHRAMANLIĞI !

Birleşmiş Milletler üyesi, bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'a karşı askeri harekate geçilmiştir. Adanın yüzde 40 ı işgal edilmiş, burada oturan 250bin rum, evlerini, topraklarını terkederek kaçmak zorunda bırakılmışlardır. Bu, ordumuzun bir kahramanlığı olarak gösterilmektedir. Aslında gerçek kahramanlığı, ordumuz ve halkımız bundan 52 yıl önce 30 Ağustos da İngiliz, Fransız, Amerikan emperyalistlerinin Yunanistan 'daki gerici çevreler vasıtasıyla ülkemizin işgaline ve paylaşılmasına karşı kurtuluş ve bağımsızlık savaşı vererek göstermiştir.

Bugünün kahramanlığı ise, kendi topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerine girmek, bizi köleleştiren ikili anlaşmaları bozmak, Amerikayı ve NATO'yu en kısa zamanda yurdumuzdan kovmaktır.

HÜKÜMETİN VERDİĞİ SÖZ VE YURDUMUZDAKİ — HARPÇİLER

Hükümet programına aldığı "barışçı bir dış politika"yı uygulamalı ve Ecevit'in " Adaya savaş için değil, barış ve demokrasiyi götürmek için gidiyoruz"şeklinde bütün dünya kamuoyuna ve halkımıza verilen söz tutulmalıdır.

14 Ekim seçimlerinde halkımız, Ecevit ve CHP'ye Amerikan'ın ve NATO'nun savunuculuğunu yapsın diye oy vermemiştir.

Yurdumuzda harbi körükliyen, halkımızı harp için kışkırtan Amerikancı, gerici, şövenist çevreler vardır. AP- DP- CGP- MHP ve MSP gibi gerici partiler Sancar ve Amerikancı generaller, gerici basın, halkımızı bir felakete uçuruma sürüklemek istiyorlar.

KIBRIS SORUNU NATO ÜLKELERİ ARASINDA ÇÖZÜ- LEMEZ !

Kıbrıs sorunu, devletler hukukuna, Birleşmiş Milletler Anayasasına, Güvenlik Kurulu kararlarına saygılı olarak çözülmelidir. Kıbrıs, Türkiye Yunanistan Birleşmiş Milletler Güvenlik Kurulu üyeleri, tarafsız ülkeler, bir masaya oturarak Kıbrıs'ın bağımsızlığını, egemenliğini, toprak bütünlüğünü ve birliğini

adadaki türk ve rum halklarının hak ve çıkarlarını garanti altına alan kararlar alınmalı ve uygulanmalıdır.

Komşumuz Sovyetler Birliğinin, Birleşmiş Milletlere yaptığı bu yöndeki teklif, ülkemizi içine yuvarladığı bunalımdan kurtaracak, onurumuzu yükseltecek, barışçı bir çözüm getirecek yegane tekliftir.

Çevirdikleri dolapların dünya kamuoyunda açığa vurulmasından korkan Amerika ve İngiltere ise, suçluların telaşı içinde sorunu NATO çevresinde gizlemeye çalışıyorlar.

Yılların tecrübesi ve adadaki karışıklıklar, Kıbrıs sorununun NATO'nun dar çerçevesi içinde çözülemeyeceğini ispatlamıştır.

Ecevit Hükümetinin bu politikaya ayak uydurması, her yanından çatırdayan, halkımız ve tüm dünya halkları için büyük bir tehlike teşkil eden NATO'yu savunur bir tavırda görünmesi milli çıkarlarımızla bağdaşmaz.

T Ü R K - Y U N A N V E K İ B R İ S H A L K L A R I D O S T T U R

Vakit geçirmeden Kıbrıs'taki her türlü dış müdahaleye son verilmeli, tüm yabancı birlikler ve askeri üsler Kıbrıs'tan çekilmeli, Kıbrıs halkı kaderini ve geleceğini bizzat kendisi tayin etmelidir.

Kıbrıs'ta şimdiye kadar Türk ve Rum toplumlarını birbirine düşman eden, onları birbirine kırdıran Emperyalizm ve NATO olmuştur. Kıbrıs- Türk-Yunan halklarının hiçbir çıkar çelişkisi yoktur. Onların düşmanı birdir ve ortaktır. O da Emperyalizm ve NATO'dur.

Kahrolsun Emperyalizm ve NATO !

Yaşasın bağımsız ve demokratik KIBRIS

Yaşasın Türk- Yunan ve Kıbrıs halklarının dostluğu ve dayanışması.

B T T O

1 Berlin 21

Turm Str.20

MINIMUM PROGRAMME
OF
DEMOCRATIC CO-OPERATION
BETWEEN
DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

APRIL 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

MINIMUM PROGRAMME
OF
DEMOCRATIC CO-OPERATION
BETWEEN
DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

APRIL 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

APRIL 1982

MINIMUM PROGRAMME OF DEMOCRATIC CO—OPERATION BETWEEN THE DEMOCRATIC PARTY AND AKEL

The Parties signing this programme agree and declare that:

1. The present situation in our country is a result of conspiratorial plans by foreign reactionary circles and situations and of foreign interventions in general which apparently had as target the partition of Cyprus and robbing the people of Cyprus of their rights. The coup of the junta and EOKA B, which served foreign interests, as well as the Turkish invasion, are the culmination of these conspiratorial actions and interventions. The Cyprus problem continues to be a problem of foreign interventions, invasion and occupation and flagrant violation of the Cypriot people's rights.

2. The freeing of Cyprus from the consequences of the coup and the Turkish invasion and the facing of the dangers from foreign designs, as well as the struggle for the independence and steady continuation of the social progress of our people make the unity and cooperation of the patriotic democratic forces essential.

3. For the more effective conduct of the Cypriot people's struggle and the facing of the problems created by the coup, the invasion and the occupation, the collaborating parties accept the following minimum

programme and will seek its implementation in the best possible manner, taking the most appropriate measures to this end.

A. OBJECTIVES AND AIMS

The collaborating parties set the following objectives and aims:—

- (a) The correct and just solution to the Cyprus problem, through the securing of the full independence and the safeguarding of the sovereignty, territorial integrity and unity of the country and the non-alignment of the Cyprus state.
- (b) The demilitarization of Cyprus.
- (c) The continuation of a correct non-aligned foreign policy.
- (d) The implementation of a correct domestic policy which will secure:
 - (i) The unity and cooperation of the patriotic democratic forces and of the people in general.
 - (ii) Permanent internal stability.
 - (iii) The protection and promotion of democratic institutions.
 - (iv) The combating of any anomaly and irregularity in the state and the semi-state machinery.
- (e) The implementation of a sound democratic economic and social policy which will serve

the interests of the people as a whole and particularly of the economically weaker strata of the people.

- (f) The rapprochement of Greek Cypriots and Turkish Cypriots and the restoration of mutual trust, friendship and cooperation.

B. THE SOLUTION OF THE CYPRUS PROBLEM

Considering the Cyprus problem as a problem of foreign conspiracies and interventions which culminated in the coup, the invasion and the continuing occupation, and expressing their concern at the lack of progress towards the solution of the problem, the collaborating parties declare that they will struggle:

- (a) for a just, peaceful, mutually acceptable and viable solution to the Cyprus problem, based on the relevant U.N. resolutions and the high-level agreements.
- (b) For the removal of foreign armies from Cyprus and its complete demilitarization.
- (c) For the continuous internationalization of the Cyprus problem to the greatest possible degree.
- (d) For the strengthening of the entity of the Cyprus state. The Cyprus problem has two aspects: the internal and the international.

The internal aspect consists of:

- (a) The achievement of an agreement on the

constitutional structure of the Cyprus state. In connection with this, we are seeking the creation of a Federal State which will comprise two regions (or districts), one under Greek Cypriot administration and another under Turkish Cypriot administration.

- (b) The solution of the refugee problem in accordance with the U.N. resolutions.
- (c) The safeguarding of the fundamental freedoms and rights of all Cypriots.
- (d) The tracing of missing persons.
- (e) The implementation of the relevant agreement concerning the enclaved.
- (f) The smoothing out of the relations, rapprochement, reconciliation and cooperation of Greek Cypriots and Turkish Cypriots.

The collaborating parties declare that they are against the policy and any action which will promote the annexation or union of the whole or part of Cyprus with any other state or the secession of part of it, or its partition, or the creation of two separate independent states or a confederation.

The collaborating parties declare that for the peaceful, just, mutually acceptable and viable solution of the internal aspect of the Cyprus problem, the procedure of the intercommunal talks within the framework and under the auspices of the United Nations is in the present circumstances the most indicated. For

this reason, they will work with consistency, persistence and patience for the conduct and success of substantive and constructive intercommunal talks in accordance with the U.N. resolutions and the high-level agreements. The collaborating parties reject any tactics based on the use of military force for the solution of the Cyprus problem. In case of a deadlock in the intercommunal talks, without this procedure being denounced the cooperating Parties will promote other procedures and mainly the discussion of the Cyprus problem at the U.N. General Assembly and the Security Council depending on the circumstances.

While pursuing a just solution to the Cyprus problem by peaceful means, we consider at the same time the strengthening of our defence as an elementary measure of resistance to any possible new acts of aggression. A reinforced defence will permit Cyprus to put up decisive resistance to a possible Turkish attack.

The international aspect consists of:

- (a) The abolition of the Treaty of Alliance and annulment or replacement of the Treaty of Guarantee, in the framework of a solution to the Cyprus problem, as well as the revision of the Treaty of Establishment, where this is necessary.
- (b) The withdrawal of all foreign troops and the complete demilitarization of Cyprus.
- (c) Securing sound international guarantees for the independence, sovereignty, territorial integrity and

non-alignment of the Cyprus Republic.

- (d) The withdrawal of Turkish settlers from Cyprus.

As regards the settlement of the international aspect of the Cyprus problem, the cooperating Parties will work systematically for the holding of a special international conference under the auspices and within the framework of the United Nations.

C. DOMESTIC POLICY

The basic aims of our domestic policy are:

- (a) The consolidation of the cooperation of the patriotic, democratic forces, which constitutes the main factor for a broader unity among the people.
- (b) Achieving unity among the people and strengthening it, maintaining and consolidating democratic order and normality, clean-up of state and semi-state services and combating any irregularities in them, so that the functioning of the state machinery and the semi-state organisations may become smooth and more efficient.
- (c) Safeguarding and consolidating democracy and democratic procedure in the running of the state and of local administration, the various organisations and corporations and democratic education of the people in general.

- (d) The opening of the Cyprus File as a corrective measure and so that the people may be informed of the back-stage activity, the facts, the moral instigators and the perpetrators of the treacherous coup and so that the protagonists of the destruction of our country may be brought before the courts and punished. The motives for the opening of the Cyprus File are not vindictive. The punishment of the protagonists of the coup, as well as of those who are responsible for murders is viewed as a matter of restoration of moral and historic order, setting an example of administration of justice. The aim is not to punish those who were misled and supported lawlessness, regardless of the degree of guilt, but particular importance is attached to the punishment of the unrepentant protagonists of the treachery.

D. RAPPROCHEMENT OF THE TWO COMMUNITIES

The rapprochement of Greek Cypriots and Turkish Cypriots is considered as the most essential prerequisite to the viability of a mutually acceptable Cyprus solution. The restoration and consolidation of confidence, friendship and cooperation between Greek Cypriots and Turkish Cypriots will create prerequisites for the peaceful coexistence of all the inhabitants of Cyprus.

In order to achieve this aim, it is imperative to uproot chauvinism and cultivate a spirit of mutual respect between Greek Cypriots and Turkish Cypriots. It is imperative to avoid any acts from any quarters which could hurt the national dignity of Greek Cypriots and Turkish Cypriots. Pending a comprehensive solution of the Cyprus problem, it is imperative to take and put into effect practical and concrete measures, such as the payment of benefits to eligible Turkish Cypriot workers from the Social Insurance Fund and the Provident Funds, the offer to them of employment in industrial or other enterprises and facilities in general in various fields.

It is imperative for the state and the Greek Cypriot side to show interest in and understanding for the economic and social problems facing our Turkish Cypriot compatriots. The standard of living of the two communities within the framework of an integrated economy must be raised to the same level and the two sides must show the necessary spirit of cooperation to the benefit and for the welfare of the Cyprus people as a whole.

E. FOREIGN POLICY

- (a) The non-aligned foreign policy followed since the establishment of the Cyprus Republic must be continued and strengthened, because there is identity of principles and aims with the non-aligned countries in the

struggle for peace, independence and social progress and also because our non-aligned policy strengthens and supports our struggle for a just, democratic and viable solution of our problem.

(b) In the framework of the above policy and faithful to the principles of the non-aligned countries which are opposed to imperialism, colonialism, neo-colonialism, fascism and also to any kind of oppression and exploitation, Cyprus will continue her active contribution to the consolidation of freedom, justice detente and peace in the world.

(c) Our effort is to secure the widest possible international support in order to strengthen our independence and to develop the best possible relations with all countries in the world based on mutual respect and non-interference in our internal affairs.

(d) We consider the existing good relations with the non-aligned, the neutral and the socialist countries, as well as our good and improving relations with many countries of the west and the solidarity of public opinion in these countries, as a valuable element in our struggle. For this reason these relations must be safeguarded, strengthened and expanded. In particular the existing close relations and our cooperation with the

democratic Greek Government must be safeguarded. The declared policy and decisive support of the Greek Government, as well as the support of the political world and the people of Greece constitute the mainstay of our struggle for survival and vindication.

- (e) Within the framework of the non-aligned foreign policy, the development of all sound economic and trade relations with all countries on the basis of mutual interest is to be pursued.

F. ECONOMIC AND SOCIAL POLICY

In the economic and social fields we shall follow a policy whose main targets will be:

- (a) The continuous development of the Cyprus economy on the basis of concrete programmes and the creation of employment opportunities;
- (b) The raising of the living standard of the people particularly of the low income classes;
- (c) The protection and strengthening of the middle class;
- (d) The more equitable distribution and redistribution of the national income;
- (e) The revision of the fiscal and tax policy in a way which will serve better and more effectively the entire population and particularly low-income classes;

- (f) Within the framework of the Mixed Economy system the state, while continuing to encourage private initiative, will intervene - where the private sector is unable or does not wish to undertake initiatives and where this will be considered necessary in the general interest — more actively and decisively in the economic sector, through the creation of state, semi-state or mixed industrial units, or nationalisation in vital sectors in the interest of the people and the economy of the country.
- (g) The methodisation for the nationalisation of water resources under a representative Central Water Authority, their planned development with the construction of new dams and the Southern Conveyor Project and the equitable distribution of water resources.
- (h) The continuation and completion of the programme for the facing of the housing problem of the refugees and the implementation of the decisions for the facing of the housing problem of all working people, particularly those with low income, as well as the problems of the relatives of missing persons, the enclaved and other victims of the coup and the invasion.
- (i) The implementation of concrete measures for the combating of tax-evasion, the strengthening of the Prices Committee and the Market Inspection Service for the more

effective carrying out of their task, as well as measures for the combating of inflation, the stagnation in economic development and the deficit in the trade balance.

- (j) The execution of special programmes for the overall development of the economically backward hill areas and the improvement of the living conditions of their inhabitants.
- (k) The complete clean-up and strengthening of the Cooperative Movement.
- (l) The implementation of special measures for the raising of the position of women in society and generally the principle of equal pay.
- (m) The implementation of special programmes for the proper recreation of youth and the vocational rehabilitation of unemployed university graduates.

G. SOCIAL BENEFITS

- (a) Completion of the Free education scheme, increase in votes for Scholarships and Student Loans, the gradual expansion of pre-primary Education and the establishment of a University.
- (b) Implementation of a General Health Scheme.
- (c) Special care for needy persons and increase in grants and assistance.

H. METHODS FOR THE IMPLEMENTATION OF THE MINIMUM PROGRAMME

The implementation of the Minimum Programme will be promoted through the following measures:—

- (a) The formation by the President of the Republic of a Government made up of competent, qualified and impeccable persons, who will be loyal to the President and whom the President will choose and appoint, exercising his constitutional prerogative and taking into consideration the views of the cooperating parties on the matter. The persons to be chosen, who will be known for their democratic beliefs, will carry out their duties as members of the Government under the instructions of the President of the Republic for the implementation of the Minimum Programme, which will be the framework and the guideline of the Government Programme.
- (b) The securing of the smooth and efficient functioning of the Government Machine, this basic tool for the promotion and implementation of Government policy, within the framework of its real role, which is the faithful and loyal execution of Government decisions and the prompt and

conscientious rendering of services to the people, free from any partisan or other influence and expediency.

J. IMPLEMENTATION OF THE MINIMUM PROGRAMME

The Minimum Programme will be implemented in a planned manner and will constitute the official Government Programme.

The Minimum Programme will form the common basis on which the cooperating parties will support and conduct the campaign of the democratic patriotic forces for the election of the President of the Republic.

A special high level Committee to watch over the implementation of the Minimum Programme will be set up with the participation of representatives of the cooperating Parties, which will periodically submit its findings, observations and suggestions to the President of the Republic.

Politik Not:

24 Mart 1983 Ekr.

Lübnan'a ve Suriye'ye

Kaç . Burası Bizim Radyo... "Türkiye'yi Orta'doğuda Bir Saldırıya Kışkırtma Girişimleri" konulu politik notumuzu sunuyoruz:

Dışişleri Bakanı İltiz Türkmen'in Lübnan'a yaptığı ziyaretten sonra başta Tercüman olmak üzere genici basında kışkırtmalar daha da hız kazandı. Rotaryen Kulüp üyesi Profesör Fahir Armaoğlu, Tercüman'da, "Lübnan, Türkiye'nin yardımından yararlanacak olsa, o zaman mesele kalmaz. Lübnan'daki Ermeni eşkıya yuvalarına temizleme işi yine Türkiye'ye düşecektir" diye yazıyor.

Yine Tercüman'da Zafer Atay şöyle diyor. Aynen okuyoruz:

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

ratmaktan özel çıkarlar da umuyor. Cunta başları böylece, tüm çabalara karşın denetimini kendi elinde tutamadığı iç politik gelişmelerin kendi zararına gelişmesini önlemeyi de amaçlıyor. Şu ya da bu ölçüde cuntanın politikasına karşı çıkabilecek partileri baskı altına almada, gerekirse seçimleri iptal etme ya da ertelemede, halkın istemlerini bastırmada dış politik sorunları gerekçe yapmaya hazırlanıyor. General Evren'in "bölgemizde olağanüstü bir gelişme olmazsa seçimler yapılacak" sözleri, bu son gelişmeler ışığında ele alınırsa, cuntanın hem içerde, hem de dışarda tehlikeli manevralar içinde olduğunu gösteriyor.

Bir kez daha şurası açıkça görülüyor: Cunta başta kaldığı sürece, ülkemiz her an sonu bir felâket olabilecek en tehlikeli serüvenlerin içine atılabilir.

Bölgemizde bir savaşa araç olmamak için, demokratik hak ve öz-

"Türkiye; ABD ile yakın ilişkilerini de kullanarak, Lübnan'da normal düzenin yeniden kurulması için bütün ağırlığını koyan Regın yönetimini de Beyrut kaynaklı Ermeni terörünün ezilmesi için devreye sokabilir."

Yine Tercüman'da Ahmet Kabaklı, İsrail'in Lübnan'a dalmasını örnek gösteriyor. "Biz de ASALA'yı temizlemek için, hiç olmazsa Barış Gücü'ne katılarak, dost Lübnan'a kabul edilemez miyiz" diye yazıyor.

Amerika'nın Ortadoğu'daki ~~politikalarına Türkiye~~ serüvenci planlarına Türkiye'yi çekmek için her yola başvurduğu çok iyi biliniyor. Bizdeki Amerikancılar da, Amerika'nın bu planları doğrultusunda yangına körükle gidiyorlar. Zafer Atay, Regın'ın Lübnan'da normal düzeninin kurulması için bütün ağırlığını koyduğundan söz ediyor. ^{Verenin} Siyonist İsrail'in eline en modern silâhları ~~verdiği~~ onbirlörce masum Filistinlinin kanına ~~girdiğini~~ giren Begin'leri destekleyen ~~Amerikalılar~~ Regın yönetimi olduğunu bir yana bırakı-

yor. Tam tersine, Zafer Atay, ~~Regin~~ Lübnan'da normal düzenin kurulması için Regin bütün ağırlığını koyuyor diye yazıyor. Amerika'yla iyi ilişkilerimizden yararlanıp Regin yönetimini devreye sokabiliriz, diyor.

Değerli dinleyiciler, Ermeni terörizmi denilen olgunun ardında kimin olduğunu artık iyi görmek gerekiyor. Bunun için de her zaman ^{şüpheli} su şüpheli ~~şüpheli~~ yarar var: Terörizm kimin işine yarıyor? Terörizm, barış ve yumuşamayı torpillemek isteyenlerin, dünyada gerginliği körüklemek isteyenlerin işine yarıyor.

Regin'lar silâhlanmayı körüklemek için her yola başvuruyorlar. Kendi serüvenci planları içine Türkiye'yi çekmek için Amerika, Ermeni terörizmini her yolla destekliyor. Türkiye'de CIA ajanlarının şefi olarak görev yapan Pol Henze, ikide bir ~~Ek~~ yurdumuza geliyor ve her gelişinde de, hedef şaşırtmak için, "Ermeni terörünün ardında Sovyetler var" diye demaçler veriyor.

~~Şimdi ülkemizi komşu Su~~

Şimdi ülkemizi komşu Suriye'ye, Lübnan'a karşı kızdırtmak isteyenlerin ardında Regim yönetimi'nin bulunduğunu çok iyi görmek gerekiyor.

Hem evi soyup, malı hem de "hırsız var" diye kıyameti kopardıranların tuzağına düşmemek gerekiyor.

Burası Bizim Radyo... "Türkiye'yi Lübnan'a ve Suriye'ye karşı kızdırtma girişimleri" konulu politik notumuzu dinlediniz.

TÜSTAV
TARİH
TÜRKİYE SOSYAL
ARAŞTIRMA VAKFI

Yorum: Türkiye'nin Ortadoğuya müdahalesi

1 Mart 1984 Ekr.

Burası Bizim Radyo... "Tehlike Büyüktür - Evren-Özal Çetesi
Ülkemizi Savaş Ateşlerinin İçine Sürüklemek İstiyor" başlıklı
Sünün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, dünkü yorumumuzda Sosyal Demokrasi
Partisi Genel Başkanı Erdal İnönü'nün Tekirdağ'daki konuşmasını
ele aldık. İnönü'nün "komşu ülkelerde cereyân eden çarpışma
kıvılcımlarının Türkiye'ye sıçramasından ciddi endişe duyuyo-
ruz" sözleri üzerinde durduk.

Bugünkü yorumumuzda, Kaliforniya Mafyası denen Regan Yö-

Yorum: Türkiye'nin Ortadoğuya müdahalesi

1 Mart 1984 Ekr.

Burresi Bizim Radyo... "Tehlike Büyüktür - Evren-Özal Çetesi
Ülkemizi Savaş Ateşlerinin İçine Sürüklemek İstiyor" başlıklı
Günün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, dünkü yorumumuzda Sosyal Demokrasi
Partisi Genel Başkanı Ercel İnönü'nün Tekirdağ'daki konuşmasını
ele aldık. İnönü'nün "komşu ülkelerde cereyan eden çarpışma
kuvvetlerinin Türkiye'ye sığmasından ciddi endişe duyuyo-
ruz" sözleri üzerinde durduk.

Bugünkü yorumumuzda, Kaliforniya Mafyası denen Reg'

netimiyle, Amerikan Bechtel tekeliyle yakın ilişkileri olan emekli Büyükelçi Nuri Eren'in 25 Şubat günlü Günaydın gazetesindeki yazısını ele alacağız.

Nuri Eren, ~~Yabancı Sermaye Derneği~~ Yabancı Sermaye Derneği adlı kuruluşun başkanıdır. Aynı zamanda, Amerikan Express bankasının da uluslararası danışmanıdır. ~~Kısa~~ Uzun yıllar Amerika'da bulunan bu kişi, Bechtel firması ve Amerikan Ekspres Bankası adına Ontadogu bölgesinde ve ülkemizde faaliyet göstermektedir. Öte yenden, Amerika'da Regın'ı işbaşına getiren bu firmanın, ~~Türkiye~~ Özel'in 6 Kasım seçimlerindeki kampanyasında doğrudan görev aldığını, Anavatan Partisi'nin adaylarını tek tek elden geçirdiğini Bizim Rad-

yo'da daha önce dinleyicilerimize duyurduk.

Evet, değerli dinleyiciler, doğrudan Amerikan yönetim çevrelerinin adamı olan ~~kısmen~~^{ne yeri} ve uzun yıllar Türkiye'yi dış ülkelerde büyükelçi olarak temsil görevi verilen bu kişi, Günaydın gazetesindeki yazısında: ~~söylüyor~~

"Dış kaynaklara göre, Türkiye, Ortadoğu bölgesinde az zahmetli, ama çok önemli bir rol oynayabilir." diyor. Nuri Eren, İran-İrak savaşının uygun bir anında daha sonra, Türkiye'nin Kerkük bölgesine müdahalesinden söz ediyor, böylece petrol kaynaklarına da erişilebilir demeye getiriyor.

Öte yandan, değerli dinleyiciler, önceki hafta Ankara'da yapılan Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu ~~toplantısında~~ toplantı-

"aktif rol" adı altında

sında Pentagon seflerinden Perle'ün İran-İrak savaşında Türkiye'nin doğrudan taraf olmasını dayattığı bildiriliyor. Ve Evren'in Suudi Arabistan gezisi sırasında, Amerikan planları doğrultusunda bölgeye müdahale konusunun ele alındığı ~~çok~~ da sızan haberler arasında yer alıyor.

~~Yine, değerli dinleyiciler, Bizim Radyo'da çok önce~~

Değerli dinleyiciler, Regın yönetimi ile Evren cuntasının İran-İrak savaşına müdahale konusunda ortak planlarının olduğunu, Bizim Radyo'da çok önce dinleyicilerimize duyurmuştuk. Önceki yıl Erzincan'ın Refahiye ilçesi yakınlarında düşen C-130 Amerikan nakliye uçağında bu ^{gizli} planın ~~çok~~ açığa çıktığını duyurmuştuk. Öte yandan yine dinleyicilerimiz hatırlayacaklardır, ~~çok~~ geçen Kasım ayında

İstanbul'da yapılan SİSAV toplantısında Amerikan Senatosu İstihbarat Komitesi üyesi Cedevilla, "Türkiye, Ortadoğuda askeri bir plan hazırlar ve gereksinmelerini bildirirse, elbette bizden gerekli yardımı bulacaktır" demişti.

Görülüyor ki, Pentagon'daki ölüm tüccarları ülkemizi bölgede bir savaş yangının içine çekmek için hazırlıklarına adım adım tırmandırıldılar. Vaşington'daki savaş atmacaları, Türkiye'nin bu ateşin içine sürülmesi konusunda, artık zamanın geldiği kanısındadırlar. Yurdumuzun başına çöreklenen Evren'ler, Özel'ler izledikleri politika ile adım adım bu Amerikan kışkacının içine ülkemizi sürüklediler. Kepalı kepilli ardında hazırlanan bu cenice

~~planlar~~ ^{planlar} şimdi uygulanmaya konulmak, Ülkemiz alevlerin içine atılmak isteniyor.

Tehlike, olağanüstü ölçüde büyüktür. Bu konuda susmak ölüm demektir. Bu konuda demeçlerle yetinmemek gerek.. Ülkemizin bir savaş yangının içine sürüklenmesini önlemek için, her yurtseverin her yurttaşın sesini yükseltmesi, bu canice Amerikan planının ve Evren-Özal çetesinin karşısına dikilmesi gerekiyor.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Tehlike Büyüktür - Evren-Özal çetesi Ülkemizi Savaş Ateşlerinin içine sürüklemek istiyor" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Yorum: ABD'nin Basra Körfezi'ne müdahale
hazırlıkları ve Türkiye'yi bu müda-
haleye çekme planları

14 Haziran 1984 Ekr.

Burası Bizim Radyo... "Amerika'nın Basra Körfezi'ndeki
saldırı hazırlıklarına ülkemizi kurtarıcı ketme planlarına karşı
uyanık olmak gerekli" başlıklı günün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, iki komşu ülke İran'la Irak arasındaki
yüzbinlerce can kaybına yol açmış bulunuyor. Basra Körfezi'ndeki
savaş alevleri, Amerikan emperyalizminin ve NATO başlarının müdahale-
siyle kuzeydeki bölgedeki öteki ülkelere de yayılma tehlikesi
taşıyor. Söndürülmemiş bu yangın, özellikle keskinleşen uluslararası
gerginlik koşullarında dünya barışına tehdit ediyor.

Amerikan emperyalizmi ve kimi NATO ülkeleri, İran-Irak çatış-

mesinin keskinleşmesinden, bölgedeki askerî varlıklarını artırmak için yareylanmaya çabalıyorlar. Amerika, bölgeye savaş gemileri yollama, ~~bulunuyor~~ çevredeki uçaklarına, uçak gemilerine ve askerî ~~personelle~~ personele "hazırolu emri vermiş bulunuyor. Bütün bunlar, denizlerde trafik serbestliğini sağlama bahanesiyle yapılıyor.

Amerikan Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu yetkilisi Richard Mörfi, müdahale planlarını gizlemiyor. Mörfi açıkça şunu diyor: "Bölgeye müdahale ~~planlarını~~ biçimlerini NATO'lu bağlaşıklarımızla görüştük, görüşüyoruz. Müdahale, yalnız politik değil, askerî planları da kapsıyor."

Amerikan emperyalizminin Değerli dinleyiciler, Basra Körfezi'ne müdahale planlarında bölgeye en yakın NATO ülkesi olan Türkiye'ye özel bir yer ayırdığı açık ortadadır. Binlerce kilometre uzaktaki Ortadoğu'yu kendi "yaşamal çıkar alanı" ilan eden Amerika, Basra Körfezi'ne saldırı

planlarını gerçekleştirmede ülkemize bir hareket alanı gözüyle bakıyor.

Ülkemizin bu saldırı planlarına buluşturılmasının geçmişte olduğu gibi bugün de nesnel dayanakları, topraklarımızın dört bir yanın değilken Amerikan üsleridir. Daha yedi ay önce Türkiye hükümetinin Amerika'nın Lübnan'a saldırısı konusunda ~~kararlı~~ İncirlik üssünden tanıdığı kolaylıkları anımsayacaksınız. İncirlik'ten Lübnan'a Amerikan saldırısını Evren'ler, Özal'lar bir süre gözlerden gizlemeye çabaladılar. Ama foya çabuk meydana çıktı. Şimdi Van'da, Erzurum'da ~~uluslararası~~ uğursuz gezilerini sürdüren Amerikan elçisi Hiyup, "hükümetinizin isteği üzerine İncirlik anlaşmasını gizli tutuyoruz" dedi.

Ateş olmayan yerden duman çıkmaz, demişler. Ne kadar gizlenmeye çalışılsa bile, İncirlik'ten Amerikan saldırısına Evren cuntasının, Özal'ların verdiği onursuz destek, Arap halklarına karşı toplu kıyım- Türkiye halkı, faşist da Amerika'ya suç ortaklığı ~~muş~~ açığa çıktı. ~~Kalkınmaz, kalkınmaz~~

rejimin Amerika'yla bu cnıce işbirliğine karşı olduğunu gösterdi.
Hassan Işık,
Parlamento dışındaki muhalefet partileri, ihsan Sabri ağlayangil gibi
eski Dışışleri Bakanları bu onursuzca işbirliğine karşı seslerini
yükselttiler.

Ateş olmayan yerden duman ıkmez, denir, değerli dinleyiciler
bir
Evren-zal ikilisinin kr krne Amerikanın dmen suyundaki politika
~~xxxxxxx~~ yürütüyor. Faşist rejim, işgal altında tuttuğu Kuzey Kıb-
ris'ta ~~xxxxxxx~~ bölgedeki en büyük Amerikan ve NATO saldırı üssünün
kurulmasına izin veriyor. Bu amaçla Nagosa yakınlarında Geitkale'de
kurulmakta olan üsse
birbuçuk milyar ~~xxxxxxx~~ dolar harcanıyor. Geçen yıl İran- ve
Irak'la olan sınır bölgelerimizde teftişe çıkan CIA şeflerinden Pol
Henze yine şu günlerde ülkemize gelmiş bulunuyor. ~~xxxxxxx~~ ankı-
ya'nın iplerini elinde tutan Amerikan elçisi Hiyp ise, Erzurum Atats
ve Van Yüzüncü Yıl Universitelerinde konferans verme gerekemiyle doğ

komşu Irak'a karşı Körfez'de bir Türk tankerinin isabet aldığı gerek-
cesiyle yoğun bir kampanya açılmış durumda...İpleri rejimin elinde
olan bu gazetelerin ~~Irak'tan korktuğu~~ Amerika'nın gerginliği daha
da tırmandırdığı bu günlerde Irak'a karşı yürüttüğü bu kampanya
bir ~~reaksiyon~~ nesilenti sayılabilir mi? Görülüyor ki, Körfeze
Amerikan saldırı hazırlıkları öncesinde topraklarımızdaki üslerin
kullanılmasını haklı gösterebilmek için psikolojik bir ortam hazır-
lanmaktadır. ^{Türkiye'nin çıkarlarının zarar gördüğü} gerekçesiyle
~~Körfez~~ helkin gözünde ~~Irak'tan~~ Amerikan üslerinin kulla-
~~nılmasına~~ nilması haklı gösterilmeye çalışılmaktadır.

Eyren-Özal ikilisinin ülkemizi Amerika'nın Körfezde hazırlan-
dığı saldırıya buluşturma girişimlerine karşı herkes uyanık olmalıdır.
Bir olupbittiyle ~~Irak'tan~~ topraklarımızdaki bütün üslerinin kullanılması,
ülkemizi, halkımızı yabancıların içine sürükleyebilir. Her ne gerekçey-
le olursa olsun, Amerikan üslerinin kullanılmasına karşı herkesin se-
sini yükseltmesi gerek.

ve güneydoğu bölgelerinde geziye  ıkmaş bulunuyor.

Ve şu günlerde basında komşu Irak'a karşı Körfez'de bir Türk tankerinin bombalanması gerekçesiyle yoğun bir kampanya a ılmaş durumda...

Amerikan elçisinin ülkemizin içişlerine doğrudan karşan demeçleri, bir çiftlik ağası gibi davranışı, ~~xxxxxxxxxx~~ Evren cuntası döneminde artık ne edeysel sradan, alişilagelmiş olaylar durumuna geldi. Ama sormak gerekiyor: Basra Körfezi'nde çatışmanın alevlendiği, İran-Irak savaşının tırmandığı bir dönemde bu Amerikan elçisinin Van ve Erzurum'da boy göstermesi, hükümetin buna göz göre göre izin vermesi neyle açıklanabilir? Bütün bu gelişmeler, Amerika'nın Körfez bölgesine saldırı planları içinde Evren- zel yönetiminin açıkça yer aldığının göstergeleri değil midir?

Öte yandan, değerli dinleyiciler, şu günlerde hep bir ağzdan

Yorum:

30 Mayıs 1983 Pazartesi Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Cunta Başları Ateşle Oynuyorlar" başlıklı günün yorumunu sunuyoruz:

Cunta, Türk askersel birliklerini komşu Irak topraklarına sürdü. ~~Bir NATO üyesi ülkenin, Türkiye'nin silâhlı güçleri, bağlantısız bir ülkenin topraklarında insan avına çıkıyor. Başlı başına bu olgu, dünyada gerginlik ve çatışmayı körükleyen Regim'lerin serüvenci planlarına çanak tutmaktır. Ülkenizi, halkımıza sonu yakımla bitecek serüvenlerin içine sürmektir. Irak topraklarında bu askersel operasyonlara bir an önce son verilmeli, Türk askersel birlikleri bir an önce geri çekilmelidir. Cunta başlarının komşu~~

Irak topraklarındaki haydutluğuna karşı kimse sessiz kalmaz, kalmamalıdır.

Ülke sınırları içinde Kürt halkına karşı sistemli bir baskı ve terör uygulayan cuntacı generaller, şimdi de Kürt yurtseverlere karşı ülke sınırları dışında kırıma girişiyorlar. Bir yandan cuntanın idare mahkemeleri Kürt yurttaşlarına karşı toplu olarak ölüm cezaları kesiyor, öte yandan askereci birlikler, ülke sınırları dışında Kürt yurtseverlere karşı sürekli avına çıkıyorlar.

~~Cuntacıların bu saldırılarına, cuntanın idare mahkemeleri~~

Her ne gerekçeyle olursa olsun, bu saldırı, hiçbir biçimde haklı gösterilemez. Bu saldırı, uluslararası bir haydutluk, bu saldırı Kürt halkına karşı yeni bir soykırım denemesidir. Cuntanın bu barbarlığına karşı yurdunu seven herkes sesini yükseltmelidir.

Cunta başları, onların güdümündeki gerici basın bu barbarlığına "Huzur Harekâtı" adını veriyor. Onlar, Kürt halkının ka-

nanı dökmenin, Kürt halkının kanına girmenin adına "huzur" diyorlar.

Yıpkı 9 yıl önce, Kıbrıs'a dalıp kan dökerlerken de, bunun adına tam bir ikiyüzlülükle

"barış hareketi" adını vermişlerdi. Şimdi de, aynı ikiyüzlülükle

her türlü uluslararası hukuk kuralını hiçe sayarak ^{başka} ~~yanı sıra~~ bir ülke-

nin topraklarına dalıyor ~~markanın adını da "huzur hareketi" diyorlar~~

Kürt halkına karşı eşi görülmedik bir vahşet uyguluyor ve bunun adına

da "huzur hareketi" diyorlar.

Cuntanın bu saldırısı nasıl bir ortamda geçiyor? Tam da Regin'lerin, Pentagon'daki ölüm tüccarlarının NATO'nun sınırlarını genişletmek, NATO sınırları dışında da askersel müdahalelere başvur-
maktan söz ettikleri bir ortamda böyle bir saldırı yer alıyor. Tam da bu amaçlarla kurulmuş olan Amerikan saldırı birlikleri Çevik Kuvvetle-
rin ülkemiz topraklarında savaş manevraları yaptıkları günlerde, cunta
komşu bir ülkenin topraklarına Türk birliklerini sürüyor. Türkiye'deki

NATO üyesi bir ülkenin, Türkiye'nin, ~~NATO üyesi bir ülkenin~~ askersel birliklerinin komşu Irak'a dalması, tam da Amerikan Genel Kurmay Başkanı'nın ~~İrakkı toprak~~ doğu sınırlarımızda savaş manevralarında kılıç şakırdattığı günlere raslıyor. Irak topraklarında ^{giriştiği} Kürt yurtseverlere karşı cuntanın bu kırım hareketi, tam da Ortadoğuda durumun gergin olduğu bir döneme raslıyor. Regin Yönetimi, kuklesi İsrail'i komşu Suriye'nin üzerine sürmeye hazırlanıyor. ~~İrakkı Irak~~ Öte yandan İran-Irak savaşı sürüyor. İşte böyle gergin bir ortamda cunta başları askersel birlikleri Irak topraklarına sürüyorlar.

Üstelik Türkiye'deki militarist, seven çevrelerin Kerkük ve Musul üzerinde yayılmacı amaçlar taşıdıkları öteden beri biliniyor. Yabancı basın, Muzey Irak'ı Türkiye'ye katma yolunda bir Amerikan-Türk ortak planından söz ediyor.

Günün Yorumu:

Cumartesi, 28 Mayıs 1983 Ekr.

**NIKEK BİRLEŞİK AMERİKA VE CUNTANIN, ÜLKEMİZİ KOMŞULARIMIZA
KARŞI SALDIRILARA ARAÇ ETMESİNE İZİN VERMEYELİM!**

Burasa Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Birleşik Ame-
rika ve Cuntanın Ülkemizi Komşularımıza Karşı Saldırlara Araç Et-
mesine İzin Veremeyelim!" başlıklı günün yorumunu sunuyoruz:

Cunta, Türk askersel birliklerini komşu Irak sınırlarından
kilometrelerce içerele sürdü. Ülke sınırları içinde Kürt halkına
karşı sistemli bir baskı ve terör uygulayan cunta başları, şimdi
Kürt yurtseverlere karşı ülke sınırları dışında da sürele avına baş-
ladılar. Bir yandan cuntanın sıkıyönetim mahkemeleri Kürt yurtsever-
lere karşı yığinsal idam cezaları biçerken, öte yandan askersel bir-
likler komşu bir ülkenin topraklarında her türlü hakkı ayaklar altına

alınmış bir halka karşı sürekli avına çıkıyor, operasyonlara girişiyorlar.

Her ne gerekçeyle olursa olsun, cuntanın bu saldırısı hiçbir biçimde haklı gösterilemez. Bu saldırı, her şey bir yana, uluslararası bir haydutluktan başka bir şey değildir.

Birleşik Amerika'nın dünya ölüsünde çatışmayı körüklediği, bölgemizde durumun zaten gergin olduğu bir ortamda, bir NATO üyesi ülkenin birlikleri, komşu bir ülkenin sınırlarından içeri dalıyor. Komşu bir ülkenin toprakları içinde silâhlı operasyonlara girişiyor. Böyle bir girişim, hiçbir uluslararası hukuk kuralıyla bağdaştırılmaz.

Birleşik Amerika'nın desteğiyle Siyonist İsrail'in Lübnan'ı işgal ettiği, komşu Suriye'ye karşı saldırıya hazırlandığı, İran-İrak savaşının sürdüğü bir ortamda, cunta, askersel birlikleri Irak

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

topraklarına sardı.

Bu saldırı, tam da Ortadoğuya müdahale için kurulan Amerikan Çevik Kuvvetlerinin doğu sınırlarımızda öteki NATO ülkeleriyle birlikte savaş manevralarına başladığı günlere öngeliyor. Tam da bugünlerde, komşu Sovyetler Birliği sınırında, Serikemış'ta, bu Amerikan saldırı birlikleri savaş tatbikatı yapıyor. Bu tatbikata doğrudan Amerikan Genel Kurmay Başkanı katılıyor.

Öte yandan cunta başları, Kuzey Kıbrıs'ta Birleşmiş Milletler üyesi ülkelerin ezici çoğunluğunun aldığı kararı hiçe sayarak ayrı bir devlet kurmanın adımlarını atıyor. Cunta başları, Regin'lerin, Pentagon'daki Elüm tüccarlarının serüvenci plânlarına attıkları her adımla araç oluyorlar. Ülkemizi, sonu ancak yakımla bitecek tehlikeli serüvenlerin içine sürüklüyorlar.

Cunta yönetimi, aynı zamanda, dış politikada gerginlikler ya-

gürlükleri gerçekten kazanmak için, cuntanın yalnızca Amerikan emperyalistlerinin saldırgan amaçlarına yarsayan bu serüvenlerine karşı çıkmak gerekiyor.

Bizim Radyo, barış ve ulusal demokrasi yanlısı tüm güçleri uyarıyor:

Regin'lerin izinde giden cunta başlarının her türlü serüvenlerine karşı çabalarımıza kat kat artıralım!

Kürt halkı üzerindeki ağır baskı ve teröre, tüm demokratlar ve yurtseverler üzerindeki baskılara son!

~~Kıbrıs~~ Birleşik Amerika ve cuntanın Ülkemizi komşularımıza karşı saldırılara araç etmesine izin vermeyelim!

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Birleşik Amerika ve Cuntanın Ülkemizi Komşularımıza Karşı Saldırılarına Araç Etmesine İzin Vermeyelim!" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

**Yorum: Kuvvet Birleşik Amerika'nın
Ortadoğudaki planları ve ülkemizi
bekleyen tehlikeler**

12 Mayıs 85 ERT.

Bursa Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Konya Üçüncü
Anı Jet Eğitim Üs Komutanlığında "Harbe Hazırlık" eğitim kur-
sunu tamamlayan pilot teğmenlere diplomaları verildi. Diploma
töreninde bir konuşma yapan Üs Komutanı Korgenerel Yelgin,
teğmenlere "her an çıkacak bir savaşa hazır olacak şekilde
kendinizi hazırlamalısınız" dedi. Öte yandan Orgenerel Evren,
Erzincan konuşmasında "bölgemizde karışık bir durum ortaya
çıkmasa, seçimler 6 Kasım'da yapılacaktır" dedi. Değerli dinleyi-
ciler, bugünkü yorumumuz bu sözlerin ne anlama geldiğini ele
alıyor:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Değerli dinleyiciler, kuşkusuz Ortadoğu'da durum karmaşıktır. Ama bu karmaşıklığın kaynağı nedir? Regim Yön tını değil midir? Ortadoğu'yu, Basra Körfezi bölgesini "yaşamssal çıkar alanı" ilân eden hangi ülkedir? Sınır Ortadoğudan binlerce kilometre uzaktaki, ta Okyanus ötesindeki Birleşik Amerika değil midir?

Kim Siyonist İsrail'in Lübnan'a saldırısını, Filistin hel- kana karşı soykırım uygulamasına destek veriyor? Saldırgan İsrail'in eline en modern savaş uçaklarını veren, her yıl İsrail'e yüz milyon- lerce dolarla besleyen Birleşik Amerika yönetimi değil mi? Kaatıl Amerikan Altıncı Filosu, İsrail'in saldırılarına gözcülük yapmı- yor mu?

Ortadoğu ülkelerine doğrudan müdahale için Merkezî Komutan- lığı kuran, 250 bin kişilik Çevik Kuvvetleri oluşturan hangi ülke?

Bu amaçla Muş'ta, Batman'da yeni yeni üsler kuran, ~~uluslararası~~ topraklarımızda depolama, konaklama, geçit hakkı için tam 11 üssü ve hava alanını genişleten hangi ülke? Birleşik Amerika değil mi?

Amerikan Dışişleri Bakanı Şults'un Ortadoğu gezisinden sonra ~~konuşmalarını~~ "şimdi kendimizi Suriye'ye müdahalede daha özgür hissediyoruz" diyen İsrail Genel Kurmay Başkanına bu cür'eti, bu cesareti kim veriyor? İsrail'in stratejik bağlaşığa olan Birleşik Amerika yönetimi değil mi? Bölgenizde ve dünya ölçüsünde gerginlik ve çatışmaya ~~xxxxxxx~~ körükleyen Regan'lar, Pentagon şefleri değil mi?

Ve aynı zamanda ülkemiz topraklarında irili-ufaklı tam 60 askersal üs kuran, bu üslerden komşularımıza karşı her türlü kışkırtıcı faaliyette bulunan Birleşik Amerika değil mi?

in
Dünya jandarmalığı peşinde koşan Regan'lara topraklarımızda yeni casusluk üsleri kurmasına, Avaks casusluk uçakları yerleştirmesine,

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

Çevik Kuvvetler için yeni hangarlar, depolar ~~kurulmasına~~ ~~çevik~~
kurulmasına izin veren kim? Çevik Kuvvetlerle birlikte kullanı-
lan ve ağır stratejik silâhlar taşıyan B-1 ve B-52 bombardıman
uçaklarının inip kalkabilmesi için askerî hava alanlarının
genişletilmesine izin veren kim? Ülkemizin başına çöreklenen
bir avuç cuntacı, bir avuç diktatör değil mi?

Şimdi bu cuntacılar kalkıyor, "Ortadoğu'da durum ~~imam~~
karamlık" diyorlar, genç teğmenlere "her an çıkacak bir savaşa
hazır olun" diye nutuk atıyorlar. Turdumuzda bugün yönetimin
sorumluluğunu taşıyanlar, bölgenin gerginlik ve çatışmanın
azaltılmasına katkıda bulunmuyorlar. Tam tersine, onlar ateşe
körükle gidiyorlar. Birleşik Amerika'nın, Siyonist İsrail'in
bölgede çatışmayı körükleyen ~~girişimlerine~~ ~~karşı~~ çıkacak
yerde, bu serüveni girişimlere araç oluyorlar. Üstelik yurdumuz

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

topraklarını Amerikan birliklerinin kullanımına açıyorlar. ~~Am~~ Öte yandan Amerikan Büyükelçisi ülkemizin içişlerine doğrudan karışıyor. İstanbul'daki Amerikan Başkonsolosu, parti kuracak kişilerin hemen hepsiyle tek görüşüyor. Cuntanın sözcükleri ise tam bir pişkinlikle "ne var bunda? Biz de Amerikan Kongresini etkilemek için çalışmıyor muyuz?" diyor.

Cuntacılar, bölgemizde gerginliği körükleyen Regin'lerin işini kolaylaştırmak için her şeyi yapıyorlar. Örneğin, İran'daki Amerikan yanlısı çevrelerin Tudeh Partisi'ne karşı ezgince saldırısından hemen sonra, Ankara'daki 12 ~~filistinli~~ İranlıyı tutukluyorlar. Ve Regin'lara ellerini verdikçe kollarını keptarıyorlar. Regin'lar ödün aldıkça daha çok ödün istiyorlar. Şimdi de, yurdumuz topraklarına yalın ve karaçalma makinelerini, Özgürlük ve Özgür Avrupa Radyosu denilen ~~kiş~~ sosyalist ülkelere karşı kışkırtıcı

Radyo istasyonlarını yerleştirmek için dayatıyorlar. Bu radyolar sosyalist ülkelere karşı günde 24 saat aralıksız yalan kusuyor.

Bütün bu gelişmeler neyi gösteriyor? Regin'lar, Vaşington'daki ölüm tüccarları ülkemizi adım adım kışkırtıyorlar. Bu durumda, artık NATO'nun görev alanı dışına çıkmayacağı sözlerinin bir anlamı kalmıyor. Yurdumuz acaba bir oldu-bittiyle karşı karşıya kalır mı tartışması anlamına yitiriyor.

Cunta başlarının attığı her adım yurdumuzu her geçen gün biraz daha uçurumun kenarına getiriyor. Ölmek, sağ kalmak için zaman daraldıkça daralıyor.

Belki kimimiz, biz yaşadığımız kadar yaşadık diye düşün-
nabiliriz? Siz yaşadınız belki, peki ya çocuklarınız? Nükleer bir
felâket zengin, yoksul tanımıyor. Hele başıktaki bebelerimiz?
Onlar yaşıyor istiyorsak, onlar güllükler saçsın istiyorsak,
barış için davranalım, barış için bugünden tezi yok sesimizi yüksel-
telim!

Yorum: Lübnan ve Suriye birliklerine
Amerikan saldırısı ve Türkiye-
deki Amerikan üsleri

6 Aralık 1983 Ekr.

Burası Bizim Radyo... "Ülkemiz, bölgedeki Amerikan-İsra-
il barbarlığının tümüyle içine çekilmek isteniyor" başlıklı gü-
nün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, Lübnan'daki ulusal-yurtsever güç-
lerin üzerine, Suriye birliklerinin üzerine Amerikan bombaları ya-
ğıyor. Kastil 6. Filo'nun gemilerinden kalkan Amerikan bombardıman
uçaklarının bu saldırısı Lübnan ve çe resindeki durumu daha da
gerginleştirmek, Suriye'ye karşı Amerikan-İsrail ortak saldırısını
genişletme amacı taşıyor.

Birleşik Amerika yönetiminin bu son haydutça saldırısı,
Regin'in 29 Ekim günlü 111 sayılı yönergesiyle sıkıya sıkıya bağ-

lıdır. Regin'in bu yönergesi, Birleşik Amerika ile İsrail arasındaki stratejik işbirliğinin en kısa zamanda en üst düzeye çıkarılmasını öngörüyor. Amerikan emperyalizminin amacı, Ortadoğu bölgesini tümüyle kendi askersel ve politik denetimleri altına almak, Lübnanlılara temel çıkarlarıyla çelişen bir düzenlemeyi zorla dayatmak, bu yolda engel olarak gördükleri Suriye'ye ve öteki Arap yurtsever güçlerine gözdağı vermektir.

Değerli dinleyiciler, Regin yönetimi bölgemizde İsrail'le ortaklaşa yürüttüğü bu saldırılara ülkemizi de çekmek için her yola başvurdu, başvuruyor. Bizim Radyo'nun 25 Mayıs günlü yorumunda, Amerika'nın bu amaçla, cunta başlarıyla birlikte ülkemizdeki girişimlerine dikkatleri çekmiştik. Weinberger'in yardımcısı Richard Pörl'ün "bölgede yeni düzenlemelere başvuruyoruz" sözlerini ele almıştık. Ve şöyle demiştik: "Birleşik Amerika yönetimi,

Suriye'ye karşı kullanmak üzere, Adana'daki İncirlik üssüne F-16 bombardıman uçaklarından bir filo yolladı. Yine Mayıs ayında, bu amaçla İncirlikteki Amerikan üssüne yeni Amerikan birlikleri aktarıldı. Bir gecede, İncirlik yakınında Amerikan askerleri için 1000 konutluk yeni bir mahalle kuruldu."

~~Yine Suriye'ye karşı kullanmak üzere~~

Değerli dinleyiciler, o zamandan bu yana bölgede Amerikan-İsrail ortak saldırısı daha da hızlandı. Birleşik Amerika, "çok-uluslu barış gücü" adı altında Lübnan'a yerleşti. Lübnan'ı, Lübnan'daki Arap güvenlik kuvvetlerini oluşturan Suriye birliklerinin bulunduğu yerleri Amerika doğrudan bombalamaya başladı. Amerikan bombardıman uçaklarının kalktığı 6. Filo'nun uçak gemileri, liman-~~ların~~ limanlarımıza demirlemeye başladı. Lübnan ulusal-yurt-sever güçlerini, Suriye birliklerini bombardımana tutan Amerikan

~~uçaqlarının~~ uçaklarının ikmali Türkiye'deki Amerikan üslerinde, 6. Filo gemilerinin ikmali ise limanlarımızda ~~yapılmaktadır~~ yapı-
lıyor. Cuntanın Dışişleri Bakanı İltiz Türkmen ise, ~~diyor~~
"Barış Gücü'ne makul ölçüde bazı ikmal kolaylığı sağlamamızın bir
sakıncasını göremiyorum." diyor.

Değerli dinleyiciler, bugün ülkemizde Dışişleri Bakanlığı
koltuğunda oturan kişi, hiç yüzü kızarmadan Lübnan'ın altına ~~kaatil~~
üstüne getiren kaatil Amerikan işgal birliklerini "barış gücü" diye
adlandırebiliyor. Ve Siyonist İsrail teröristleriyle birlikte kadın,
çocuk-çocuk demeden masum insanların, komşu halkların kenına giren
bu terör ~~çetelerinin~~ çetelerinin ülkemiz topraklarını, ülkemiz liman-
larını kullanması karşısında, "bunun ne sakıncası var" diyebiliyor.

Öte yandan, değerli dinleyiciler, Regim yönetimi, "barış
gücü" ~~maskesi~~ maskesi ardına sığınan bu Amerikan seldarı birlik-

lerinin yanına Mehmetçiği de katmak için dayatıyor. Böylece bugün ikmaldi, bakımda çeşitli gerekçelerle Amerikan bombardıman uçaklarının, Amerikan filolarının bölgedeki saldırısına ~~kolaylık sağlayan~~ kolaylıklar sağlayan Türkiye, tümüyle ~~küçük~~ bölge halklarına karşı Amerikan-İsrail saldırısının içine çekilmek isteniyor. Yanık haydutlarının, Siyonist terör çetelerinin ~~yakın Türk askerinde~~ komşu Arap halklarına karşı uyguladığı barbarlığa Türk askeri de ~~katkı~~ ortak edilmek edilmek, bölgedeki Amerikan-İsrail jandarmalığında Mehmetçik de bir araç olarak kullanılmak ve kırıdırılmak isteniyor.

Bütün bu gelişmeler, d.d.ler, faşist generaller yönetiminde ülkemizin nasıl tehlikeli bir uçurumun kenarına itildiğini açıkça gösteriyor. Başbakanlık koltuğuna oturmaya hazırlanan Amerikan uşağı Turgut Özal da, verdiği demeçte, Amerika'nın Karaisiblerdeki barbarlığını haklı göstermeye, bu saldırının Ame-

~~İsrail'in güvenliği açısından~~ Karaiblerin Amerika'nın güvenliği açısından büyük önem taşıdığını söylüyor, ~~bu~~ Grenade'ye karşı Amerika'nın barbarlığını haklı ~~gösterebilir~~ kalkışıyor. Aynı Özal, İsrail'le ilişkilerimizi daha da azaltmamız bizden beklenmemelidir, diyor.

Bütün bu gelişmeler, cuntacı generaller ve Özal yönetiminde ülkemizin bölgedeki Amerikan savaş serüvenlerinin içine daha da çekildiğini ~~bu~~ gösteriyor. Mehmetçiğin Ameriken-İsrail çıkarları ~~doğrultusunda~~ doğrultusunda kırıdırılmasını istemeyen, ülkemizin savaş ateşlerine sürüklenmesini istemeyen her yurtsever bu tehlikeli gidişe karşı sesini yükseltmek zorundadır.

Program: Kara Basın - Kara Kalem

29 Ağustos 1983 Ekr.

- Gazeteler, mecmualar - (748 numaralı müzik)

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, arkadaşımız Mehmet Ergül'ün hazırladığı Kara Basın - Kara Kalem programını sunuyorumuz:

- Gazeteler, mecmualar - (748 numaralı müzik)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

-2-

Değerli dinleyiciler, CIA ve Mossad ajanlarının yuvalandığı, kirelik kelimelerin faşist cuntaya alması tuttuğu kara basında komşularımıza karşı kışkırtıcı yazıların sayısı şu günlerde hızla artıyor.

Milliyet'te Sami Kohen, "Bizim Arka Bahçemiz" diye yazıyor.
sık sık
Kohen, "Irak ve İran, son günlerde kullanılan bir deyimle, bizim "arka bahçe"mizdir" diyor. Önce bu "arka bahçe" deyimini üzerinde biraz duralım, d.d.ler... Bu deyim, Reginlerin Orta Amerika ülkeleri için kullandığı bir deyimdir. Amerikan emperyalistleri, Nikaragua'daki halk hareketlerini boğmak için, Nikaragua'daki halk hükümetini devirmek için her türlü

kışkırtmaya, müdahaleye başvuruyorlar. Honduras, Guatemala, El Salvador'daki ~~uluslararası~~ halk düşmanı askersel-faşist ~~uluslararası~~ birliklerini eğitiyor, tâlim ettiriyor, bu birlikleri barbarcasına yerli halkın üzerine sürüyorlar. Somoza kalıntılarıyla birlikte Honduras topraklarından Nikaragua içlerine baskınlar yapıyorlar. Amerikan zorbalara, Muz Cumhuriyeti adına verdikleri, "arka bah-
Birleşik Amerika
çemiz" dedikleri bu ülkelerde, sınırları dışında tam bir jandarma gibi hareket ediyorlar. Başka halkların iradesini hiçe sayarak sınırları ~~dışında, yani her yerde~~ her türlü zorbalığa başvuruyorlar. Bu eli silahlı zorbalığın, başka ülkelerin içişleri-
ne kabaca ~~karışmaması~~ karışmaya, "biz arka bahçemizde huzur ve

sükün isteriz" gerekçesiyle haklı göstermeye kalkışıyorlar.

İşte, değerli dinleyiciler, Milliyet gibi bellibaşlı bir yillardır gazetenin dış politika servisini yöneten Bay Sami Kohen, Pentagon şeflerinin bu deyimlerini aynen alıp, "Türkiye arka bahçesinde sükunet ister; huzur ister" diye yazıyor. Sonra da sunları ekliyor: "İran-Irak savaşındaki son gelişmeler, bizim ağızdan zamanında önlenmesi gereken tehlikeler taşıyor."

Kohen daha sonra açıkça iki komşu ülkenin içişlerine karışıyor; "Türkiye, arka bahçesinde kendisine zarar verebilecek olaylar karşısında seyirci kalmayacağını anlatmaya çalışıyor." diye yazıyor.

Değerli dinleyiciler, Kohen'in bu satırları ne anlama geli-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

Türkiye'yi sınırları dışında serüvenlere sürmek isteyen Reginlerin planlarına tıpatıp denk düşmüyor mu? Pentagon sefleri, NATO'nun eylem alanını, sınırlarını genişletmek, ~~inix~~ bunu NATO'ya dayatma! için planlar hazırlıyorlar. Yıllardır Milliyet gazetesine çöreklenen CIA ile, İsrail gizli servisi Mossad'la bağlı ~~kahanklar~~ Sami Kohen gibileri de, bu sonuca ulaşmak için her yola başvuru-
yorlar. Ülkemizi sınırları dışında serüvenlere sürmek isteyen Reginler, ~~inix~~ Regin'lerle aynı telden çalıyor. Komşu iki İslâm ülkesi arasında süregelen savaş da körükleyip, Türkiye'yi bu savaşın içine buluşturup, Reginlerin, Siyonist İs-
rail'in ekmeğine yağ sürmeye çaballıyor.

Değerli dinleyiciler, ülkemizin kendi sınırları ~~ıştık~~ dışında hiçbir çıkarı olamaz. ~~Haariv~~ Ortadoğu bölgesini, "kendi yaşamsal çıkar alanı" ilân eden Amerikan emperyalistleridir. Yayılmacı Siyonist Begin Yönetimidir. Türkiye'ye hiçbir komşusundan tehdit gelmiyor. Ülkemizi sınırları dışında ateşlere sürmek isteyenler, Regüllerin, Beginlerin bölgemizi, dünyayı ateşe salma planlarını savunuyorlar.

Kimdir bu Sami Kohen? Yıllardır Milliyet gazetesine ~~korun~~ ^{Haariv} Siyonist yuvalanan bu adam, İsrail'de başta ~~Haariv~~ olmak üzere değişik gazetelerin Türkiye muhabiridir. İsrail'de adı Sümuel Kohen diye geçer. Bay Kohen, başta Amerikan Time dergisi olmak üzere, değişik Amerikan gazetelerinde boy gösterir. İngiliz BBC Radyosu'na ~~korun~~ çıkar, Gardiyan

gazetesi sütunlarından eksik olmaz. O zaman da Sam Kohen kılığında girer. ~~Önce~~ Ta 1959' larda Peyami Safa gibi gericiilerin, arkacıların

~~Türkiye'de emellerini ellerini uğuşturarak karşılıyor. ~~Önce~~~~

~~Değerli bir dergi~~

çıkarıldığı "Türk Düşüncesi" adlı dergide komünistlere, yurtseverlere karşı kin kusan Bay Sami ~~Kohen~~ Kohen'in şimdi faşist cunta döneminde iyice bitiş kenetlenmiş görünüyor. Kohen, faşist cuntanın militarist yayılmacı ~~emellerini~~ emellerini ellerini uğuşturarak karşılıyor. ~~Önce~~ ~~Reginlar ve İsrail Siyonistleri hesabına Türkiye'yi~~ ateşe sürmek için, Kohen anlaşılan fırsat bu fırsat diyor.

Kohen gibileri, İsrail'in "arka bahçe" saydığı ülkemizde, Mossad'lar hesabına meyve devşirmeye, meyve hırsızlığına çıkıyor.

Kohen gibilerinin içyüzünü ortaya koymak, yurtsever gazetecilerinin görevidir.

- Müzik -

Değerli dinleyiciler, bir başka kana gazete Hürriyet, günlerdir ülkemizi komşu Suriye'ye karşı kızdırmak için sürekli yayın yapıyor. "Suriye, terör üssü", "ASALA'nın merkezi Suriye'de", "ASALA'nın Suriye'de üç karargâhı var", "Emeni terörist Suriye pasaportlu çıktı" başlığında haberler gün aşırı bu gazetenin sütunlarında yer alıyor.

Sormak gerekiyor: Aylardır Siyonist İsrail, komşu Suriye'ye karşı saldırma planları yapıyor. İsrail Genel Kurmay Başkanı Levi,

Lübnan'a zorla dayatılan Amerikan-İsrail anlaşmasından sonra "şimdi Suriye'ye karşı müdahalede kendimizi özgür sayıyoruz" diyor. Tam bu sıralarda, komşu Suriye'ye karşı ülkemizde yalan ve karaçelma kampanyasının başlatılması bir reslantı mıdır?

Aynı şekilde cuntanın Dışişleri Bakanı İltiz Türkmen, "başka ülkelerden istihbarat yardımı aldık. Suriye sözünde durmuyor" diye bu gazeteye demeçler veriyor. Ama ne Türkmen, ne de Türkmen'in demecini yayınlayan Hürriyet gazetesi, bu sözümüne "istihbarat yardımı"nın hangi ülkelerden geldiğini söylemiyorlar. Bozacının tanıdığı sıracı örneği, sakın bu istihbarat, geçenlerde sınır böylarımızde açıkça teftişe çıkan Ex Amerikan Casusluk Örgütü CIA'nın Türkiye

şefi Pol Henze gibilerden gelmiş olmasın? Ermeni terörünün ardında olan ~~Henze~~ CIA şeflerinden, Henze gibilerinden uydurma istihbarat al, sonra da komşu ülkeye karşı kışkırtıcı demeçler ver...

Değerli dinleyiciler, bugün baştaki faşist cunta, onun sözcüleri, kare basındaki kiralık kalemleri işte böylesine hedef şaşırtıyorlar. CIA şefi Ermeni terörünü tezgâhlıyor, yönlendiriyor, sonra cunta başları, dünyanın en azgın terörist örgütü olan CIA şifonist planla şeflerinin uydurmalarını esas alıp, Ameriken planlarına ~~kıymet~~ karşı çıkan Suriye'yi suçlamaya kalkıyorlar.

Amaç aynıdır. Regimlar, kendi bencil çıkarları uğruna NATO'nun sınırlarına, NATO'nun eylem alanını genişletmek için her yola

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

başvuruyorlar. Amerika, bölgemizde hangi ülkeyi hedef seçmişse, ~~o ülkenin üzerine Türkiye'yi sür-~~ meye çabalıyor. Kara generaller, basındaki kara kalemler, işte bu plânların bir uydusu, bir ~~piyonu~~ piyonu olarak hareket ediyorlar.

- Müzik -

Tercüman gazetesinde Ahmet Kabaklı da aynı telden çalı-
yor. Türkiye'nin komşusu olan ülkelerin hepsine birden saldırıyor
Kabaklı... Kabaklı'ya göre, komşularımızın hepsi, ki o tdk sayıyor,
Sovyetler Birliği, Bulgaristan, Yunanistan, İran, Irak, Suriye
hepsi de bize düşman... Kabaklı İran'deki Azerileri, Irak'taki

Türkmenleri gösterip, bu komşu ülkelerde milyonlarca Türk yaşıyor, diyor. "İran'da en az 15 milyon, Irak'da birbuçuk, Suriye'de bir milyondan fazla Türk yaşıyor" diye ~~yaşadığı~~ desteksiz atıyor. "Suriye'de çöreklenen Türk düşmanı ~~teröristler~~ terör'den sösediyor.

Aynı günlerde Sami Kohen'lerin, Hürriyet gazetesinin, Ahmet Kabaklı gibilerinin komşularımıza karşı hep bir ağızdan ~~aynı~~ aynı telden çalmaları bir reslantı mıdır? Türkiye'yi, ülkemizi komşularına karşı kıskırtmak kimin işine yarıyor? Bütün bu kara kalemler, komşularımıza karşı militarist bir propagandayı, saldırı hazırlıklarını körüklerken bu kime yarıyor? Bu kara kaleh-

~~kurumlarınca kurulanlarca kurulan~~

komşularımıza karşı kışkırtmalar yaparken, hangi ülkeleri oklı-
yorlar? Saldıran İsrail'i ve onun koruyucusu Birleşik Amerika'ya
değil mi? Başınların, başınların hedef aldığı ülkelerle, cunta'nın
onun kara basındaki kara kalemlerinkar hedef aldığı ülkeler aynı
değil mi?

Sormak gerekiyor: Bu kara kalemler halkımızın dostu mu?

Bu kara kalemler kime hizmet ediyor?

- Müzik -

Değerli dinleyiciler, yine gazetelerde bir haber: Amerika-
nın Şikago Üniversitesi'nden 29 öğretim üyesi, Doğu ve Güneydoğu

illerinin folklorunu incelemek üzere, yöre insanlarını tanımak üzere Türkiye'ye geliyor.

Evet, d.d.ler: Bakıyorsanız, Övren cuntası döneminde Amerika'dan kalkıp Türkiye'ye gelen kim/verse, seluğu doğru, Doğu-Güneydoğu sınırlarımızda alıyor. Ülkemizi her kapısına çeviren ne kadar Amerikalı, NATO'lu general verse, doğu, güneydoğu sınırlarımızda... CIA Befe Pol Henze, İran ve Irak'le olan sınır bölgelerimizde teftişe çıkıp, komşularımızın içişlerine kabaca karışan demeçler veriyor. Amerikalı astronot Övren, tam 12 kişilik bir Amerikalı heyetle Ağrı dağının tepesinde süzümüne Nuhun gemisini arıyor. Şimdi de, 25 Amerikalı

öğretim üyesi, doğu, güneydoğu illerimizin sözumona folklorunu incelemek, yöre insanını tanımak için geliyor.

İnsanın tanıyacak başka yöre insanı bulamadınız mı diye sorası geliyor. İnceleyecek folklorun kıtlığına karan mı girdi diye sorası geliyor insanın. Tam da güneydoğuda, doğuda folklor incelemenin sırası henı... Bir yanda sınır teftişinde CIA şefleri, bir yanda Ağrı dağında Nuhun gemisi arayan Amerikalılar, sınıra yağınak yapan cunta birlikleri, bir yanda da folklor araştırmacıları... Anlaşılan cuntanın Amerikalı dostları, Bursa kilaç-kelken ekibini incelemeye değer bulmamışlar ki, daha ilginç saydıkları güneydoğu, doğu folkloruna göz etelim demişler...

Yorum: Türk birliklerinin yeniden Irak
topraklarına dalması

2 Eylül 1983 Ekr.

Burası Bizim Radyo... "Faşist generaller ülkemizi se-
rüvenlerin içine sürüklüyor" başlıklı günün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, cunta birliklerinin yeniden Irak
Kürdistanı topraklarına daldığı yolunda haberler geliyor. Batı ajans-
larının, faşist cunta birliklerinin 30 Ağustos sabahı yeniden Irak
topraklarına saldırdığına bildiriyorlar.

Bilindiği gibi, bundan üç ay önce de, 26 Mayıs günü
sayıları 15 bine varan Türk birlikleri, Irak topraklarına, sınır-
daki Batofa bölgesinden 30 kilometre içerilere dalmışlardı. Bu te-
rörist eylem sonucu, yaklaşık 2 bin yerli masum halk tutsak alınmış,
bu suçsuz insanların yazgısı, ne oldukları konusunda hiçbir açıklama

yapılmamıştı. Cunta birliklerinin Irak topraklarına girmesi, Bayülken'in de katıldığı Haziran ayı başında NATO'nun Savunma Bakanları toplantısında, NATO'nun eylem alanının genişletilmesi çerçevesinde ele alınmıştı.

Değerli dinleyiciler, Amerikan emperyalizmi ülkemizi komşularımıza karşı kızdırtmak için her yole başvuruyor. Halkımızın tepesine çöreklenen faşist cunta, Regin'lerin her türlü serüveni planına destek veriyor. Körfez bölgesine saldırı için kurulan Amerikan Çevik Kuvvetler adlı Amerikan saldırı birlikleri için ~~kurulan~~ topraklarımızdaki bir dizi Amerikan üssü, askerîel hava alanı genişletiliyor. Avaks adlı Amerikan casusluk uçaklarından 6'sının Ekim ayı içinde Konya'ya yerleştirileceği bildiriliyor. Ayrıca Muş'ta, Batman'da Amerika'nın komşularımıza karşı saldırı amacıyla kullanılacağı iki Amerikan üssü daha kuruluyor. İnönü üssüne ise ~~Ekim ayında~~ yeni bir F-16 bombardaman

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

uçacağı filosu yerleştirilmiş bulunuyor.

Öte yandan 21 Ağustos günü Sovyet ordu gazetesi Krasnaya Zvezda, ~~casusluk merkezleri~~ Amerika'nın NATO ~~casusluk merkezleri~~ içindeki ^{casusluk} merkezlerinin Londra ve İstanbul olduğuna yazıyor.

Yine "Hava-Kara Cetaşmaları 2000" başlıklı Pentagon belge-sinde NATO'nun eylem alanının Ortadoğu ülkelerine genişletilmesi, resmî Amerikan askersel doktrini durumuna getiriliyor. Amerikan Kon-gresine danışılmadan geçirilen bu Pentagon doktrini, aralık ayında yine Beylikon'un da katıldığı NATO Savunma Bakanları toplantısında onaylanmış bulunuyor. Bu top-lantılarda, NATO'nun eylem alanı dışında roller, görevler paylaşı-lılıyor, bir işbölümü yapılmış bulunuyor. Bu amaçla geçen kasım ayında Regan yönetimi, Türkiye'deki cuntayla özel bir anlaşma, bir Uyum Belgesi imzalamış bulunuyor. Ortadoğu'yu "yaşamssal çıkar alanı" ilan eden Reganlarla, ~~yaşamssal çıkar alanı~~ Kerkük, Musul petrolleri diye

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

hevesler, tutkular içindeki faşist generaller bölge halklarına karşı uğursuz bir ortaklık içine girmiş bulunuyor.

Değerli dinleyiciler, uzun süredir gerici basında, Hürriyet gibi gazetelerde komşu Suriye'ye karşı yürütülen kışkırtma kampanyası, cunta birliklerinin ikinci kez Irak topraklarına saldırdığı yolundaki haberler, cuntanın Reganların ~~hükümeti~~ serüvenci planlarının bir aracı durumuna geldiğini açıkça gösteriyor. Ankara'daki kere generaller, dünya jandarması rolüne çıkan Reganların bölgemiz ^{ülkemizi} halklarına karşı bir ~~ulus~~ Truva atı, bir vurucu güç ~~ulus~~ olarak kullanma planlarına açıkça destek oluyorlar.

Değerli dinleyiciler, Bizim Radyo, cuntanın Amerikan emperyalizminin uğursuz planları doğrultusunda hazırlandığı serüvenlere sürekli dikkatleri çekti. Cuntanın Irak-İran savaşı dolayısıyla sözde ulusal güvenliğini tehdit ettiği gerekçesiyle sınırlarımız

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

serüvenlere,
yeni saldırılara, hazırlandığı uyarısında bulundu.

Son gelişmeler, faşist generaller başta kaldığı sürece
halkımızın, ülkemizin sonu ~~zamanıdır~~ yakından başka bir soy ol-
mayacak ^{yeni} serüvenlerin içine itiliceğini açıkça gösteriyor.

Kendi geleceğini, çolugunun-çocuğunun geleceğini düşünen
her yurttaş, cuntacı generallerin bu serüvenci tutumuna karşı so-
sini yükseltmelemdir. Faşist cuntayı işbaşından uzaklaştırmak için,
ulusal çapta bir direnişi adım adım hazırlamak önde duran temel
görevdir.

Durasa Bizim Bedyo... "Faşist generaller ülkemizi serü-
venlerin içine sürüklüyor" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Yorum: Kıbrıs'ın işgalinin 9. yılı,
Suriye'ye karşı kıskırtmalar

21 Temmuz 1983 Ekr.

GERÇEKLER ŞİMDİ ÇOK DAHA AÇIK GÖRÜLMÜYOR MU?

Burası Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi... "Gerçekler Şimdi Çok Daha Açık Görülüyor Mu?" başlıklı günün yorumunu sunuyoruz:

Değerli dinleyiciler, dokuz yıl geçti aradan... Dokuz yıl önce, adına "Barış Harekâtı" dediler. "Kıbrıs Türklerinin güvenliği-ni koruyoruz" dediler. Orduyu bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Üze-rine sürdüler. Aşkın bir milliyetçilik dalgası ortalağı kapladı.

Aradan geçen dokuz yıl az bir süre değil... Başka halklara

karsı düşmanlıkla, gözü dönmemiş her yurttaş, şimdi şöyle bir geri dönüp düşünmelidir: Kıbrıs'ta ne oldu? Bağımsız, bağlantısız, ege-
men bir devletin toprakları işgal edildi. Ken döktü. İkiyüzünü
aşkın Kıbrıslı, yaşadığı yerden, evinden, toprağından sürüldü.
Kıbrıs ikiye bölündü. Yıllardır içiçe, kardeşçe yaşayan Rum ve
Türk iki topluluk, birbirinden zorla ayrıldı. Yeşiladanın kuzeyi,
Kıbrıs topraklarının yaklaşık yüzde 40'ı adım adım bir Amerikan
ve NATO üssüne çevrildi.

"Kıbrıs Türklerinin güvenliğini sağlayacağız" dediler.
Ama ne oldu? Bir avuç vurguncunun çıkarına, adanın kuzeyini bir
kumarhaneye, bir batakhaneye çevirdiler. Dünyada kimsenin tanıma-
dığı, yetitlenmiş, yapayalnız sözcümüne bir Türk Federe Devleti
kurdular. Şimdi toplumlararası görüşmeleri torpilleyip, cunta eli-
le bir adım daha atarak ayrılıkçı bir devlet kurma peşinde koşuyor.

lar.

Bundan 9 yıl önce, Türkiye Komünist Partisi, bugün daha geniş çevrelerin görmeye başladığı gerçeği, daha o zaman şaşmadan gösterdi: bundan 9 yıl önce Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Orduya yaptığı çağrıda, "Kıbrıs'a barış ve özgürlük değil, harp ve harabe götürüldü" dedi. Türkiye Komünist Partisi, "Amerikan emperyalizminin, NATO'daki egemen çevrelerin Kıbrıs'ı bölmek, NATO üssü haline getirme planının militarist klik eliyle uygulanmak istendiğini" belirtti. Türkiye Komünist Partisi, yurtsever subaylara, erlere, "Amerikan emperyalizminin planlara uğruna Kıbrıs'ta kan dökmeyin! Mehmetçik, memlekete dön!" dedi.

Gözünü azgın bir milliyetçilik bürümemiş her yurttaş, şimdi gerçeklerin yüzüne cesaretle bakmalı ve şu soruları sormalıdır: gerçek
Kim doğruyu söyledi? Kim halkın çıkarlarına gözünü kırpmadan savundu?
Kim halklar arasında dostluğu savundu? Ardıcıl bir enternasyonalist olan komünistlere kim yurtseverlik dersi vermeye kalkabilir? Kendi ül-

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

ülkesinde kendi halkına düşman olan bu barbar diktatörlük, bu cunta, Kıbrıs Türklerine de , bir avuç işbirlikçinin vahşî bir sömürsünden başka ne getirdi? Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükleri ayaklar altına alan cunta, Kıbrıs'ın kuzeyinde de hak ve özgürlükleri yok etmek için her yola başvurmuyor mu? Pentagon'un uydusu durumuna gelen Amerikan saldırı birlikleri Çevik Kuvvetlere Türkiye'nin kapısını açan bu cunta, hiç Kıbrıs Türklerinin güvenliğini sağlayabilir mi? Türkiye'de barışseverleri 15 yıla varan ağır hapis cezasıyla yargılayan "Barış Harekâtı"nın yaldönümü deyip militarist geçit törenleri düzenleyen bu cunta, kendi ülkesinde barışseverleri, Türkiye Barış Komitesi yöneticilerini 15 yıla varan hapis cezası istemiyle yargılamıyor mu?

Ve yalnız Kıbrıs değil, tüm komşularımıza karşı Reganların izinde düşmanlığı, kışkırtmaları körükleyen yine bu kara cunta, bu

Yalnız Kıbrıs'a karşı mı, değerli dinleyiciler? Bu kara cunta, Regin'lerin izinde bütün komşularımıza karşı düşmanlığı, kışkırtmaları körükliyor. Pentagon'daki savaş atmacası Richard Pörl, "Suriye, Türkiye'yi tehdit ediyor" yalanını savurdu. Hemen ardından İncirlik'teki Amerikan üssüne F-16 bombardıman uçakları yerleştirildi. İncirlik'teki Amerikan subay ve erleri için 1000 konutluk yeni bir mahalle kuruldu. CIA ve cunta güdümündeki basında komşu Suriye'ye karşı kışkırtmalar elabildiğine körükleniyor. Bundan bir süre önce, "Suriye'ye hakettiği dersi ne zaman vereceğiz?" diye yazan Son Havadis'te yazan, faşist Ağca'nın ardındaki CIA şeflerinden Pol Henze'yi savunan Tekin Erer adlı Amerikan ajanı, şimdi cuntanın Milliyetçi Demokrasi Partisi'nin kurucuları arasındadır. ~~Elbette ki bu~~
~~yanlışlıktır ve bu~~

Saldırgan İsrail Birlikleri Lübnan'a yerleştirildikten, Lübn-

nen'e Amerikan-İsrail planı dayatıldıktan sonra

İsrail Genel Kurmay Başkanı Levi'nin "artık Suriye'ye ~~kanlı~~ müdahalede kendimizi özgür sayıyoruz" sözlerinden sonra, Suriye'ye yönelik kışkırtmaların artması bir raslantı mıdır? Faşist Ağca'nın aradan iki yıl geçtikten sonra Suriye'de eğitim gördüğü yalanının bu CIA senaryosuna tam da şu sıralarda eklenmesi bir raslantı mıdır? CIA'nın yönlendirdiği Ermeni terörünün merkezlerinin Suriye'de ~~kurulduğu~~ kurulduğu, ~~ya da~~ Orli'deki patlamada yakalanan ~~Ermenilerin~~ ASALA üyesinin Suriye uyruklu olduğu yolundaki ~~kışkırtmaların~~ kışkırtmaların tam da şu sıralara denk düşmesi bir raslantı mıdır? Bölgenizde hangi ülke, Amerikan planlarına karşı çıkıyorsa, Ermeni terörünün o ülkelerden kaynaklandığının öne sürülmesi bir raslantı mıdır?

Regin'lar, dünya ölçüsünde gerginlik ve çatışmayı körüklemek için her yola başvuruyorlar. Pentagon'un izindeki cunta da, onların

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

tutuşturduğu yangına körükle gidiyor. Cunta, Irak Kürdistanına saldırıda NATO'nun eylem alanının genişletilmesi yolundaki Amerikan planının provasını yaptı. Bu kara cunta, şimdi Amerikalı efendisinin tezgâhlayacağı yeni serüvenlere dalmaya her zamankinden daha çok hazırdır. Kara cuntanın yuları, Regin'lerin elindedir. Sahibi kemiği elinde ~~ne~~ ne kadar bekletirse, onun da iştahı o kadar çok kabarıyor. Amerikalı efendisi kemiği fırlattığı an, cuntanın koşmayacağı yer yoktur.

Kongulerımıza yönelik bu kışkırtmaları görmek, göstermek, cuntanın planlarına ~~karşı~~ ardıcıl ~~sık~~ olarak karşı çıkmak gerekiyor.

Burası Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi... "Gerçekler Şimdi Çok Daha Açık Görülüyor Mu?"
"Amerikalı Efendisi? Kemiği Fırlattığı An, Cuntanın Koşmayacağı Yer Yoktur" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Yorum: Türkiye'yi komşularına karşı
kışkırtmalar

22 Temmuz 1983 Ekr.

Değerli dinleyiciler, "Kurt İzinden" başlıklı yazı dizisini Bizim Radyo'da dinliyorsunuz. Bu dizi, Türkiye'ye yönelik Amerikan planlarının, CIA şeflerinin yerli faşistlerle, ülkemizde gericiilerle birlikte tezgâhladıkları terörü, İpekçi cinayetinin ardında olan faşistlerle CIA ajanlarının başını açık seçik gösteriyor.

Şimdilerde ise CIA ile bağlı Ermeni terörü tırmandırılı-
gerginliği körükleme, savaş hazırlıkları planları
yor. Regınların ~~planları~~ doğrultusunda Türkiye, komşularına karşı

karşı durmadan kışkırtılıyor. Gazeteci diye tanıtılan Türkiye'deki CIA ajanlarının başı Pol Henze bir kez daha ülkemize geldi. İpekçi cinayetini ~~planlayan~~ planladığı yarı dizimizde kanıtlarıyla ortaya konan bu CIA şefi, bu kanlı olayda CIA'yi aklamak, ~~immünite~~ kendine uzanan kanlı izleri örttebilmek için her yalana başvuruyor.

CIA ~~gıkır~~ ve cunta güdümündeki kara basında, Tercüman'da, Hürriyet'te komşularımıza yönelik en kaba bir yalan ve karaçelma propagandası yürütülüyor. Hürriyet, Batıda yayınlanan bir kitabı alıyor, "Sovyetlerin Türkiye'yi ele geçirme planları" diye başlık atıyor. "Sovyetler Türkiye'yi yutacaktı" ~~yalanları~~ diye en kaba yalanlar başa çıkarılıyor. Sormak gerekiyor: Doğu illerimizin elek-

triğini veren Sovyetler mi Türkiye'yi yutacak? Seydişehir alüminyum fabrikasını, Aliağa petrol ~~arıtma~~ arıtma tesislerini, Iskenderun demirçelik fabrikalarını kuran Sovyetler mi bizi yutacak?

Sovyetler "Sizi gömeceğiz" diyorlarmış... Yalanın böylesine kabası karşısında ne denebilir? ~~Nereden kaynaklanıyor~~ Nereden kaynaklanıyor bu yalanlar? Doğrudan emperyalist çevrelerden, CIA kaynaklarından... Kime yarıyor bu yalanlar? Türkiye'nin Sovyetlerle, konsularıyla ilişkilerini kim bozmak istiyorsa, ona yarıyor bu yalanlar...

CIA ve cunta güdümündeki kara basın, Ermeni terörünün kaynağını nerede arıyor? CIA ajanı Henze, ikide bir Türkiye'ye geliyor, "Ermeni terörünün ardında Sovyetler var" yalanını yineliyor. Hürri-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

yet, Tercüman gibi ~~gazeteler, kurumlar~~ gazeteler, CIA'in attığı yemâ hemen dört elle sarılıyorlar. "İşte Ermeni terörünün merkezi" diye hedef gösteriyorlar. Nereleri? Bakıyorsunuz, Suriye, ^{yasal} bakıyorsunuz Kıbrıs Cumhuriyeti, bakıyorsunuz Yunanistan... Hepsi de, Türkiye'nin komşuları, hepsi de Amerikan devletlerinin Amerikan planlarına şu ya da bu ölçüde karşı çıkan ülkeler...

Bakıyorsunuz, iki yıl sonra faşist Ağca'nın yalanlarına, CIA senaryosuna bir yenisi ekleniyor. Suriye'de eğitim ve tâlim gördüğü yalanı ekleniyor. Orli'de saldırıyı Suriye uyruklu bir Ermeni üstleniyor. İngiltere'de yakalanan ASALA üyesinin Suriye ordusunda subay olduğu savı öne çıkarılıyor. Bormak gerekiyor: Suriye'ye

yönelik kışkırtmaların tam da şu sıralara denk düşmesi bir reslantı mıdır? Vaşington'daki ölüm tüccarlarının Suriye'yi sindirme, İsrail'in Suriye'ye saldırı hazırlıklarının hazırlandığı bir sırada ~~Türkiye'den Türkiye~~ Türkiye'nin Suriye'ye karşı kışkırtılması bir reslantı mıdır?

Her yerde Ermeni teröristi aramaya kalkıyorlar... Ama asıl Ermeni terörünün kaynağını, Amerika'ya nedense hiç göstermiyorlar.

Pentagon'un uydusu durumuna gelen cunta, CIA'nin ettiği zokaya tam da burdundan takılıyor. Cunta yönetiminde, tam da Amerikan planları doğrultusunda Türkiye bütün komşularına düşman edilmek isteniyor.

Karmaşık gibi görünen her olayda, işin özünü anlamak için eski Romalıların sorduğu bir soruyu sormak gerekiyor: Kim kazançlı çıkıyor bu işten? Türkiye halkı kazançlı çıkmıyor, Ermeniler kazanç-

lı çıkmıyor, İsrail'in saldırı hazırlıkları içinde olduğu Suriye kazançlı çıkmıyor, Türk-Sovyet ~~max~~ ilişkileri kazançlı çıkmıyor, işgal altındaki Kıbrıs Cumhuriyeti kazançlı çıkmıyor. Öyleyse bu terörden, bu kışkırtmalardan kim kârlı, kim kazançlı çıkıyor?

Kim ki Türk-Sovyet ilişkilerini bozmak istiyor.. Bu kışkırtmalar onların işine yarıyor. Kim ki, dünyada ve bölgemizde gerginliği körüklemek istiyor. Onların işine yarıyor. Kim ki, ~~ülkemizi~~ yaşamsal çıkar alanı ilan ettiği Ortadoğu'da ülkemizi bir atlama tahtası olarak kullanmak istiyor, onun işine yarıyor. Kim ki, Türkiye'deki baskı ve terör rejimini, bu kara cuntaya sürdürmek istiyor. Onun, onların işine yarıyor.

Burası BR... "Kimin İşine Yarıyor?" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Şimdi de

-- D.D. Sovyet "Yeni zamanlar" dergisinin 12 Ağustos günlü sayısında, İran-İrak savaşı üstüne Vladimirov'un imzasını taşıyan ~~bir yazı yayınlandı. Şimdi sizlere bu yazıyı sunuyoruz: "bu yılın~~ Nisan ayında İran birliklerinin geniş tarafa geçme planları başarısızlığa uğramasından sonra, Irak-İran cephesinde beliren ~~Sevirişin~~ sakinliğin yerini, Temmuz ayında yeniden şiddetlenen çatışmalar aldı. Her iki taraf da, uçakların, tankların desteğinde çok sayıda kara kuvvetleri birliklerini cepheye sürdü. Bu kez başlıca çatışmalar merkez bölgede, aynı zamanda askersel çatışmaların ilk başladığı kuzeyde, yani Kürdistan'da yoğunlaştı. İranlılar buradaki dağlık bölgeleri kontrollerine almak istiyorlar. Çatışmalarına göre, bu dağlık bölgeleri, İran/Kürdistanında ayaklanan Kürtlere savaş malzemesi sağlamak için kullanıyormuş.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

Yabancı gözlemcilerin kanısına göre, İran askerlerinin Kürdistan'daki operasyonları, cephedeki genel durumu etkileyecektir. Çünkü, burada çok sayıda askersel birliğin harekete geçirilmesi oldukça zor. Bununla birlikte, İran'ın yeni bir savaş cephesi açması hiç de rastlantı değildir. Söz konusu olan, ~~Irak'taki merkezi hükümete karşı/askersel eylemleri yürüten~~ ~~Kürtlerin bulunduğu bölgedir.~~ Tahran'ın askersel eylemlerini artırması, İran'daki egemen çevrelerin, bağlantısızların, islam ülkelerinin ve öteki devletlerin barış çağrılarına kulak vermek istemediklerini, tartışma konusu olan sorunları askersel araçlarla çözmek istediklerini gösteriyor.

İran-Irak savaşından bu yana geçen üç yıl, bu savaşın her iki ülkeyi etkimesine sürüklediğini açıkça göstermiştir. Petrol üretiminde ve ihracatında düşüş, önemli endüstri işletmelerinin

galisaman duruma gelmesine, kaynakların askersel ihtiyaclar için kullanilmasinin her iki devlete de ~~10~~ milyarder dolari bulan ağır maddesel kayiplara yol acmistir. Askersel harcamalar, Irakta sosyal-ekonomik programin gercekleşmesini engelledi. Şah'ın alışı edildesinden sonra İran'da halkın yaşam koşullarının iyileştirileceği yönündeki bol keseden vaatler, yalnızca sözde kaldı. Elbette en büyük kayıp da, 10 binlerce insanın yaşamına yitirmesidir.

Savaşın ortaya çıkardığı ~~ekonomik, sosyal~~ zorluklar ve sorunlar, İran'ın ve Irakın dikkatlerini, Yakın ve Orta Doğu ~~halklarını~~ halklarını tehdid eden başlıca tehlikeden, yani Vasington'un ve onun başlağı Tel-Aviv yönetiminin yayılmağı politikasından başka yönler çekmesine yol açıyor. Bugün bu tehlikenin daha geniş boyutlar aldığı, Lübnan'daki saldırı, eylemleri, Suriyeye karşı tehditler, Vasingtonun Orta Doğu'da,

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ

Basra Körfezinde, Hint okyanusunda artan askersel varlığı açıkca kanıtlıyor. İran'ın, Irakla savaşta "öç alma" çabaları, bu ülkede güvenizmin önü alınmaz bir biçimde yaygınlaşmasına yol açıyor. Nitekim bu güvenizm kampanyası, İran yurtseverlerine, burada Tudeh partisi üyelerine karşı hiç birşeyle haklı gösterilemeyecek baskılar için elverişli ortam yarattı. Komünistlere karşı baskılar, onları fiziksel olarak yoketme çabaları Washington'da ~~monstru~~ sevinçle karşılandı. ~~Herşey~~ Bütün bunların gösterdiği gibi, İrandaki belirli çevrelerin anti-komünizmin yardımıyla ABD ile ilişkileri iyileştirme çabaları olduğu bir sır değildir. Üstelik pratiğin defalarca gösterdiği gibi, her çepit anti-komünizm Amerikan politikacılarının içine yarıyor.

Bağdat bugün, savaşın anlamsızlığını, buna bir an önce son

verilmesi gerektiğini çok iyi anlıyor. Bunun önkoşullarını oluşturmak için, daha geçtiğimiz yılın yazında Irak hükümeti, İran topraklarından askerlerini çekti. O zaman, Irak'tan, hemen ateşkese geçmeye ve askersel eylemlere son vermeye hazır olduğu açıklandı. Aynı zamanda, Irak'ın her iki ülkenin egemenliği ve toprak bütünlüğü temelinde, birbirlerinin içişlerine karışmama ilkesi doğrultusunda Taluza ile anlaşmaya varılmasına hazır olduğu belirtildi. Irak Devrimci Komutanlık Konseyi, geçen yılın 10 Haziranı'nda, "uluslararası sınırlara dönmeye" yani 1975 yılında, Cezayir anlaşmasıyla saptanan sınırlara dönmeye hazır olduğunu bildirdi. Irak aynı zamanda bağlantı ızların ve İslam devletlerinin arabuluculuk yapması önerisini de kabul etti. Bağlantısız Ülkelerin Delhi'de yapılan 7.konferansında, Irak delegasyonu, konferans başkanının yönetiminde bağlantısız Ülkelerin temsilcilerinden

bir arabulucu komisyonu oluşturulmasını önerdi. 1983'ün Haziranında Irak devlet başkanı Saddam Hüseyin, barışçıl çözüm için İran'a yeni öneride bulundu. O, Basra Körfezindeki askereel eylemlere son verilmesi üstüne bir anlaşma bağlanmasını önerdi. Daha sonra bu yılın yaz aylarında, Basra Körfezi ülkelerinin işbirliği konseyinin önerisi üzerine Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri) dışişleri bakanları, her iki ülkeyi barıştırmak için yeni bir girişimde bulundular.

Ancak tahran, Basra Körfezi ülkelerinin önerisini reddetti ve daha sonra Kuveyt ile Birleşik Arap Emirliklerinin yönetiminde dialogun sürdürülmesinden vazgeçti. İran resmi çevreleri, çatışmaya son verilmesi için, Irakan cezalandırılması, tüm maddi zararların Bağdat tarafından karşılanması gerektiğini ıart koguuyorlar. Aynı zamanda Irakan, İran topraklarına elinde bulundurmaya devam ettiğı belirtiliyor. Oysa, Irak yşneticilerinin açıklamalarına göre, Irak

tüm birliklerini "uluslararası sınıra" çekmiş bulunuyor. Tartışma 372 kilometre karelik küçük bir toprak parçası üstüne yürütülüyor. 1975 Cezayir anlaşmasına göre, bu toprakların Irak'a verilmesi gerekiyor.

Aslında Irak ile İran arasındaki tartışma konusu olan sorunların çözümü için Cezayir anlaşması gibi uluslararası hukuksal bir temel vardır. Bu anlaşmayı her iki taraf da kabul ediyor.

Sorunların çözümü uğrunda girişimlerin şu noktadan çıkarılması için en başta, her iki tarafın da iyi niyet göstermesi, gerçekleri kabul etmesi, eski anlaşmazlıkları bir yana atması gerekiyor".

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI